

גולדה הכשילה עוד פגישה

עראפאת דצה

להיפגש עם גולדמן

התכתיב של דיין

ככה, באופן ספונטאני לגמרי, וללא כל הנחיות מלמעלה, נוצרו בישראל פסטיבלים חדשים. המשותף לכולם: הם מושכים רבבות, ונערכים על חוף הים. לא ים אחד, אלא כל הימים של ישראל: ים-סוף, ים-כינרת והים התיכון. יש להם עוד מכנה משותף: הם נערכים כולם ביוזמתה של מערכת העולם הזה.

הראשון התקיים לפני שנה, על חוף ימה של אילת. היה זה זמן קצר אחרי הפגזת העיר בקטיושות, ופסטיבל בחירת נסיכת ים-סוף, על מי המיפרץ ולאור זרקורי ענק, היה תשובת 12 אלף תושבי העיר למחבלים: „אנו נחיה את חיינו כאן, אנו נשמת בשימחותינו כאן, אנו נקיים את השלום בביתנו“.

גם השנה נועד להתקיים פסטיבל דומה באילת, לפתיחת התחרות השנתית על תואר מלכת המים של ישראל. ברגע האחרון התבטל: סערה עזה הרסה את כל מיתקני החוף של אילת, ולא נותר זמן להכנים מחדש. במיצע מאולתר מזהיר, הועבר הפסטיבל לנקודה הדרומית של ים-סוף: שארם אל-שייך. חיילים מכל המרחב היו קהל הבוחרים, כשבדואים מסיני תורמים נופך אכזוטי מיוחד לגשף הקסמים, שהכתיר את ליליאן טריקה כנסיכת ים-סוף לשנת 1970.

ביאטריס שוורץ
נסיכת ים-סוף

חני פרי
נסיכת ים-כינרת

ליליאן טריקה
נסיכת ים-סוף

לפני שלושה שבועות התרכזו 15 אלף אנשים על חוף הכינרת, כדי לראות את משה צהר, ראש עיריית טבריה, פותח את הפסטיבל, שנמשך שלושה ימים ובו נבחרה נסיכת ים-כינרת, חנה פרי.

בשבוע שעבר נערך הפסטיבל השלישי, על חוף ימה של נהריה. על מימדי האירוע, ועל חגובת הקהל — שלא לדבר על יופיין של המועמדות — תוכל לקרוא בעמודים 34—35 של גליון זה. כתום הגשף התעשר בית-המלוכה הישראלי בנסיכה חדשה: ביאטריס שוורץ, נסיכת הים התיכון.

★ תרומת הצמרת האמנותית

מדוע מארגן העולם הזה את בחירת מלכת המים, זו השנה ה-16? שתי סיבות טובות לכך: כדי לתרום את תרומתו לא רק לחיים הפוליטיים של ישראל אלא גם לחייה החברתיים; וכדי להציג מעל עמודי העיתון את היפות בכנות ישראל. ואם תורשה לי הערה אישית: יכול היפהפיות נעשה משוכה ומרנין יותר מדי שנה.

נשף ההכתרה עצמו, בו נבחרת המלכה, הפך על כן למיצע של היפות והמושכות בנערות ישראל; וגם למוקד העונה החברתית. תחת הצמרת האמנותית תורמת להצלחתו, ולקהל יש זכות שאינה ניתנת לו בשום בחירת מלכת יופי: הוא בעצמו בוחר במלכת המים.

בנשף-הבחירה לשנת 1970, שיתקיים ביום רביעי זה בהיכל התרבות בתל-אביב, יהיו שני אורחי-כבוד מעולם האמנות: האחת תהיה שושנה דמארי, והשני יגאל בשן. כידוע יגאל משרת בשירות סדיר בצה"ל, ואינו רשאי להופיע בשום אירוע אזרחי. אלא שבחירת מלכת המים אינה סתם אירוע, כי אם סיום של חגיגה המוגנית כל-ארצית. לכן קיבל בשן אישור מיוחד מהצבא, כדי שיוכל להופיע עם מלוויי הצבאיים בתוכנית יום רביעי. גם בשנים קודמות הפכו נערות רבות, שנתגלו לראשונה בתחרויות מלכות המים, למלכות-יופיי של ישראל. השנה, כך נדמה לי, מופיעה סידרה של יפהפיות, שלא היתה עוד כמוה בשום תחרות-יופיי ישראלית.

הערב - יום ד' - 9.9.70

הערב - יום ד' - 9.9.70

בחירת מלכת המים - היכל התרבות, תל-אביב

פבס

אני מוכנע!א

אנו משובנעים
שם עדיין לא רכשת מקלט טלוויזיה, רדיו-טרנזיסטור, רשם-קול או HIFI. סטריאו של

ITT SCHAUB-LORENZ

אין זה משום שהם קצת יותר יקרים, הסיבה היא שעדיין לא שמעת אותם בפעולותיהם ולא ראית את התמונות הבהירות והחדות. שבעת דגמים של מקלטי טלוויזיה חדשים לבחירתך.

לעולים חדשים הספקה מהירה במטוס.

4 דגמים בעלי 2 מקולים \$ 140

דגם 1050 בעל רמקול אחד \$ 130

הסוכן הבלעדי: כינורי בע"מ

חיפה: טל. 531266

תל-אביב: טל. 624193

ITT SCHAUB-LORENZ

יוכי מתחיל עם... SCHERK

להשיג בחנויות המובחרות

חשוב ביותר

לגבינו תיק שרות מס. 268 הוא תיק חשוב. אפילו חשוב מאוד. עם זאת איננו תיק סודי. להיפך. אנו גאים לספר על תוכנו.

זהו תיק מכתבי התודה של אמונא

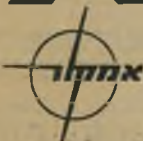
יש בתיק זה מכתבים מכל חלקי הארץ. מחברון מודים על הענות מהירה לתקן מכונת כביסה. מרמח-אביב משבחים טכנאי שתיקן מקרר כ"נכס יקר לחברה צבורית". עולה חדש מנתניה כותב שהשרות שכנע אותו לקנות רק מתוצרת הארץ. מקבוץ עדה נחום מודים על תקון מזגן שהקל על חייה של חולה בחום הלוהט של עמק בית שאן. מנתניה מספרים על מקרר שהתקלקל ביום שישי בשעה 1.00 בצהריים ותוקן עוד לפני כניסת השבת. בצפת בוצע תיקון במקרר בערב יום כפורים. מלמד בישיבה, אב ל-7 ילדים מודה על תיקון מהיר של מקרר וכותב "אדרבא יראו רבים וילמדו". "אמקור תמיד ראשון" כותב רב-סרן מצה"ל.

"כל הכבוד", "אין מלים בפינו", עוד ועוד מכתבים.

קצר המקום מלפרטם. זהו פסק דינו של הציבור, ועם זאת איננו נחים על זרי הדפנה. שוב ושוב מחפשים כיצד ניתן לשפר וליעל את השרות.

תודתנו לציבור הלקוחות שהביע אמונו בנו.

אמונא

לא סתם שרות ולא נס שרות
אלא השרות - בה"א הידיעה

נהגי המוניות נגד ההסתדרות

אירגון נהגי המוניות בתל-אביב, המונה 1300 חברים, יכריז כנראה מלחמה על ההסתדרות.

לאחר שמשרד התחבורה אישר למוניות העלאת מחיר רים בגובה של 10%, החליטו הנהגים להעלות את המחיר ב-20%. משרד התחבורה איים שינקוט נגד אותם נהגים שיעלו את המחיר ביותר מ-10% בצעדים משפטיים.

טענתם של הנהגים, הכפופים לבית ברל, היא שההסתדרות, במקום לעמוד לצידם, התייצבה לימין משרד התחבורה הנלחם בהם, ולכן הם מתכוננים לצאת למערכה נגד ההסתדרות.

היכן יוקם מיפעל-הענק לתוצרת פלסטיק?

אי-בהירות שוררת לגבי מיקומו של מיפעל הפלסטיק הענק החדש העומד להיות מוקם בישראל בסכום של 20 מיליון ל"א. בעוד שאנשי המועצה המקומית בעיירת ה"פיתוח שדרות בטוחים כי המיפעל יוקם בשטח עיירתם, הסתבר כי לאחרונה ה"בקשה", חברת פיתוח אשרוד" להקצות קרקע להקמת המיפעל, כהמלצתו של שר-האוצר פינחס ספיר.

ח"כ יהונתן יפרח, איש שדרות, טוען כי רק ביום שישי לפני שבוע ביקר המשקיע האיסלקי המקים את המיפעל, אנציו לוי, בשדרות, בלחיית האדריכל שלו, והוא רואה בכך סימן מוחשי שהמיפעל יוקם אמנם בשדרות. לדברי יפרח, דובר עד לפני ימים מספר על אפשרות הקמת המיפעל באשדוד, אך אחרי טיפולו האישי בעניין הוא קיבל הבטחות מפייהם של שר-האוצר וצבי דינר שטיין, כי המיפעל יוקם בשדרות.

תמונת השבוע: פליטי הים האכזרי

תמונה בלתי-רגילה זו צולמה השבוע בנמל חיפה: ניצולי האונייה היוונית „כריסטינה מריה", שנשרפה מול חוף עתלית. בין הניצולים היתה גם סווי, כלבת-רועים קטנה שנרכשה על-ידי המלח היווני ספירוס סטילינגידס באלכסנדריה ושלמעה הוא ויתר על הצלת מיטענו האישי; אשתו ובנו בן-ה-11 של רב-החובל ו-14 מלחים מצריים.

עד היאור, עומדת להעביר את פעילותה הפוליטית לתנועת-החרות. גאולה, מי שהיתה קריינית לחי ואחת העיתונאיות הלאומניות ביותר בארץ (סעריב), השתכנעה כי במישרת חרות תוכל לפעול למען מטרותיה ביתר יעילות.

שוב צנזורה

ב„שידורי ישראל“?

חרב הצנזורה שוב פעלה ב„שידורי ישראל“.

ביום השני עמדה תוכנית היום הזה לשר שידרת תגובות של ראשי מפלגות על החלטת הממשלה להפסיק את שידות יארינג. בין השאר כללה הסיורה דברים ביקורתיים חריפים מפי דוברי האופוזיציה, כגון „החלטה זו היא אסון“.

באופן מיסדורי לא שודרה כל שידרת ה"תגובות, ובמקומה שודרו תגובות חסרות-משמעות של עיתוני צרפת.

סערה חדשה

במפד"ל

סגן שר-הפנים לשעבר, ד"ר יוסף גולד-שמיט, לא מתכוון לעבור בשתיקה על כך שח"כ ד"ר יצחק רפאל הפעיל לחץ על שר-הפנים החדש, ד"ר יוסף בורג, לזרוק אותו מתפקידו כסגן שר-הפנים.

למרות הניסוח החמקני של בורג, כאילו הוא רוצה ללמוד משך חצי השנה הקרובה את בעיות המשרד ולכן הוא לא רוצה בסגן, התברר כי בורג הגיע להסכם עם רפאל שהוא ואנשיו בהנהלת המפד"ל יתמכו במינוי בורג לשר-הפנים בתנאי שיזרוק את גולדשמיט מתפקידו.

תשקיף

ספקות חמורים

בעיקבות נסיון החטיפה

במטוס „אל-על“

נסיון-החטיפה במטוס „אל-על“ מעורר כמה ספקות חמורים ביותר.

אין ספק כי אנשי הצוות התנהגו בגבורה רבה רבה, סיכנו את חייהם וגילו ערנות ותושייה.

אולם אין להתעלם משלוש עובדות:

(א) שני פיראיון הצליחו להיכנס למטוס, כשבידיהם רימונייד ואקדה.

(ב) הבחורה שבין השניים התפרסמה כי עולם כולו אחרי חטיפת מטוס „ט.ו.א.י“ לפני שנה ופורסמה בהבלטה גם בישראל (בין השאר, על שער „העולם הזה“). איך יכלה פיראית כליכך מפורסמת לעבור את הביקורת של „אל-על“, כשהיא מחזיקה ב"דרכון כליכך מפוקפק כמו של הונדורס? האם אין בידי „אל-על“ לפחות אלבום תצ"לומים של הפיראיון המפורסמים ביותר, שי כבר השתתפו בחטיפות ממוסות? (מסיפור רה של ליילה האלד עצמה מתברר שהוטפו המטוסים עוברים קורס של כמה חודשים, ועל כן יש להניח שמספרם מוגבל).

(ג) רק במיקרה לא התפוצץ אחד מ"רימוני-היד, שיכול היה לגרום טרגדיה מחרידה.

על רקע זה יש לשאול: האם אמצעי-הזהירות אכן מספיקים? האם לא הגיעה השעה לוותר על שיקולי-יוקרה פסולים, ולערוץ לכל הנוסעים ב"אל-על" חיפוש גופניים שיגרתיים, נוסף על החיפושים בתיקיהם?

האם מותר להסתפק בהצלחת השבוע, שהיתה במידה רבה פרי מזל עיוור, במקום להסיק מסקנות חריפות ומרחיקות-לכת?

גולדה תסכים

לחידוש השיחות

יש להניח שגולדה מאיר תסכים לחידוש שיחות יארינג בעת ביקורה הקרוב אצל הנשיא ניקסון.

יוסכם מראש שזאת תהיה אחת התוצאות הרשמיות של זופגישתה.

גאולה כהן

עוברת לחרות

העיתונאית גאולה כהן, שהיתה הפעילה המרכזית של חוגי ה"ר ישראל אלדר (שייב) למען „מלכות ישראל" מנהר פרת

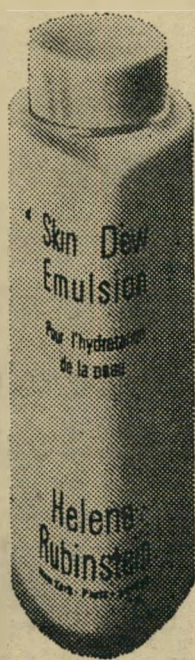
לחות היא רק אחד הגורמים לשמירת רעננות עורך.

EMULSION לשמור על איזון העור ועל תכולת רטיבות אידיאלית. היות והכללנו לתוך ה-SKIN DEW EMULSION תרכובות טבעיות ספ-ציפיות, הוא שומר על עורך מפני השמש, הרוח והקור — ומפני הזמן. היות וכל התרכיבים האלה פועלים יחד נמרצות — עורך שומר על שקיפותו, זוהרו ורעננותו.

ע"י שימוש יומיומי ב-SKIN DEW EMULSION תווכחי בעצמך ותבחיני במראה הצעיר והחלק של עורך. טיפוח כולל בשורת תכשירים מוסיפי-לחות SKIN DEW יחזיר לעורך את עלומיו: קרם פנים, קרם לאזור העיניים, מי רענון, תכשירי ניקוי הפנים, קרם לידיים.

לאיפור מראה חלק וזוהר. תחליב זה מאזן ושומר על העור. היות וה-SKIN DEW EMULSION מ-ש-לים מיד את חוסר הרטיבות הנוצר בעורך — פניך יחזירו לעצמן במהרה את רעננותן ורכותן החלקה. היות ונוסחתו כוללת תרכיזי חלב מיוחדים, מצליח ה-SKIN DEW

SKIN DEW EMULSION — טיפוח מוסיף-לחות היחידי שמעניק לעורך יותר מאשר לחות בלבד. סתם תכשיר מוסיף-לחות אינו מספק את דרישות עורך. SKIN DEW EMULSION הוא יותר מאשר תכשיר בסיסי לאיפור פניך, השומר על לחות עורך ומעניק

Skin Dew

יותר מאשר טיפוח מוסיף-לחות

Helena Rubinstein

יעוץ קוסמטי ניתן חינם במרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין, שד' קק"ל 94, תל-אביב, בימי ב' וד' בשבוע, בין השעות: 6—3.30 אחה"צ.

מכתבים

■ איש השנה

... ללא ספק — משה דיין.
עורית בן-חור, תל-אביב

האדם שהשפיע על עתידנו בצורה המכרעת ביותר, לכל הדעות: ויליאם רוג'רס. יעקב שמוקדרש, נתניה

■ חומר

בושה

אני מתפלאת מכך שחברי הממשלה והכנסת לא התביישו להוריד את רמת החיים ממשפחות מרובות ילדים ומעוטי-יכולת, מרובי להוריד ראשית כל ממשכורותיהם של הגם לכל הפחות 25%. את אותו הסכום יש גם להוריד מכל הפקידים הבכירים.

דבר נוסף אותו יש לעשות: יש לצמצם עד למינימום את דמי האש"ל, המכוניות המיותרות ובמקרים הכרחיים למכונית — להחליפה במכונית זוטה.

גם שר יכול לנסוע באוטובוס כשהוא לא בתפקיד וכשיש משפחות רעבות. יש להכפיל את המיסים על שירותי מור תרות ולהעלות את המיסים הישירים על החברות המרווחיות הן תועפות. התוספת המוצעת של 15 ל"י למשפחה מרובת ילדים, היא לעג לרש.

כמו כן, בהתחשב במצב העגום של ילדים ממשפחות גדולות של מעוטי-יכולת, ערבים ויהודים כאחד, יש לדעת להטיל מס-חינוך מיוחד על חשוכי בנים בעלי משכורות גבוהות כדי לתת חינוך לילדים עניים.

רבקה תל, קיבוץ עמיר

■ איך לחסוך

כספי ציבור?

ברצוני להציע הצעה שתחסוך כסף רב למדינה. ידוע שאנשים רבים מחזיקים את

צור

ריכבם על חשבון המדינה. הם מקבלים את הוצאות החזקת הרכב מקופת המדינה. באם ישללו מכל אותם אנשים זכות זו, הרי שזה יהיה חיסכון גדול למדינה ולא יהיה צורך להמציא מיסים חדשים. בטוחתני ביותר הגיוני שאנשים יתרו על מכוניותיהם מאשר אנשים אחרים יצטרכו להצטמצם בהוצאות על מזון.

מלכה צור, קריית-חיים

■ כסף, אדמה

ושלום

אולי תוכל גם ישראל לעשות שלום בדרך של קניית טריטוריות שאינה יכולה להתרעל?

הדבר אינו כלי-כך פנטסטי, כי ניכסון הכסף שאחת ממטרותיו היא לסלק את הרוסים ממזרים, והמצרים ודאי זקוקים לדולרים... אריה גנמור, אינדיאנה, ארצות-הברית

■ השיבותה

שר דיעה

רצוני להפנות את תשומת-ליבכם לעובדה מעניינת: בישיבה האחרונה של המועצה הלאומית הפלסטינית, הגוף העליון של אירגוני החבלה, נדחתה, יחד עם יוזמת השלום האמריקאית, גם ההצעה להקים יישות פלסטינית בגדה המערבית וממשלה פלסטינית זמנית.

עד כמה שידוע, ההצעה היחידה להקים ממשלה פלסטינית זמנית בגדה המערבית, (המשך בעמוד 8)

לבעלי משאיות
ליילנד

סופר-ביבר
SUPER BEAVER

סופר-היפו
SUPER HIPPO

תוכל לקבל תוספת
כח רצינית בעזרת
המנוע המעולה

דאף

של 250 כ"ס

שהותאם במיוחד
לדגמים הנ"ל
ומאושר ע"י
משרד התחבורה

פרטים אצל:

בני משה קרסו בע"מ
רחוב ב' 26 תל-אביב, טל. 33241

פרטים נפרד

דאף DAF

רכב כבד-נגררים-מנועי דיזל
מלך כבישי אירופה

יכול למשוך
נגרד של 20 מ'
ולהשאיר
בחסגרת החוק.
DAF 2600
עם מנוע של 250 כ"ס.

פרטים אצל
בני משה קרסו
רחוב ב' 26 תל-אביב, טל. 33241

אבנוסף לדגם 2600 קיים מבחר מגוון של דגמים בגדלים שונים

השבוע פותח
אולפן גרג (בר-קמא)
קורס ערב של שבועיים

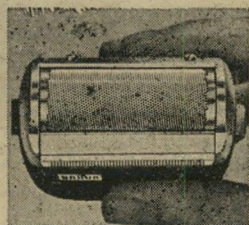
קצרנות

עברית ו/או אנגלית.
הצלחה מובטחת!

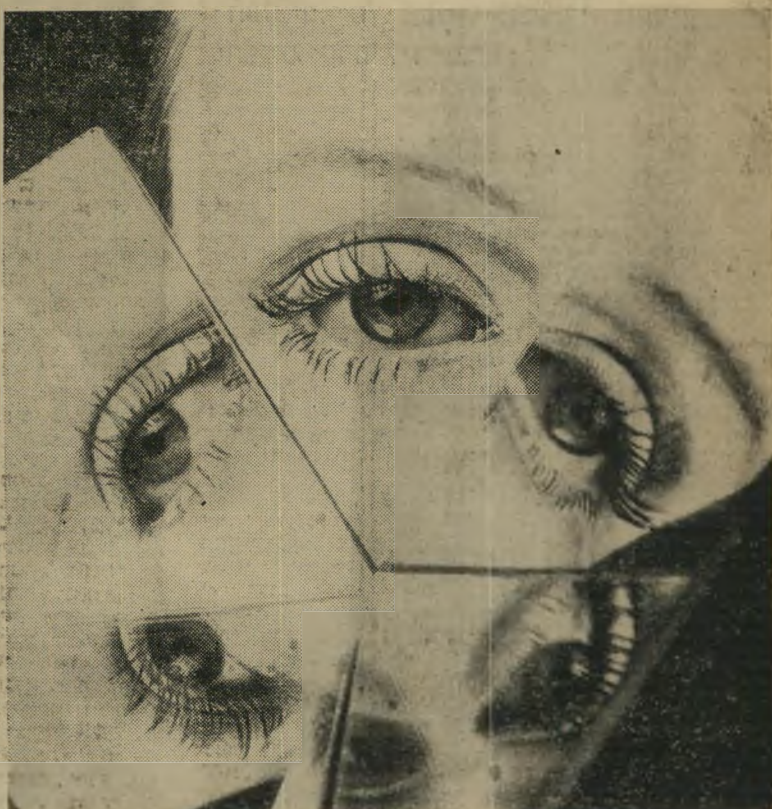
הרשמה:
ת"א: גורדון 5, טל. 236209
י"ם: "הפקיד", בצלאל 18
חיפה: בית-ספר "במעלה".

הקנה לעצמך
אישיות
עם שלוש שנים
אחריות!

קנה
בראון סיקסטנט
מכונת הגילוח המשובללת
ביותר בעולם

BRAUN sixtant

„פרטים צבעוניים“ לעיניים מהמראה „המתחדש“

המראה „המתחדש“ של „רבולון“ — מתחדש לא רק מאופנה לאופנה אלא, במשך היממה, גם (כמעט) משעה לשעה.

המראה „המתחדש“ גמיש, הוא הולם את פניה של האשה כצעיף-משי ולא כמסכה-קשוחה.

המראה „המתחדש“ מחוטב, אצילי, מורכב (ופשוט כאחד) — אך מלבב וחמים. קווי-האיפור (עיניים, עצמות-לחי, שפתיים) חפשיים-לחירה, אך הרמוניים-הגוונים — צו-האופנה.

המראה „המתחדש“ של „רבולון“ פותח דף-חדש בכללי-האופנה, איפור שונה לשעות היממה:

- * איפור בוקר (לעבודה, לקניות, לטיול-קל).
- * איפור אחר-צהריים (לביקורים ולקבלת-אורחים).
- * איפור ערב (לבילוי, למסיבות ולאירועים מיוחדים).

בבוקר, ביום ובערב! זוהי אופנת האיפור החדשה של „רבולון“ לסתיו-חורף 1970/71.

מאמר כלכלי שהופיע ביומן הארץ, לאחר היטלי ה' מיסים החוזרים, העלה את המ' חו של גגיו בנק ישראל (דוק) ה'רובין. בישיבת מועצת המנהלים של בנק ישראל, החל ה'רובין לת'ף בחרפות את כותב המאמר, ה' כתב המדיני של הארץ דן מרגלית, טען כי אין לו מ' שג בענייני כלכלה. אחד מעו' ריו של הרובין ה'פני את תשומת ליבו כי בין ה'כחות נמצא גם ז'מן סווייב, לש' עבר נשיא התאחדות בעלי ה' תעשייה שהוא חתנו של דן מרגלית. אבל הרובין אמר: "לא איכפת לי, אני רוצה ש' גם סווייב ידע איזה שטויות כותב חתנו". לאחר הישיבה העיר סווייב למרגלית על ה' ביקורת של הרובין. מרגלית, שלא הבין לאיזה מאמ' מת' כוון הרובין, טילפן אליו ו' שאלו לפשר הביקורת. אמר הר' רובין: "אני תיכף אגיד לך" כי מה מדובר. היטט בניירותיו ו' המשיך: "אוי, סליחה, את ה' מאמר כתב יואל מרכוס". אחר כך שלח הרובין מכתבים אישיים לכל חברי מועצת בנק ישראל, הסביר כי ביקורתו ה' תה מכוונת למאמר של יואל מרכוס ולא של דן מרגלית.

משתתפת בהצגה "אמלי" מאת ג'רג' מידו, המועלית בתיאטרון ה' לאומי "הבימה". בתמונה: דליה באחת הסצנות של המחזה הזה.

דליה פידלנד

בעת הדיון בכנסת על הצעת המיסים החדשים, סיפר ח"כ אג'יי שלמה לורנץ ש' הוא ראה את הופעת שר' האוצר פינחס ספיר בטל' חיזיה. קרא לעברו השר: "גד' מה לי שאסור לכם לראות טל' ויזיה!" השיב לורנץ: "זה לא אסור, זה רק ביזיון זמן..."

שגרירה החדש של ישראל בלונדון מיכאל קומי, יצטרך לחשוב פעמים לפני ש' יתעסק בבריטניה בתחביביו: עי' קוב אחרי ציפורים. לא מכבר יצא קומי לאזור הקרייה ב'

ירושלים כשבדיו משקפת — כדי להתבונן בציפורים. תוך דקות מספר הסתערו עליו אנ' שביטחון שדרשו ממנו להוד' הות. קומי שלף את תעודת' הזהות שלו, אולם לרוע המול' מידבקת שם חמונה ישנה ש' אנה דומה לזמרתו הנוכחית. אנשי הביטחון חשדו בו כי ה' תעודה מזויפת ואז אמר להם קומי: "קחו אותי לבניין ה' כנסת ושם תראו שמכירים או' תל". ואמנם כך היה: רק מש' הובא לכנסת, השתכנעו אנשי' הביטחון שהוא מיכאל קומי.

אשת השר

קונה בשר

מתי מוחמד בא אל ההר? השר לשעבר מנחם בגין יודע מת' כשראה בגין בשבוע עובר במזנון הכנסת, שתי מזכירות ממזכירות ה' ממשלה, הוא ניגש אליהן, ני' שק אותן על הלחי, ואמר: "זה קורה שההר לא בא למוחמד, אז מוחמד בא אל ההר".

למרות חילוקי הדעות הפוליטיים בין שרהקליטה ה' חדש המפ"מי נתן פלד לבין מנחם בגין החרותי, שוררים בין השניים יחסים טובים. כי שבוע עובר ניגש בגין לפלד וסיפר לו סיפור: "פלוגה ר' סית יצאה לקרב. המפקד הורה לחייליו: אל תפלו בשבי תלח' מו עד טיפת הדם האחרונה! כי מהלך הקרב נפלד החיילים כי שבי. כששחררו, שאל אותם ה' מפקד: למה נפלתם בשבי ו' לא מתתם? השיבו החיילים: לא היה לנו זמן". אחרי ש' בגין הלך, הסביר פלד את ה' עוקץ שבסיפור: "כשבנסתי כי שר חדש לממשלה, הבטיח לי בגין שהוא יעביר לי את נסיר' נו במשך שלוש שנים שהיה חבר בממשלה. בגלל פרישתו הוא לא הספיק. לכן הזכיר את עניין הזמן".

זה שסוניה פרס היא אשתו שר שרהתחבורה וה' דואר שמעון פרס, לא עור לה באטליו. ומעשה שהיה כך היה: לפני שבוע נכנסה סוניה

רוח בקל (23)

חצי שנה מלונדון, לאחר ש' סיימה שם בית-ספר למורים לריקוד דרום-אמריקאי. בארץ החלה רות מריציה את תור' רת הריקוד. תחילה בקיבו' צים ובבית-ספר עממיים, ועכ' שיו היא מתכוונת לתת שעור' רים בבתי-חולים לחולינפש ואף לאסירים בבתי-הסוהר.

לאיטליו שבקירבת ביתה וקנתה קילו בשר. אחרי יומיים החלי' טה לבשל אותו. אז התברר לה שהבשר מקולקל. אשת השר לא התביישה, חזרה לאיטליו ו' ביקשה בתוקף שיחליפו לה את הבשר. הקצב שהכיר אותה, החליף בלי בעיות.

מתברר שלא רק יהודים מכירים את יצירות חיים נחמן ביאליק — גם ער' בים. בערב ראיונות שהתקיים במלון שרתון בתל-אביב, סיפר יועץ ראש-הממשלה לעניינים ערביים שמואל מולדנאו, על מכתב שהגיע לגולדה מאיר: "ראש-הממשלה קיבלה מכתב מ' חמדי נובאני, ערבי ממזרח ירושלים הדובר עברית, בו מת' לונן על שפיטרו אותו ממשרתו במערכת העיתון אל-אנבא. כי המשך כתב נובאני: אני מכשך אותך שתקיימי את ברכתו של חיים-נחמן ביאליק: זכר צדיק לברכה — והכניסני תחת כנ' פך".

מעטים שמילב לכך כי שלח ישראל לשעבר בפאריס למטרות קניות, מורדכי (מור) קה' לימון, שנשלח חזרה ל' ישראל בסקדות הנשיא ז'ור' פ'רמפירד כפרסונה נון-גראטה, מצא מד עם הגיעו ארצה דר' רה חדשה: — ברחוב פומפידו תא. אגב — אשתו הנאה של מוקה, ר'חל, בחברת בתה ה' נאה לא פחות (שהיא ידידה מצוינת מזה זמן רב של אסף ואחרונה רייך) הגיעו לפני כמה שבועות לפאריס, אינקור-גניטו. לאחר שהותרגם בפאריס, נסעו השתיים לשרבורג, להשת' תף בחתונת בנו של אחד ה' שים הצרפתיים שהיו מעורבים בפרשת הספינות. מוקה עצמו העדיף להישאר בבית.

אנשי קולנוע שחזרו מ' פסטיבל הסרטים השנתי של קארלווייטארי שבצ'כוסלובקיה מספרים כי הנושא העיקרי כי פסטיבל לא היה סרטים אלא ראש הממשלה לשעבר של צ'כוסלובקיה, אלכסנדר דו' בצ'ק. אנשי הקולנוע הצ'כיים הפיצו את הידיעה שדובצ'אק לא רק הודה, אלא הוצב — לי צורכי השפלה סוציאלית, כנר-

בד רושם בה לאן הוא יצא. עיון בכרטיסיה מגלה כמה פני' נים. ביחוד אצל מפקי התוכ' ניות. לדוגמה: שמואל שפי' רא — עסוק במחשבות: ישראל וינר — הלכתי לים, אין לו טלפון: בתיה שוש' ני — הלכתי לשרת בעיר ה' הומיה: אבי קורן — הלכתי לדפוק, נא לא להפריע.

שלושת אנשי שלישיית השוקולדה, צבי פיק, גבי שושן ושוקי דוי, הממלי' אים את התפקידים הראשיים כי שיער הישראלי, כמעט והגיעו לפני שבוע לתא המעצר. הדבר אינר בעת שהשלושה הופיעו כי מסגרת ערבי ההפנינג הנערכים מדי מוצאי-שבת במגרשי יריד' המזרח בתל-אביב. מאחר והם מגיעים למקום רק אחרי הופ' עתם בהצגה, הם עולים על ה' במה קרוב לחצות. לפני שבוע, חמש דקות אחרי שהתלו בהר' פעתם, עלו שוטרים על הבמה ודרשו מהשלושה להפסיק ל' שיר, כיוון שהרשיון להופעות שם הוא עד שעה 12 בלבד. ה' שלושה ביקשו מהשוטרים, ש' לפחות יתנו להם לסיום את ה' הפעתם. הסמל שעלה על ה' במה איים לעצור אם ימשיכו לשיר. ברגע זה התערב קהל האלפים שתזה בהופעה. במחי'

אלבוס כהן (מימין) המשתתף עתה בחזרות של "בוסתן ספרדי" הנערכות בקיבוץ העוגן, מתנהג כקיצוניק אמיתי ומוריד את הכלים מעל השולחן. לידו, שוטף את הכלים, השחקן אברהם מור, המופיע גם הוא בהצגה.

אות-כפיים ובצעקות דרש הקהל מהשוטרים לרדת. השוקולדה סיימו את הופעתם כמתוכנן, אולם החליטו לא להסתכן יותר במעצר — לא יופיעו עוד בערבי ההפנינג.

סאם אבנרי, זה ש' חזר מאמריקה והחליט לשגע את הארץ, ממשך. אחרי ש' קנה בשבוע שעבר תמונה של משה ינזקא 6800 ל"י, הוא פותח השבוע את הבוטק לדברי עור שלו. "הקונה ה' ראשון שייכנס לחנות", הבטיח סאם, "יקבל את המרצדס ה' פתוחה שלי לשישי שבת בשי' ביל שיעשה חיים".

כל אחד וטעמו האישי המתבטא גם במזכרות שהוא מביא איתו מחוצלארץ. למתופף אהרון קמינסקי יש טעם מקורי. מהנסיעה האחרונה שלו לחו"ל הוא הביא שיקופיות ש' צילם. בארגנטינה הוא צילם את הבשר שהגישו לו בהסעדה. כי פרו את האורז ואילו את ה' ליפתן הוא הנציח במסכיקו. "כשהיה רעב, אקריין את ה' שקפיותו", הסביר. בתיאבון.

אה — בתפקיד חדש: אוסף פחי הובל בעיר הולדתו. ה' צ'כים הוסיפו, בלחישת כמובן, שאנשי עיירתו ש' דובצ'אק יו' צאים בבוקר, לאות סולידאריות, לרחובות ולא נותנים לו לנגוע בפחי הובל, אוספים אותם כי עצמם.

בדיחה מרושעת התהלח' כה השבוע בישיבת הפגרה של הכנסת, לאמור: ח"כ יצחק רפאלי הלך לגולדה ודרש את התיק שלו. השיבה לו גולדה: "מה אתה רוצה ממני? התיק שלך אצל שרה-המסרה".

בדיחה אחרת המתהלכת בחוגי המפד"ל, אצל אותם ש' נדפקו: "רפאל ומיכאל (חז' ני), שניהם לא מלאכים".

לאן הלכו

עובדי "גלי צה"ל"?

כמו בכל מוסד הגוף, חייבים גם עובדי גלי צה"ל להודיע איפה הם נמצאים כי שעות העבודה. בכניסה לבניין התחנה ישנה כרטיסיה וכל עור'

מכתבים

זה מזכיר לי אגדה ערבית המספרת על השטן שהתייצב לפני אללה ודיחה לו על ביצוע המשימה שהוטלה עליו: לצמצם את התפוצצות האוכלוסיה בעזרת מגיפת ה"חולירע". גוף אללה בשטן: "הרי ציחיתך להרוג רק 50 אלף, למה הרגת 100 אלף?" הצטדק השטן: "החולירע המיתה רק 50 אלף, את היתר הרג הפחד".
נח גרינרמן, חולון

כתבה

מגמתית

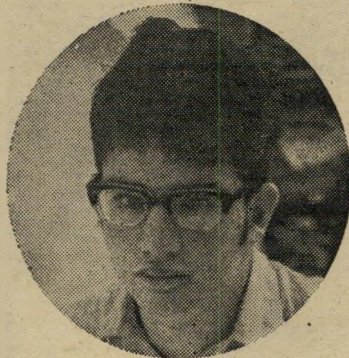
לפני שלושה שבועות נתפרסמה בעיתון "העולם הזה" (1720), מתחת לכותרת "מכות בהר הבית" רפורטז'ה שכותרת ה" מישנה שלה זעקה: "שוטרים מוסלמים הס" תערו על המתפללים היהודים אשר פרצו להר הבית, וזרקו אותם החוצה". הכותרת, כותרת המישנה, התוכן וההסבר לתמונות התכחשו להבליט את האכזריות והשימוש ה" מופרז בכוח מצד השוטרים המוסלמים, וכאילו המתפללים היהודים מאנשי בית"ר באו לרחבת מיסגד אל-אקצא להתפלל בתום לב. אולם אתם התעלמתם מן העובדה שה" מתפללים הנמנים גם על אנשי ארץ-ישראל השלמה, ערכו את תפילתם כהפגנה פוליטית שכונתה לפגוע ברגשות האוכלוסיה המוסלמית והערבית בכלל, וכן הפרת הסדר שעליו מופקדים, במיקרה או לא במיקרה, שוטרים מוסלמים, המייצגים למעשה את ה" שלטון הישראלי בעיר. כוונתכם היתה להר" כיח כי היתה התגרות מצד השוטרים ה" מוסלמים, וכי הם פעלו בתור מוסלמים ולא בתור שוטרים.

אולם קשה מאוד לומר כי שוטרים ש" אינם מוסלמים לא היו מתנהגים בתקיפות במיקרה דומה, במיוחד כשיש להם הנחיות כלליות או מפורטות כיצד לנהוג במיקרים כגון אלה.

ואכן, שבוע בערך לאחר התקרית בהר הבית, פוזרה בכוח הפגנת כוח של כמאה צעירי בית"ר וארץ-ישראל השלמה, כאשר ניסו להתנחל ליד הכפר בתיר סמוך לירדו שלים. השימוש בכוח בזמן סיכול נסיון ההתנחלות (שהפעם לא היו מעורבים בו שוטרים מוסלמים, אלא דווקא אלוף פיקוד המרכז רחבעם זאבי), היה מעל ומעבר לשימוש בכוח מצד השוטרים המוסלמים, כאשר פיגוי המתנחלים (שחלקם היו אנשי

(המשך מעמוד 6)
הוצעה בתעודה האחרונה של תנועת העולם הזה — כוח חדש.

עובדה זאת, שאירגוני המחבלים מוצאים לנכון להתייחס אל דיעות העולם הזה — כוח חדש באותה מידת חשיבות שהם מת

אדם קדר

ייחסים ליוזמת השלום האמריקאית, מעידה על חשיבותן הרבה של דיעות אלה.
אדם קדר, תל-אביב

מה תעשה

גולדה עכשיו?

לפני שבועות אחדים שמענו כי סיעת ה" מערך הציעה להעלות את אחוז החסימה ב" בחירות הבאות לשלושה עד ארבעה אחוזים. וזאת כדי לחסל את כל סיעות האופוזיציה שהגיעו עד אחוז וחצי או שניים.

מטרתה של גולדה היתה להישאר בכנסת עם גח"ל בלבד. אך מה היא תעשה כעת, כשגח"ל הצטרפה לאופוזיציה? אולי היא מתכוונת להציע להעלות את אחוז החסימה ל-25%?

יעקב טימברג, תל-אביב

טעותו

שד נשיא

היום, כשהשיער הארוך של הזכרים ב" אופנה, קשה באמת להבדיל בין המינים.

להנאתך

סיגרים אגיו

סיגרים הולנדיים באיכות מעולה!

AGIO CIGARILLOS
Medium TIP
MADE IN HOLLAND

לבחירתך וטעמך גדלים וסוגים שונים עם או בלי פיה.

יבוא והפצה בלעדית בישראל: **נ.ל. ברגר**
חיפה, כיכר ביאט 2, ת.ד. 1967, טל: 68551

הנשיא ושחקני "סיפורי המקרא"

בית"ר מצרפת) בוצע "באלימות תוך ש" מוש במטפי כיבוי, שריפת אוהלים ומיטות וגרירתם עד למשאיות" (הארץ מיום 20.8.70, עמוד 5).

הרפורטז'ה שלכם היתה מגמתית, והיה" תה סטיה לאומנית והתעלמות מן העובדה שהמעשה של אנשי בית"ר מהווה פגיעה בזכויות וברגשות הלאומיים והדתיים של האוכלוסיה המוסלמית.

רפורטז'ה כזאת יכול היה כתבכם למ" כור ללא בעיות ולפרסם בעיתון של בן-עמי או של רוונבלום.

אחמד אבן-עזיז, סטודנט, נצרת

דן זועם

על דן

בחיי שאני מפסיק לקרוא את העולם הזה

* מימין מרכזי (פופיק) ארנון, באמצע רבקה זוהר.

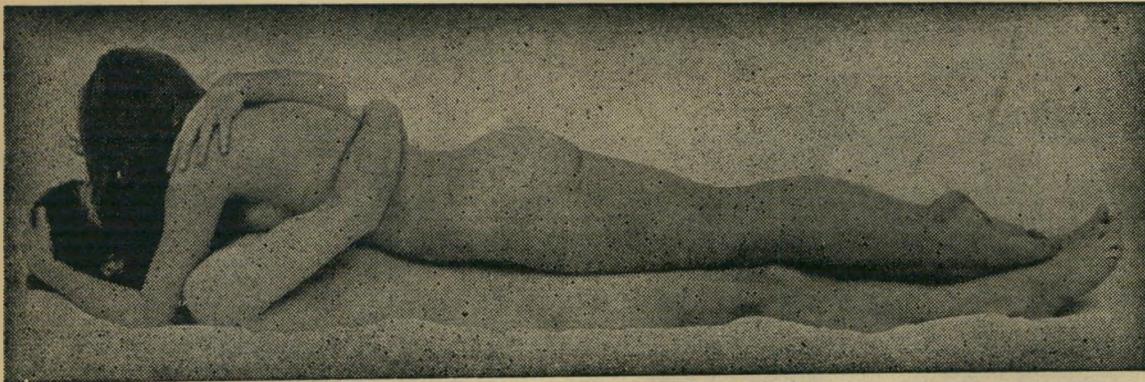
כיום הנהיגה

איננה מענגת-השאר אותה

ליאגד

דמי / פטריק ויסמן

אהבה בשניים

זוג מורים דניים מדגימים בעשרות רבות של צילומי עירום נהדרים את הכל אודות. איך לעשות אהבה. הספר שזכה להצלחה חסרת תקדים (מאות אלפי עותקים תוך חודשים ספורים) בכל ארצות-אירופה וארה"ב. כריכה מהודרת * פורמט אלבומי * נייר משובח וכל זה במחיר של — 12 ל"י בלבד

הספר שאין צורך להתבייש בו או להסתירו. ספר נועז ומתקדם ביותר אך יחד עם זאת אלגנטי

כל תנועה ותנועה מלווה הסבר מלא וענייני בעברית בתוספת פרקים מיוחדים על אברי-המין (כולל תרשימים). הסיפוק המיני ואמצעי-מניעה.

הספר שחייב להימצא בחדר-המיטות של כל זוג נשוי

גזור ושלח
חזמנה / הצהרה

לכבוד
"אלבית", חוצאה-לאור ת.ד. 33144, תל-אביב.
נא לשלוח אלי בדואר חוזר את הספר
"אהבה בשניים". ר"ב שיק מס.
על בנק. על סך — 12 ל"י בלבד.
אני מצהיר בזה שאני מעל גיל 18.
שם _____
מחנה _____
חתימה _____

באם אינכם חולים לזלזל בקוראים. כבר אין סופרים הגונים בארץ הזאת שהזמנתם דווקא את דן בן-אמוץ לכתוב ב' עיתון ולהקציב לו מדור שבועי קבוע (ובשכר) ... הרי כמו פיו הודה שכל עיתון רציני ומכובד אחר, סירב לתת לו במה. והנה נמצאנו עתה נותנים לו מיקלט בהעולם הזה והמשתמע מכך שכל ארחי פרחי שאינו ראוי לשאר העיתונים בארץ — רצוי ומקובל בהעולם הזה. וזו פגיעה בעיתון ובקוראים, ומכאן גם זעמי.

מה שמתמיה גם שכן-אמוץ עצמו, שעדיין רובץ עליו כתם המגורים בדירת ערבים, מטיף לזולתו בענייני מוסר ועקרונות-צדק. האם לא שמע מעודו את הפיתגום: טול קורה מבין עיניך?

דן מביאם, הונג-קונג

המורדים

קופצים

בעיתונכם מהשבוע שעבר (העולם הזה 1722), במדורה של רחל המרחלת, הופיע סיפור בו צויין בין השאר כי שם המחזמר-פופ שנכתב על-ידינו והעומד לעלות בקרוב

רז ואברהמי

על הבמה בישראל — הוא המרד. זה לא כל-כך מדויק. אתם יודעים למה? מפני ששם המחזמר הוא קפוז. בבירכת קיסצו,

רבקה רז ואיוזי אברהמי, תל-אביב

גם האנסים

בני-אדם

כמו כל אדם נורמלי, הודעתי עד עמקי נשמתו כאשר קראתי את סדום 1970 (העו-לם הזה 1722). יחד עם זאת, ברצוני לומר משהו שאולי איננו כל-כך סופולרי. אני מתכוון לשני הסרסורים שאנסו את שוטרת חיב"ה. למרות שקשה לתפוס זאת, הרי שהם בכל זאת בני-אדם. ואפילו אז רחמים במדינת-ישראל. בתור שכאלו, אינני חושב שמותר היה לשוטרים להכניס בהם מכות רצח לאחר מעצרים. נדהמתי לקרוא באחד העיתונים, תיאור שנכתב כלאחר-יד, כיצד הוכו החשודים קשות.

יידסקי

כן אינני חושב שהדבר מסיף לי אורחות חיינו ה' תקינות שידידה של קורבן האונס הזה הפעילו מסע איור מים נגד עור-הדין צבי לידסקי, סניגור רם של החשודים, עד כדי כך שזה נא ל' לנקוט באמצעי ביטחון מיוחדים. אם לא נאמר בשום מקום מי הם הידדים המאיימים, אך בהת-חשב בכך שהקורבן היא שוטרת, יש בכך טעם כפול לפגם.

גבי רובין, תל-אביב

החייל שלי יחזור...

ובינתיים
במעושים, בביקעה, ברמה
שלח לו ד"ש חיה

העולם הזה

כל שבוע

מיבצע מיוחד לחיילים

מינוי לכתובת צבאית

בהנחה של 50%

לחצי שנה: 15 ל"י; לשנה אחת: 29 ל"י

מלא ושלח לת.ד. 136 תל-אביב.

נא לשלוח את "העולם הזה" לחצי שנה / לשנה אחת לכתובת זו:

שם	מס' אישי
דואר צבאי	
ר"ב סך 15 ל"י (חצי שנה), 29 ל"י (שנה) — למחוק המיותר	השולח

מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים ורשמי-קול מעולים מיוצרים ע"י

SCHAUB-LORENZ

חשוב לעיזים חדשים הספקה מהירה של T. V. במסוס וללא מכס. 4 דגמים בעלי 2 מקולים \$ 140 דגם 1050 בעל רמקול אחד \$ 130

הסוכן הבלעדי כינורי בע"מ ת"א פרץ 4

המנוי

קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בהקדם.

קוראים השוהים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תיתן למצרפים תמור נות למכתביהם.

צרפת

העיתונאי העשוי לחסל

את משטר דה-גול

דה-גול הלך, אך המשטר הגוליטי נשאר — עובדה מטרידה ביותר לגבי כל ישראלי, הזוכר את המיראזים. ב-20 לספטמבר יזכר מהם סיכוייו של המשטר הגוליטי כטי להמשיך ולהישאר בשלטון. כיום זה ייערכו במחוז בורדו, בחירות לקביעת ציר המחוז לפרלמנט. שני מתחרים עיקריים נאבקים על קולותיהם של אורחי המחוז: הראשון הוא לא פחות מאשר ראש ממשלת צרפת, ז'אק

ציר סארבן-שריבר
סדק קטן, ועוד סדק קטן

שאבאן-דאלמאס. השני הוא נער הפלא החי דש של הפוליטיקה הצרפתית — ז'אן-ז'אק סארבן-שריבר, עורך ה"אקספרס" לשעבר. פורד מוזעק לעזרה. הנהגת היסוד של סארבן-שריבר ומנהיגים אנטי-גוליטיים אי-היום בצרפת היא, כי אי-שביעות רצונם של צרפתים רבים עקב בעיות חברתיות וכלכליות, חייבת להשתקף באי-שביעות רצונם מהמשטר הנוכחי, החסר את זהירו של המנהיג שפרש. הנהגת היסוד זו התאמתה בחירות בנאנסי, אם תהאמת גם בבורדו, היא עשויה להוות הסדק הרציני הראשון במשטר הגוליטי, לסמן את תחילת סופו. נראה שבכך מאמינים לא רק מתנגדי ה"משטר הגוליטי", אלא גם חומכיו. אחרת, קשה להבין את מאמציו העילאיים של ראש הממשלה לנצח בבחירות. מאמצים אלו הסתכמו עד עתה בשני צעדים דרסטיים. הראשון: הוא העביר לבורדו את אחד מ"מפעלי המכוניות של פורד בצרפת על-מנת לשכנע את הבוחרים בכוחו לפתח את אי-זורם. הצעד השני היה: הוא הכריז כי אם יפסיד בבחירות, יתפטר מראשות הממשלה. צעדים אלו, בנוסף לפופולריות הרבה שלו בבורדו, שם הוא משמש כראש העיר זה עשרים שנה, עשויים להתגלות כיעילים. אולם שום משקף בצרפת אינו מוכן להתנבא לכך בביטחון. הנסיון של נאנסי עדיין טרי. ה-20 בספטמבר ידבר, אומרים הכל.

ארצות הברית

ראלף נאדר

רוכב שוב

עורך-הדין האמריקאי ראלף נאדר הפך לאחד השמות המפורסמים של המאה העשרים, כאשר יצא, יחדיו, למלחמת-חורמה בי-תעשיית המכוניות האמריקאית האדירה — וניצח. השבוע הוא יצא לקרב חדש. ה-אויב הפעם — המחשבים האלקטרוניים. נאדר, שהספיק, בין המכוניות למחשבים, לתקוף כבר כמה ענפי תעשייה אחרים, הוסיף לדעתו את הצרכן האמריקאי, קרא השבוע לכנס של תעשייני מחשבים להתחשב גם באזור האמריקאי — למרות שאיננו צר כן ישיר שלהם. "אם ימשך הכיוון הנוכחי", טען, "ייהפכו אורחי המדינה החופשית בי-עולם לעבדים לכמה גופים ענקיים, שיירכו בידיהם מידע עצום, ישתמשו בו כאוות נפשם. אם לא ישתנה הכיוון, הנהיר, "אל תופתעו ממכת-נגד". וכשדברים אלה נאמרים עלידי נאדר, אין הצד שכנגד יכול להתעלם מהם כלל וכלל.

פרסום דרך "עקבסון"

ולסטאר

יגריה המרעננת של דובק

תמרורים

מונח • לתפקיד מנהל רשות ההשקעות בצפון אמריקה — **רם ברייחיים**, שהיה במשך שבע השנים האחרונות מנהל כללי של מפעל קסה-גמס של ליבר, וקודם כיהן במשרד המסחר והתעשייה בתפקידים בכירים. לפני שעלה לארץ ב-1950, היה אחראי על העלייה לישראל מבולגריה, וכיהן כנספח מסחרי של בולגריה באיטליה.

מנהלים רומן • השחקנית הצרפתייה **ברגיט בארדו** (36) והארכיטקט הפריסאי **ביאמה (חיאמה) בריסטיאן**, אותו פגשה בריגיט כאשר הוזמן לרהט את הדירה החדשה שלה ב-פאריס. השניים שמרו על הרומן בסוד, אך השבוע הצהיר בריסטיאן: „ברגיט בודדה, ביישנית וחסרת-ביטחון. היא זקוקה למישהו שיגן עליה. היא זקוקה לגבר של ממש. לכן היא זקוקה לי, וזאת היסיבה שהתקשרנו.”

נישוא • הכוכבת ההוליוודית **אדי ויליאמס** והמפיק **רום מאייר**, עימו היא יוצאת מזה כמה חודשים. אחרי הפסס

רום מאייר ואדי ויליאמס

הצהירה אדי כי „שלא כמנהגם של שחקני הוליווד רבים, יתווקו נשואינו מעמד לניצח.”

התגרשו • אחרי 27 שנות נישואין, שחקן הקולנוע **אדי קונסטנטיין** (53) ורעייתו **הלן** שהיתה בעבר רקדנית מצליחה ושהקימה להקט בלט. הסיבה: „היא מקדישה את כל זמנה ללהקה ולא למשפחה.” כפי שאמר אדי.

נפרדו • חבר הגשש החיוור **שיי קה** לזי ורעייתו **ישע** שחזרה לבית הוריה

ישע

שייקה

ריה במכסיקו, לשם יגיע שייקה בעוד כחודשים כדי להתגרש סופית.

נפט • בחיפה, בגיל 71, **דניאל אלכנאי**, ממייסדי שכונת בת-גלים ומפקידה הבכירה היהודיים הראשונים של הרכבת בתקופת המנדט. יליד זכרון יעקב, הגיע לחיפה ב-1923 והחל עובד ברכבת, שם הגיע לדרגת פקיד בכיר.

נפט • בפריס, לאחר ניתוח, בגיל 77, מי שהיה שר ההגנה של צרפת ועמד בראש האגודה צרפת-ישראל, הגנרל **פייר קניג**. הוא לחם בצפון אפריקה וכיהן כמפקד כוחות צרפת החופשית בברטניה. היה מפקד כוחות הפנים הצרפתיים ב-1944 ונתמנה כמושל צבאי של פריס לאחר שידור העיר. מ-1945 עד 1949 כיהן כמפקד עליון של הכוחות הצרפתיים בגרמניה. בשנות ה-50 נבחר לבית הנבחרים כציר רפובליקאי. שימש כשר ההגנה בממשלות בראשות פייר מנדס-פראנס ואדגר פור ב-1954 וב-1955.

הקדם משלוח ברכותיך לחג

ברכה טעימה, ברכה שמחה,
ברכה בעלת טרף
ינות, ברנדי וליקרים של

כרמל מזרחי
מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

מערכות קול ורמקולים

יצור • מכירה • התקנה
ז'בוטינסקי 104 ר"ג. טל: 734402

רדיופון

גימנסיה דיאלית

נפתחה ההרשמה לשנת הלימודים תשל"א לכתות בוקר ט, י, י"א, י"ב
תיכון מקצועי במגמות

לבורנטים כימים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

רדיואלקטרוניקה
טלויזיה - תעופה

הומניסטית
ריאלית

כל המגמות כוללות הכנה לבחינות בגרות
הוראה ע"י מורים אקדמאיים בעלי ניסיון * סטיפנדיות

פרטים והרשמה:	תלמידי	חופה	קרית	רמת	בתיים	חולון	פתח	בני
9'1, 8'5	ברנר 17 מסנת אלנבי 55	שמריהו לוי 30	מוצקין שדרות השופטים 2	ביאליק 42	רוטשילד 33 ליד המצבה	סוקולוב 68	תקופה ברכוכבא 1	ברנר 22 ר"ג 77 מסנת מודיעין

השירה הערבית בראי הביקורת

הממשלה סובלת מעצירות

ותקוע קיבל את החוק

מה הוא יעשה כאן עד להחלטה חדשה? הרי אנחנו יודעים באיזה מאמצים מגיעה הממשלה שלנו להחלטה כלשהי. הדבר היחיד שהממשלה שלנו החליטה בשלוש השנים האחרונות הוא ההחלטה שלא להחליט, ופשוט מתוך שיגרה עלולה היא להגיע להחלטה מעין זו גם בעניין מר תקוע. והרי יש לאיש הזה התחייבויות בנייר יורק. הוא השאיר שם את כל הכביסה שלו. הוא שכח לנתק את הבטאריה במכונית, וזו עלולה להתרוקן עד שהוא יחזור לנמל התעופה ע"ש קנדי. הוא קבע ודאי פגישה עם מזכירתו של נציג מצרים בשיחות יארינג.

ואלוהים אדירים — הרי יש לו למר תקוע גם משפחה בניו יורק! יש גבול להתעללות בעובדי המדינה שלנו! יוחור מר תקוע לניו יורק ומיד! אם לא לצורך שיחות יארינג, לפחות במיסגרת הומואניטארית של איחוד-משפחות!

המשבר בממשלה חלף, תודה לאל. שר הביטחון, אשר עמד על סף הפרישה, הודיע ברדיו: "מה שהוחלט היום בממשלה איננו מבאי אותי לעזיבתה". הסעיף היחיד בהחלטת הממשלה, שהגיע לידיעת הציבור, הוא שמר תקוע יישאר בארץ עד להחלטה חדשה. אני יכול להבין הכל. אני מבין את אי שביעות רצונה של הממשלה נוכח היותו טילים הסובייטיים בתעלה. אני מבין את סירובו של דיין לקבל הפרה חמורה זו כי הסכם הפסקת האש כעובדה מגמרת. אני מבין שהממשלה חייבת להביע בדרך כלשהי את מחאתה נגד שחיתוף הנפש שבו קיבלה ממשלת ארצות-הברית את קידום הטילים. אני מבין שמגיעה לרוגרס וניכסון נויפה חמורה.

אבל דבר אחד אני בכל זאת לא מבין: במה אשם חקוק? במה הוא חטא? למה מגיע לו העונש הקשה הזה, להישאר בארץ עד להחלטה חדשה?

פצצה של הגדרה

מן האוניברסיטה העברית בירושלים: "הכיפה היא הפרורבטיב אשר מונע מגע בין המפלג" לבין אלוהים".

את ההגדרה הבאה שמעתי מפי יעקב אג' מן, ששמע אותה מפי פרופסור במכון ויצמן, ששמע אותה מפי פרופסור שגון

להגנתו של אבא אבן

לפעמים, כשאין ברירה, צריך לצאת גם לנהגו של שר-החוץ, אף כי אחד השעשועים הפופולאריים ביותר בארץ הוא שילוח חיצים בהופעותיו, ובעיקר במליצותיו הפר-למנטריות, של מר אבא אבן. הנה, לפני זמן מה, למשל, הביע מר אבא אבן את הדיעה שבין השאר "בלמה הפסקת האש את שחיקתו של חיל-האוויר הישראלי" וכמובן שעטו עלי נציגים מכל עבר ותקפו אותו על שימוש ב"ביטוי אומלל ובלתי-מדויק", על גרימת נזק למדינה ולתדמית חיל-האוויר המפואר שלנו, ועל התערבות בענייני ביטחון שאינם בתחום עיסוקיו של משרדו. עד כה לא שמעתי שמישהו ייצא להגנתו. לא ראש-הממשלה, ואפילו לא עיתון "דבר" לא מצאו לנכון להגיד מילה טובה לזכותו בפרשה זו. לא נותר לי, איפוא, אלא להתנדב למשימה זו שאיננה, אגב, מן הקשות ביותר. תגידו מה שתגידו על אבא אבן, אך בשום פנים ואופן לא תוכלו לייחס לו קלות-דעת בכל הקשור לניסוח הצהרות. מר אבא אבן הוא אולי השר היחיד בממשלה שלנו ה"מסוגל", כשהוא רוצה בכך, לדבר שעתים מבלי להגיד אף מילה. בשטח המתמקיות והניסוחים המעורפ-

מה שבטוח בטוח

מר שאול אביגור, מי שהיה מראשי הגנה ומארגני עליה ב' ופעולות הרכש באירופה, עד קום המדינה, ידוע עד היום כקונספירטור מעולה, שאינו סומך מרוב חשאויות אפילו על עצמו. גם היום, כך נמסר לי, כשהוא ניגש לפתוח את הסייף שלו, כדי להוציא מתור

כו קטעי-עיתונות העוסקים בענייני ביטחון, הוא נועל את דלת החדר, סוגר את ה"תריסים", ולפני שהוא מעז להיג את ספר רות מנעול הסייף, הוא בוחן את עצמו בראי, כדי להיות בטוח שהוא האיש ה"פותח את הסייף, ולא מישהו המתחזה כ"שאול אביגור.

חשבון עובר ושכ

זהירות: מגיפה מדינית!

בימיה הבלתי-נשכחים של ממשלת-הליכוד, מלכה בכיפה הצדקנות, שהיא אציה פיקאנטית על הנושא צדק ומוסר — משהו מעין יישום מינהגי אבירות סים בין אומות. המכאניזם הצדקני המבוסס על "דע את האויב" הוא פשוט ומבריק: בחר כתנאי להסדר, עקרון "צודק", שהאויב לא יוכל להסכים לו, "משא-זמתן בלבד".

לאויב שמור תפקיד כפול: (א) להכשיל את ההסדר; (ב) להיות הצד הבן צודק. ברוב המיקרים ניתן לבטוח בו שימלא את תפקידו כהלכה. אצלו מ הכבוד את מקום הצדקנות. הצדקנות כאילו נולדה לשמש נשקו האידיאלי של המיעוט השואף לתת את ה כוחה בדמיון המפתיע בינה לבין צדק. ומי מוכן להיראות כאן בלתי-צודק? איפוא, לעיתים, בחיידק צדקני בודד, כדי להדביק את כל סובביו במגיפה. כשאתרע מזלנו הביט, והטילים נעו קדימה, ניצחה התבונה. הצרפדע נבלעה שגריר שוגר. אך בשל רגישות המצב, וסכנת חיידקי הצדקנות, הוחלט על שמו חיסון בנוסח "יש מתן בסתר", אולי גם ברית צבאית, אם תרצו. לפתע הופיע החיידק והפעיל את המכאניזם הידוע: בחר לך כתנאי להסדר עי "צודק", שהאויב לא יוכל להסכים לו. "אין משא ומתן ללא החזרת טילים ואז, חודש אחרי קידום הטילים, ושלושה שבועות אחרי בליעת הצרפדע, הסכ הממשלה, כך נרמז לנו, פה אחד, שעצם כל עוד הטילים תקועים, תקוע ת ומי יעז לקום ולהתנגד לעקרון כה "צודק"? שימו לב, תנאי שלא תמך בו אף אחד, התקבל פה אחד, בגלל עין אחת. זו לא מגיפה — מהי מגיפה?

אל תחשדו בו במפיץ המגיפה. לא את ההסדר הוא שואף להכשיל, הוא רוצה להראות מי נותן את הטון. אח"כ יאפשר באבירות להמשיך בשיחות. רבותי הצדקנים, השלום מעניין אותנו עכשיו, ולא האביר הרוצה להיות ממשלה!

ד"ר נ. קטרוס

שמואל תמיר מפיץ שמועות

בתוכנית הרדיו "יש שאלות", שהוקלטה לפני שבוע בקיבוץ אפיקים, הודיע חבר הכנסת שמואל תמיר לקהל שהמצרים מענים את הטייסים הישראליים שנפלו בשבי. לדבריו, "ידוע" שהמצרים עינו את הטייס שוחט, בן אפיקים, ו"ברור" שטענת המצרים, כאילו נפטר הטייס גולדהאסר משבץ הלב, אינה מתקבלת על הדעת. מר תמיר לא גילה לקהל מה הם מקורות האינפורמציה שלו. הוא רק רמז שאפשר לסמוך עליו, ושהוא יודע מה שהוא מדבר. חבר-הכנסת מטעם "המרכז החופשי" הרחיק לכת והציע שממשלת ישראל תקבל החלטה להנהיג פסק-דין מות לגבי מעני השבויים, ותמצא דרכים לבצע את גזר-הדין שיתקבל במשפט, בהם יואשמו המענים שלא בי פניהם. לא פחות ולא יותר! (א) אין כל הוכחות שהמצרים באמת עינו את הטייסים ה-

שבויים. בשום מקום לא נתפרסמה עין של הטייס שוחט, אשר תוכיח טענה (ב) אם בידיו של מר תמיר מצויות רא להוכחת האשמה הכבדה שהוא מטיל מצרים, למה אין הוא מעלה את הדבר בימת הכנסת? למה אינו תובע משרד-ה חוץ שסיביר מדוע מונעים מהעם אינו מציה חיונית זו?

אילו היו בידיו הוכחות שהמצרים מן את הטייסים שלנו, האם לא היתה הממין טורחת להביא עובדות אלה לידיעת הע כולו? אלא אם כן מתכוון מר תמיר לר שהממשלה מעלימה את האמת מעיני ציבור, כדי לא להעכיר את אחירות שיה יארינג בניו-יורק.

אם יש בידי מר תמיר הוכחות לת טענות, חובתו היא להביאם לפני הציבור, אם אין בידיו הוכחות, יחדל להפיץ שעות ולעורר פאניקות.

כתב "ידיעות אחרונות", מר גדעון רייכר, כתב בשבוע שעבר על ערבי תושב הכפר ערערה שחזר ארצה, לאחר העדרות ממושכת ממנה, והתייצב במשרד הקליטה ש במחוז חיפה כדי לתבוע, במיסגרת זכויו

איך ומדוע פוצץ משה דיין את שיחות יארינג — שעה שהפידאיון פוצצו וחטפו את המטוסים

מלחמות ומלחמות

מלחמה נמשכה השבוע בשצף־קצף, בכל רחבי המרחב. **אולם לא היתה זאת המלחמה בין ישראלים וערבים.** היתה זאת מלחמה בין ערבים לערבים. ובמידה: מלחמה בין ישראלים לישראלים. המלחמה השלישית — בין העמים — התנהלה רק למראית־עין. נהרגו בה אנשים — הפידיאי שניסה לחטוף את מטוס אל־על, פידאיון וחילי צה"ל, שנהרגו בהיתקלויות. אולם גם המעשים הדרמאטיים ביותר של השבוע — חטיפת המטוסים — לא היתה בעיקרה פעולה ערבית נגד ישראל. היתה זאת פעולה ערבית נגד ערבים. מבחינה אובייקטיבית נוצרה שותפות בין הפידאיון ובין חלק חשוב בצמרת ישראל, במטרה לפוצץ את שיחות יארינג.

החטיפות: נגד נאצר

אשר עדה מטוס־הענק ביום השני בבוקר בלהבות בנמל־התעופה של קאהיר, ידעו שליטי מצרים שלא היתה זאת פעולה נגד ישראל. לא במיקרה פוצץ דווקא מטוס אמריקאי. הפיצוץ נועד להביע את התנגדות הפידאיון נגד יוזמת־השלום האמריקאית. היתה זאת תקיעת סכין מכוונת כנגדו של האיש המסמל בעולם הערבי את קבלת יוזמת־השלום הזאת — גמאל עבדאל־נאצר. כל מעשי הפידאיון ובני־בריתם היו מכוונים למטרה זו. לחבל ביוזמת־השלום, לערער את מעמדו של נשיא מצרים, להפיל את שותפו חוסיין. הפועלות נגד ישראל נועדו לחבל בהפסקת־האש, שהצבא המצרי שמר עליה בקפדנות עילאית (תוך התעלמות מסעיף הקיפאון). הכתנה הברורה היתה להמריץ את צה"ל לפלוש לירדן, לגרום למעשי־איבה נרחבים, שימוטטו את כל מיכנה הפסקת־האש. אמנם, צה"ל פלש ללבנון, במלחמתו הרצופה בפידאיון. אך הוא הקפיד שלא להרחיב את ההתקפה. בחזית זו נכשלה מגמת הפידאיון.

מעשי־החטיפה נועדו לאותה מטרה עצמה. הנסיון הכושל לחטוף את מטוס אל־על בא לסכסך בין ישראל ובין המדינה שאליה התכוונו החוטפים להביא את המטוס — כנראה ירדן. אולם הכאת שני מטוסים אחרים — שווייצרי ואמריקאי — לשדח תעופה צבאי בירדן, על אפו ועל חמתו של השלטון הירדני, שירתה את אותה מזימה: לסכסך בין ישראל וחוסיין, לפוצץ את הפסקת־האש בחזית זו.

על רקע זה מובנות השמועות שנוצצו על פשיטת צה"ל באזור נחיתת המטוסים. ברור כי הפידאיון ציפו בתקרה רבה להתפתחות זו — ולקרב שיתפתח בין הפושטים ובין צבא ירדן. הם התאכזבו כשתברר להם שהפשיטה לא היתה נכבדה.

פיצוץ מטוס־הענק האמריקאי בנמל־התעופה המצרי היה רק שיא של נסיון שקוף זה. למרות ההצלחה המיבצעית הדרמאטית של שלוש החטיפות, הן נכשלו מבחינה מדינית. הפידאיון הצליחו למשוך תשומת־לב אל עצמם, אך לא להגביר את כוחם.

החזית המשותפת של ממשלות מצריים, לבנון וירדן נשארה איתנה. הפידאיון נשארו מבודדים — כשסכנת החיסול הפיסי מרחפת עליהם. אל־פתח, הגוף החשוב ביותר של הפידאיון, הוסיף להתנגד למעשי־החטיפה. החזית העמ' מית פעלה, בעקיפין, גם נגד אל־פתח.

תקוותם היחידה היתה שמחנה הניצים בישראל יציל אותם — כשם שהניצים בישראל קיוו שמעשי הפידאיון יחלצו אותם מן המוצר.

הכניעה לתכתיב דיין

אויבים הגלויים של יוזמת־השלום בישראל, המערפפים שטחים על שלום, לא היו מסוכנים. השפעתם בישראל קטנה יותר מהשפעת הפידאיון בעולם הערבי.

אולם המתנגדים הסמויים, בממשלה וסביבה, היו מסוכנים הרבה יותר. בראשם התייצב, השבוע, בגלוי משה דיין.

כמה שבועות היסט דיין איך להתייחס אל יוזמת־השלום. הוא ידע שהיא פוסלרית. אבל הוא גם ידע שהיא תפחית מערכו הפוליטי.

מצדדי היוזמה — ובראשם פינחס ספיר ויגאל אלון — עשו את המישה הגדול של הוצאת משה דיין ממעגל הקשורים ביוזמה. דיין התחיל לראות בהצלחת היוזמה סכנה למעמדו האישי בממשלה, ולסיכויי לרשת את כס ראשות־הממשלה.

וכך, השבוע, פתח במיבצע שמטרתו העיקרית היתה להוכיח כי הוא יכול להכתוב למי שלה את כל העולה על רוחו. התוצאה המישינית: פיצוץ (זמני, לפחות), של שיחות־יארינג. לדעת כל המשקיפים, אמנם ראה דיין את יעדיו לפי סדר זה: הגורם האישי היה חשוב מן הגורם המדיני.

למעשה איים דיין על הממשלה בפרישה, שפירושה פיצוץ הממשלה. הוא סמך על כך שאנשי המפד"ל ייאלצו לפרוש עימו.

במדינה

העם

יוש המדברים יש הלוחמים

בכל מלחמה יש הבדל בין הלוחמים, ה־ מסכנים את נפשם, ובין המדברים, הקוצרים את התהילה. השבוע היה הבדל זה בולט יותר מהרגיל.

הבריון של רחמים. במטוס אל־על, אישם בשמי אירופה הצפונית, נערך מאבק נואש, בו יכלו לאכז את חייהם למעלה מ־ מאה מבני־אדם. פרטי מאבק זה לוטים בערפל, והם ישארו כ־ — כי כל תיאור מזוייק יגלה פרטי ביטחון חיוניים.

אך ברור כי קומץ צעירים סיכנו את חייהם, פנים אל פנים מול פידאיון חמושים. אחד נפצע באופן קשה. האחרים נשארו אלמוניים.

אלמוניות זו היא כורח התפקיד — תפ־ קיד כפז־טובה, חסרת־הילה, מפרך מאין כמוהו. רק לעיתים רחוקות נופל במיקרה זרקור

שמעון פרס

המשפטים עורו

הפירסום על אחד מבעלי תפקיד זה, כמו מרכיב רחמים.

פרס ופירסומת. אם הצעירים שסיכ־ נו את חייהם נשארו אלמוניים, לא כן ה־ פוליטיקאים, שהשתדלו לעלות על סוס זה בזריזות מופלאה ולרכב עליו אל ה־ פירסומת.

מקובל בישראל שכל שר משתדל לסחוט את טיפת־הפירסומת האחרונה מכל מאורע המזדמן בדרך משרדו. זהו חלק משיטת חלוקת־השלל, כשמכשירי־התקשורת ההמרי ניים, הרדיו והטלוויזיה, שייכים לממשלה ועומדים לרשות השרים.

השבוע הצטיין בכך שרה־החבורה שמעון פרס. הוא נכנס רק זה עתה לתפקידו. לא היתה לו שום השפעה על סידורי־הביטחון שהוכיחו את עצמם (חלקית) בפרשה זו. אדם אחר היה עומד מן הצד בצניעה. לא כן שמעון פרס. הוא התלבש מייד על ה־ רדיו והטלוויזיה, מסר הודעות, שיגר הכר־ זות. כדי לזכות בכותרת, הודיע בו במקום שישראל תבצע את הסגרת החוטפת.

גימגום ובורות. הודעה זו היתה כוז־ בת. יתר על כן: אילו הספיק פרס להתעמק בפרטי תפקידו החדש, היה יודע שאין לה על מה לסמוך. אין כל אחיזה חוקית ל־ בקשת הסגרה כזאת.

אולם ההודעה נמסרה, זכתה לכותרות עולמיות. ובמשך ימים נאלצו משפטנים, ש־ הוועקו לרדיו ולטלוויזיה, להסביר איכשהוא את התביעה המופרכת — בגימגום ברדי, ובבורות שתצנית בטלוויזיה.

* אמנת טוקיו, שהיתה מאפשרת זאת, עדיין אינה מחייבת. חזונה ההסגרה בין ישראל ובריטניה מאפשר הסגרה רק ב־ מיקרה שהמוסגר עבר עבירה על פי חוקי ישראל. עדיין לא קיים חוק ישראלי שעל פיו אפשר לשפוט חוטפת, שפעלה בין אמסטרדם ולונדון.

פעם אהיה שחקנית

או סופרת

או מוסיקאית

או מרגלת בינלאומית

לפני שאת כובשת את הבמה סערה, עליך ללמוד להיות קנית — זה ברור. הגיוני גם זיה לך קל יותר להיות אשה גרת ומלאת חן, אם תלמדי שו דברים מסוימים. כגון: עמידה נכונה, דבור נאות ימוסים. קיימים גם דברים זרים המקילים על הנשיות. פוני טמפקס, למשל. ההגנה הנייניית לשימוש פנימי, שפותחה ע"י רופא.

פוני טמפקס עשויים צמר טהור. שפופרת ההחדרה, החלקה כמשי, מאפשרת יכנסתם בתנאים היינינים לוקס הנוח. ידיך לעולם אינן געות בטמפון. לא תצטרכי להבא חגורות, סיכות או חבושות, המגבילות אותך בבחירת לבושך.

סי את טמפוני טמפקס. ים אחד מאותם הדברים טנים, שעשויים להקל עליך להיות אשה מפורסמת.

TAMPAX

סינרית לשימוש פנימי

בבתי מרקחת ובחמריקות יות. המעוניינות בקבלת דוגמאות הסברתי ישלחו 45 א"י בכולי אל היבואים איווסס־אימפקס תל־אביב, רחוב ירמיהו 38

הניצים נגד היונה (שער ב"ניו מידל איסט")

מטרה אחת לחייו: לפוצץ את הממשלה, להתנקם בגולדה, שמנעה את בחירתו, להוציא את חברי מפלגתו בכוח מכיסאותיהם. השבוע עשה זאת, לעיני המדינה כולה, בציניות המתחסדת האופיינית לו. הוא פשוט הכריז כי המפד"ל תפרוש מן הממשלה, אם דיין יעשה זאת. בינתיים נספחו במפד"ל פרטים על ההשתלשלות שסיפקה לרפאל את המניע למעשיו. כאשר נבחר חזני, ואחרי הצילומים הידירתיים, מיהר רפאל לחדר שני ושם, בחברת נאמניו, פרץ בכני. השבוע, אחרי שהתאושש, הכריז רפאל שאם משה דיין יצטרך אותו, די בשיחת-טלפון. עמדה זו הכריחה גם את יריבו, מיכאל חזני, ללכת באותה דרך. עוד לפני שהספיק לחמם את כיסאו החדש בממשלה, הכריז חזני כי יציע למפלגתו לפרוש מן הממשלה, אם לא תתקבל תוכנית דיין.

דיין, שלא התייחס ככבודייתך לתומכים אלה, הפטיר לעבר חזני, בפגישתם הבאה: „אולי תגיד לי מה התוכנית שלי?“ זהו תפקיד ריק, המחולק עליידי הממשלה בין חברי-כנסת בתור שוחז, פיוס או חלוקת-שלל. אולם רפאל נשאר מסוכן. מעתה והלאה יהיה בעקרב, המוכן לדקור כל רגל הצוערת בדרך לשלום, אם יעזור הדבר לחפלת הממשלה שבה לא ניתן לו כיסא.

מכה חדשה: אלון

אדם אחר שהמאורעות השפיעו עליו היה יגאל אלון. מייד עם קבלת תוכנית רוג'רס, הופיע בצורה חדש-משמעת בצד יוזמת-השלום. הוא היה מוכן לקחת את הדגל, כדגלו האישי, בדרכו אל כס ראש-הממשלה. אולם עמדתו של דיין גרמה לשינוי טאקטי בעמדתו של יגאל. הוא לא חזר בו מעמדתו, אבל השבוע הכליט את הצד הניצני שבה. קבלת תוכנית רוג'רס קברה, למעשה, את „תוכנית אלון“ המפורסמת. ברור כי האמריקאים לא יסכימו אלא לשינוי-גבול „לא-מהותיים“, בעוד שתוכנית אלון שואפת לסיפוחים. השבוע ניצל אלון הודמנות של סיור בהיאחזויות, כדי לחזור על תוכניתו, להציגה כי „מפת-השלום“ של ממשלת ישראל. כך הובן הנאום עליידי כל העיתונות העולמית. לפי תוכנית זו, דורש אלון „ריבונות יהודית“ בביקעת-הירדן, חוף ים-המלח, רכס-ההרים הסמוך של יהודה ושומרון מן הגלבוש עד הרי תברון, גוש-עציון, רמת-הגולן ושארם-אל-שייך, נוסף על קיום סיפוח ירושלים.

רק בשני פרטים סטה אלון מ„תוכנית-אלון“ המקורית. הוא לא הזכיר עוד את סיפוח רצועת-עזה ואת סיפוח צפון-סין. תחת זאת בא רעיון אלטרנטיבי, הנמצא כבר בשלב ביצוע (ראה במדינה): יצירת חסימה בין סין ובין רצועת-עזה, בצורת חגורת התיישבות ב„פיתחת-רפיח“, שתחבר את הנגב הישראלי אל היסתיכון, ותכתר את הרצועה.

רעיון זה, יחד עם רעיון חגורת-התיישבות בביקעת-הירדן, נועד להכניס את כל החלקים הערביים של הארץ לשני כיסים. תוכנית זו היא, כמובן, סטירת-לחי לא רק לעמדה הנאצרית, המציעה שלום רשמי תמורת החזרת כל השטחים, אלא גם לעמדה האמריקאית, המסכימה רק לשינוי-גבול קטנים. אם ישראל תעמוד עליה, היא תוביל בהכרח לפיצוץ שיחות-יארינג בשלב מאוחר יותר, לעומת הפיצוץ המידי שאליו שואפים דיין ואנשי ארץ-ישראל השלמה.

בסוף השבוע היה ברור כי המלחמה האמיתית, ברגע זה, שוב אינה נטושה בין ישראל לים לבין ערבים. זוהי המלחמה פנימית כפולה, כשהכוחות הדוחפים בכל עם לעבר השלום לוחמים בכוחות הדוחפים בכיוון הפוך. בעוד הכוחות הבינלאומיים הגדולים משפיעים עליהם מלמעלה כאלים רחוקים. המצב הוא עתה רחוק מלהיות מיואש. גורמי השלום עדיין עצומים. אך מי שזולזל בכוחות הנגדיים, הבין השבוע כי המאבק רחוק עדיין מסיימו — והוא פנימי.

למערכת יש, יחד עם גורמה הערביים, 60 ח"כים. אם יפרשו דיין ואנשיו, לא יהיה למערכת רוב — גם בתוספת ארבעת ח"כי ל"ע. מעטים האמינו כי דיין אמנם יפרוש, ויסכן את כל עתידו המדיני בבחירות, שבהן היתה גולדה מנצחת אותו לבטח. אולם עצם האיום הספיק כדי לאלץ את הממשלה לקבל את הדקטאט שלו — ובכך הפך משה דיין, השבוע, לדקטטור של הממשלה. כיצד ישתמש דיין בכוחו זה?

היהודים

הערבים

השבוע הוא דאג להדליף לעיתונאים כי לאחרונה הצליח ארבע פעמים לכפות את דעת היחיד שלו על הממשלה. הרשימה עגומה, מבחינת הערכת כושר-השיפוט של דיין עצמו: דיין כפה על הממשלה את נוסח התשובה ליוזמת רוג'רס. היתה זו התחכמות חסרת ערך, שהוכחה כחסרת-תועלת. אך היא חיזקה את מעמדו של דיין.

כאשר התעלמו האמריקאים מנוסח זה, כפה דיין על הממשלה הפגנה של מורת-רוח, ועיכוב שיחות יארינג. גם הפגנה זו היתה חסרת כל תועלת ממשית, אך חיזקה את דיין בממשלה.

היה זה דיין שכפה על הממשלה לשנות את דעתה לגבי שני האלג'ירים שהורדו ממטוס בלור, ולהחזיקם במעצר. השבוע נתגלה לכל בר דעת שהיה זה מעשה-טירוף, שהכשיר את הקרקע התעמולתית למיתקפת החטיפות של הפדיון, ושירת אותם במישרין.

השבוע כפה דיין על הממשלה את הפסקת שיחות-יארינג. בכך איבד דה ישראל, למעשה, את רוב היתרונות שהשיגה לפני חודש, כאשר הסכימה לתוכנית-רוג'רס. הדבר הכניס את יוזמת-השלום למבוי סתום, הוזמן להציע מדיניות אמריקאיים ולחצים צבאיים סובייטיים.

הרושם המרכזי היה שכל המעשים האלה של דיין נועדו בעיקר לחזק את מעמדו בזירה הפנימית הישראלית.

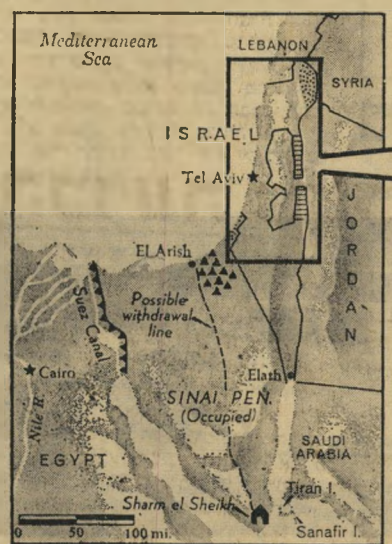
אם היה ספק בכך, הרי בא דיין עצמו, והשמיע לפתע את פסוקו התמוה ביותר: שאנו נמצאים בשלב הסופי של המלחמה. לשם מה אמר זאת? לפי גירסה אחת: היה זה תימרון-הסטייה, כמו אימרתו המפורסמת, ערב מלחמת ששת הימים, כי „עכשיו זה מאוחר מדי או מוקדם מדי לפתוח במלחמה.“

לפי גירסה שנייה: אחרי שחיוק את מעמדו בקרב הניצים, רצה לשפר את תרומתו גם בקרב היונים, לפי השיטה הדיינית המפורסמת. האיש שאיפשר לדיין כמה מתמונני השבוע, היה יצחק רפאל.

ערב בחירתו של מיכאל חזני, כבר היה ברור כי מעתה יראה רפאל

תוכנית אלון

זוהי התוכנית המקורית, שפורסמה על ידי יגאל אלון בשבועון האמריקאי „טיים“. היא כוללת: סיפוח הגולן, ביקעת הירדן, חוף ים-המלח, רכס הרי יהודה ושומרון, רצועת עזה, מיוזר ירושלים, צפון סין, שארם-אל-שייך. מדבר רי אלון השבוע מסתבר כי התוכנית כולה נשארה על כנה, מלבד סיפוח רצועת עזה, וכי במקום צפון סין מבקש אלון לספח כעת רק את „פיתחת-רפיח“ — האיזור המצוי בין רפיח לאל-עריש.

במדינה

מי נכנס לשטח הבנייה ומי לא. אין כאן שום דבר מה לצלם. אני מקווה שכל מה שתכתוב לא יודפס. אסור לפרסם את זה. יוטר רציני היה יעקב אגרס, מנהל חבל הדרום והנגב המייצג את הסוכנות ומשרד החקלאות באזור. בסמכותו גם נושא הקמת יישובים חדשים. לדבריו, ה"יחידות הנוכחיות, המוקמות במחיר חמישה מליון ל"י, הן שלב ראשון של ה"תוכנית, שבמלואה תכלול יחידות תצרוכת המים של היישוב החדש תגיע לחמישה וחצי מליון קוב לשנה. המים יגיעו למקום בצינור ענק של 20 צול ש"י יונח בהמשך הצינור הנוכחי, המסתיים כ"יום בכרם שלום.

הרצועה — איננה ישראל. כמות ענקית זו של מים שתופנה לפיתחת-רפיח, לא תאפשר כל פיתוח חקלאי נוסף של יישובי הנגב הצפוני. לשאלתי מה בקשר לתוספת מים לרצועת עזה — שמקורותיה

שטחים

כן שלום, לא שלום —

בינתיים מתיישבים בסיני

מושג חדש נשמע לאחרונה בארץ: פיתחת-רפיח. אורי אבנרי עמד על השער. ר"ה המקופלת בשם תמים זה בנאומו ב"כנסת בשבוע שעבר (ראה דו"ח לבוחר, אשלויות במקום חלב לילדים). יגאל אלון דיבר עליו בנאומו הגדול, כאשר דיבר על ההתאחדויות בשטחים, המהות ערובה ל"ביטחוננו. את העובדות המסתירות מאחורי המושג המופשט מתאר כתב העולם הזה שסייר השבוע בשטח:

ליד אשל עתיק יומין, בלב המדבר ה"שומם, עומדים מספר בתים קטנים. זה כל מה שהעין רואה.

הכפר המוקם בפיתחת-רפיח
זה קטן —

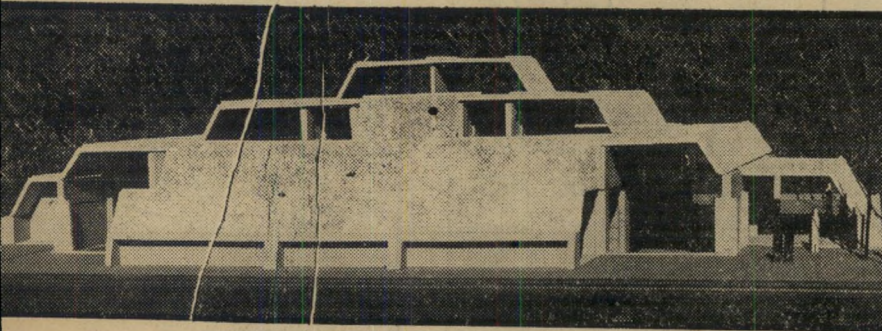

אולם כאותו קרחון שחלקו הגדול, וה"מסוכן, הוא דחקא הבלתי נראה, כך גם כאן. שכן בתים אלה מהווים את תחילת הקמתה של נקודת-יישוב ישראלית חדשה — בתחום סיני. שם המקום — פיתחת-רפיח. מיקומו — דרומית ליישוב רפיח, מעבר לגבול הדרומי הבינלאומי של מדינת ישראל.

לפני מלחמת ששת-הימים ישב כאן הצבא המצרי בשורת ביצורים ומחנות-אימונים. לאחר המלחמה התלבשו פלחים מדרום ה"רצועה על חלקים מהאזור, החלו מגדלים חיטה וקקיון.

זאת — עד 1 באפריל 1969. בתאריך זה החליטה ממשלת-ישראל לשנות את שמה של המועצה האזורית חבל מעון לחבל אשכול. לכבוד שינוי השם, סיפחה ה"ממשלה לתוך חבל אשכול גם חלק מסיני, שקיבל את השם פיתחת-רפיח. תוכנית ה"פיתוח של חבל אשכול כללה, בין היתר, שלוש התיישבויות כפריות על שטח של 18 אלף דונם בפיתחת-רפיח — שני כפרים חדשים והיאחזות נח"ל שנועדה להפוך ל"יישוב-קבע.

"אסור לפרסם." השלב הראשון, ה"נוכחי, כולל הקמת יחידות משקיות. הפעולה כולה נשמרה בסוד. חברת אסט"ר, בעלת מפעל למיכנים טרומיים ב"אשדוד, קיבלה את המשימה לידיה. מנהל העבודה במקום, שלמה גוטמן, מתנגד ב"תקיפות לנוכחותי. כנציגה של חברה מסח"רית, הוא מתעב פירסום בצורה מעוררת פליאה: "אני הקובע פה", הוא קובע שם בפני. "זה לא מקום ציבורי כאן. אני קובע

המרכז המתוכנן: בית-העם, הצרכניה והמרפאה
גדול יפה —

מיהו המומר

אומרים עלינו, היהודים המשיחיים, כי המרנו את דתנו וכי זנחנו את אמונת האבות. הייתי רוצה לענות פה להאשמה זו השבוע. לא אנו המומרים, אלא דוקא אותה יהדות שטוענת כי היא הנציגה הבלעדית של אמונת ישראל הטהורה.

בתנ"ך רואים אנו כי עם ישראל, לא תמיד עזב את עבודת האלוהים על-ידי מעשה ברור וחד-משמעי. לעיתים קרובות פשוט יצר לעצמו תדמית חדשה, אחרת, של האלוהים, ואותו עבד, כמעשה עגל הזהב, עליו הכריזו, "אלה אלוהיך, ישראל, אשר העלוך מארץ מצרים". לא רק במעמד הר סיני קרה הדבר הזה. כך היה לכל אורך ההיסטוריה של עמנו; והאבות בנו מזבחות ואשרות ופסילים, וקראו להם בשם ה'.

עם הזמן נתעדנה עבודת האלילים הזאת והפכה מפותחת יותר, "מודרנית" יותר. לא תמיד נזדקקה לפסל של ממש, אלא שהסתפקה פשוט בסילוף דמותו ואישיותו של אלוהי ישראל. בספר ירמיהו אנו מוצאים עדות רבה לכך. העם למד לחשוב על ה' כעל "אלוהים מרחוק" — "ולא מקרוב". אלוהים שכל דרישותיו מתבטאות במילים "היכל ה', היכל ה', היכל ה' המה", בהמשך קיום הכהונה ובנאמנות מילולית — מן הפה ולחוץ — של העם. הם התעלמו מדרישותיו המוסריות והחברתיות ומקריאתו לעם ללמוד לאהוב אותו מן הלב, ועם כל הלב. יש להניח שראו בדרישות אחרונות אלו דברים טובים ויפים, אלא שלא תארו לעצמם כי ניתן לצפות מכל העם לחיות כך. אותן דרישות היו מיועדות ליחזירי סגולה, למעטים שחפצו לקחת על עצמם עול-של-שמים. יתר העם יתרכז בכל אותם דברים חיצוניים ושאנים-מחייבים, ואלוהים, מצידו, יקבל את זאת ויסתפק בזאת, ואף ישמור על הארץ והעם מחורבן.

"שמעו-נא זאת, עם סכל: האותי לא תיראו, נאם ה'...? לעם הזה היה לב סורר ומורה... ולא אמרו בלבם, נירא-נא את ה' אלוהינו...". נמצאו בעמי רשעים!... ככלוב מלא עוף, כן בתייהם מלאים מירמה — על-כן גדלו ויעשירו... לא דנו דין יתום... ומשפט אכזריות לא שפטו — העל אלה לא אפקוד, נאם ה', אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי?! שמה ושעוריה נהיתה בארץ, הנביא אים נבאו בשקר, והכהנים ירדו על ידיהם (כלומר, ימשלו על-פי מה שיקבלו לידיהם: שוחד, או "תשלום בעד טרחה"), ועמי אהבו כן" (ירמיהו ה', 20—31).

על-כן מכרנו ה' במקום אחר, "לא עמי אתם, ואני לא אלוהיכם!" היהדות המסורתית של היום הולכת גם היא בדרך זו שבה כפר ה'. היא רואה בחיצוני ובמופגן את החיוני, בעוד שבין שורותיה עומדים אנשים שטהרם המוסרי מוטל בספק. איננו שומעים אותם קוראים לעם בלשון של "לא תחמוד", "לא תנאף", "לא תעיד ברעך עדות שקר", "כבד את אביך ואת אמך", "ואהבת לרעך כמוך". לא! אנו עדים למבצעי תפילין ומבצעים דומים שאין בהם כדי לחייב את הלב. לא אנו המומרים. הם ש"המירו את אלוהיהם בלא-יועיל" ו"בלא-אלוהים".

אך מן השלילה אל החיוב — לא די בכך שאתה, קורא יקר, תסכים עם דברים אלו הסכמה מילולית. מתוך כל אלו מסתברות חובות מסוימות החלות עליך. ואתה מה תעשה?

ת.ד. 2234, רמת-גן
מכתבים ייעונו.

ירובעל

במלאות שנה למעצרו בדמשק של פרופסור סמואלוב וסדאח מועדם, קרא את סיפור חטיפתם המלא

בהוצאת

וידנפלד וניקולסון ירושלים בע"מ

על שלושה פשעי דמשק

סיפורו של פרופסור סמואלוב משבי טוריה

מאת אורי אורן

סיפור החטיפה של מטוס ט.ח.א.י. לדמשק ומעצרו של הנוסעים הישראליים במשך 99 יום, הספר מתאר את קורותיהם וחיותיהם של הישראלים העצורים בכלא הסורי על רקע היחסים האנטישמיים שנקמו בינם לבין הסוהרים שהופקדו עליהם.

הספר שופך אור על הדרכים שנקטו מדינת העולם לשחרור האסורים, על אולת היד של כל הגורמים שטפלו בפרשה, למול שתי נשים שניהלו מלחמת חורמה לשחרור בעליהן.

המחיר: 8 ל"י
להשיג בכל חנויות הספרים בארץ

הפצה ראשית: מרגליות, רחוב מלצ'ט 38, תל-אביב

יאסר עראפאת היה מוכן

להיכגש עם ד"ר נחום גולדמן

וגולדה מאיר אסרה את הפגישתה

עראפאת

מת מדינה כזו, בעיקבות שיחות שניהל הד"ר גולדמן עם מנהיגי הפלסטינים בגדה המערבית. בעיקבות נסיונו המר עם ממשלת ישראל, ב-קשר לפגישתו המיועדת עם נשיא מצרים, גמאל עבד-אל-נאצר, לא רצה הד"ר גולדמן להסתכן בפגישה כזו ללא אישורה של ראש-הממשלה גולדה מאיר.

למרות שהיה ברור לו מראש כי תשובתה של ראש-הממשלה תהיה שלילית, פנה הד"ר גולדמן טלפונית לראש-הממשלה, סיפר לה על אפשרות הפגישה, וביקש את אישורה לפגישה כזו, לא כנציג ישראל, אלא בתור אזרח ישראלי.

תשובתה של גולדה היתה בערך כך: "מה אתה רוצה ממני? תעשה מה שאתה רוצה ומה שאתה חושב שאתה צריך לעשות, אך ממני לא תקבל כל אישור וכל תמיכה". בעיקבות תשובה זו דחה הד"ר גולדמן את היוזמה להפגישו עם יאסר עראפאת.

הפרשה היתה שמורה עד כה בסוד כמוס. ב-התאם להתחייבויותיו, מכחיש אותה הד"ר גולד-מן עד היום הזה. אולם העובדות הודלפו דווקא על-ידי ראש-הממשלה, גולדה מאיר, באחת ההז-דמויות בהן ביקשה להתריע על הסכנה שב-פעילותו הדיפלומטית העצמאית של גולדמן.

עצמו מוסמך להכריע בעניינים מדיניים כאלה, הוציק את קצין הסיוור. גם זה חיפש מוצא של הרגעה, הזמין את מייק להלי-ות אליו בניידת למרחק שני רחובות — העיקר שאפשר יהיה לומר שהוא הרחיק אותו ממקום המריבה. מייק נסע שני רחובות, מיהר בחזרה, ל-שוא. ראשי הממלכתית סירבו להכיר ב-זכותו להשתתף בדיונים. מכיון שכך, ננע-לה האסיפה — ללא כל דיונים.

שור בתל-אביב לא אחר מאשר מייק גולד-מנין. הוא הכריז שהוא נציג חוג הצעיר-רים של המפלגה, ועל כן רשאי הוא להביע את דעת החוג בדיונים. גם לא הסתיר מה דעת החוג: בעד שלום, נגד סיפוח.

שני רחובות וחזרה. לא ברור כיצד בדיוק התפתחו העניינים. אך ודאי הוא שאיסר הראל צילצל למשרדה, וודאי של-מקום הגיעה ניידת. הסמל לא ראה את

הספורה הויל-ברנירית המבטיחה ודמות מוכרת בדיסקוטקס של תל-אביב, לא עמד בראש הרשימה. ביום הרביעי האחרון שוב התנגשו ה-שניים. הפעם התכנסו ראשי הממלכתית לדון בנושאים אקטואליים. בין השאר: להת-סלג או לא, בעניין תוכנית השלום של רוג'רס? לפתע, לפני שהדיונים יכלו להתקדם, הופיע בכניסת מועדון המפלגה ברחוב

הסבועיים מידלדלים מדי שנה והמליחות ב-מימיה עולה בהתמדה — ענה לי אגס כי היות והרצועה איננה חלק ממדינת ישראל, אין ההממשלה רואה כרגע צורך לפתור את בעיות המים שלה.

לדברי יעקב זיידה, ראש צוות מחוז הנגב במשרד-השיכון, הסתיים בניית ה-שלב הנוכחי — שהחלה לפני כחודשיים וחצי — 1971. כאשר יעלה או הגרעין הראשון של המתקנים על הקרקע, ימצא במקום בתי מגורים,

מנהל-עבודה גוטמן
"אני קובע פה!"

כבושי גישה, ומרכז איזורי שיכלול בית-עם ושירותים ציבוריים כגון מרפאה, צרכ-ניה ומועדון.

משכורת רעב. בעוד התיכנון נעשה על-ידי ראש יהודי, נעשת העבודה, בחלקה הנכבד, על-ידי ידדים ערביים — ובמחירים מוזרים מאוד. העובדים הערביים המועסקים על-ידי חברת אסטרוט משקיעים 12 שעות עבודה ליום. תמורת זה משתכר ספסן מיקצועי 12 ל"י ליום, פועל פשוט — שש ל"י. השרברים אפילו הגיעו לאחרונה ל-ידי שבתיה. צוות של שלושה שרברים משתכר 15 ל"י ליום — חמש ל"י לאדם. כאשר תבעו להכפיל את הסכום, סירבה החברה.

גם ערביי רפיח והסביבה שאינם מועסקים ישירות בפיתוח, מביעים אי-שביעות רצון מהמתרחש — מסיבות אחרות. השכנות ה-חדשה של היהודים איננה מעוררת במ-שמחה, לדבריהם, תביא עבודת הבנייה ל-הגברת פעילות המחבלים באיזור. אמנם הפעילות תכוון נגד היהודים, אך הערבים חוששים שגם הם יסבלו בכך.

יש הגיון ויש הגיון. תלונה אחת שלהם נוגעת לפיצויים שקיבלו אלה מ-ביניהם שעבדו אדמות באיזור, ופנו מ-שם עם התחלת הפיתוח. הפיצויים, טוע-נים הם, הינם חסרי ערך, מאחר שהדרך היחידה שנותרת בפניהם עתה היא לעמוד בתור בלישכת העבודה ולקבל עבודה ב-משכורת רעב.

אלא שטענות אלו — כטענותיהם של מתנגדי הסיפוח הוחל — אינן נשמעות. פיתח-רפיח היתה צומת אסטרטגי חיוני, וישובה ישלים את כידוד הרצועה מכל צודיה. הגיון ביטחוני זה, דיו כדי לפגוע בהגיון ביטחוני אחר: זה הטוען כי השלום הוא הביטחון הטוב הגדול ביותר.

מפלגות

איזה נציג?

איזה צעירים?

מה לעשות אם ראשי הרשימה הממלכתית מסרבים להכיר במייק גולדשטיין כעסקן מן המניין של מפלגתם?

ערב הבחירות האחרונות גרם להם זע-זוע קשה כאשר הצליח להיבחר כמועמד רשימתם בבחירות לעיריית תל-אביב. ראשי התנועה — ובראשם איסר הראל — סירבו לקבל את העובדה המוגמרת, שנואתה להם מפוקפקת ביותר, הוריעו שהבחירה אינה חופסת. העניין הגיע להכרעת בית-המשפט, אבל זה לא עזר — מייק (24), בעל ה-

נכס בשמיים

בפעם השנייה לדיילת נורית דומניסקי, זאת היא החטיפה השנייה בקריירה האווירית שלה. היא היתה גם במטוס אל-על אשר הותקף לפני שנתיים בשדה-התעופה הולסן בציריך.

חוויות מן ההרפתקה הגדולה מספרת הדיילת מיכל אדר לדידות נרגשות, אשר באו לקבל אותה בשדה-התעופה.

חיבוק לאשה הקברניט אורי ברילב ואשתו דורון (25) בעת פגישתם בלוד. דורון, אשתו השנייה של אורי, היתה חמש שנים דיילת באל-על. לאורי (40) שלושה ילדים בני 12, 10 ושש. הטיית המטוס בזווית חדה למטה, אותה ביצע ברילב ברגע ההתקפה, היתה אחד הגורמים המכריעים שהכשילו את התוקפים.

הביתה מגיע ביום ב' הצוות שניצל בנס. מימין: הדיילות מיכל אדר וזינט דרמיון והדיל אברהם איזנברג.

תמונות בעמוד זה מתפרסמות רק הודות לנס. היה זה פשוט נס משמיי ש אנשי צוות הבואינג 707 של אל-על, שי היתה מטרה לנסיון החטיפה ביום הראשון השבוע, הגיע חי ללוד. לולא נס זה — איראתפוצותו של רימון שהושלך על רי צפת המטוס, לאחר שנשלפה כבר נצרתו ספק אם מישור מהנוסעים היה נשאר חי. כיצד הגיע רימון זה, ורימונים נוספים ואקדחים, לתוך המטוס? נראה שאין קל מ זה: החוטפים פשוט גילו שציוד הגילוי ה אלקטרוני בשדה-התעופה כאמסטרדם הוא לקוי או בלתי-יעיל, עלו שם למטוס בנחת. לא היתה גם כל סכנה שייצרך על גופם חיפוש. חברות-התעופה אי נן מתכוונות להרוס עסקים על-ידי חיפושם.

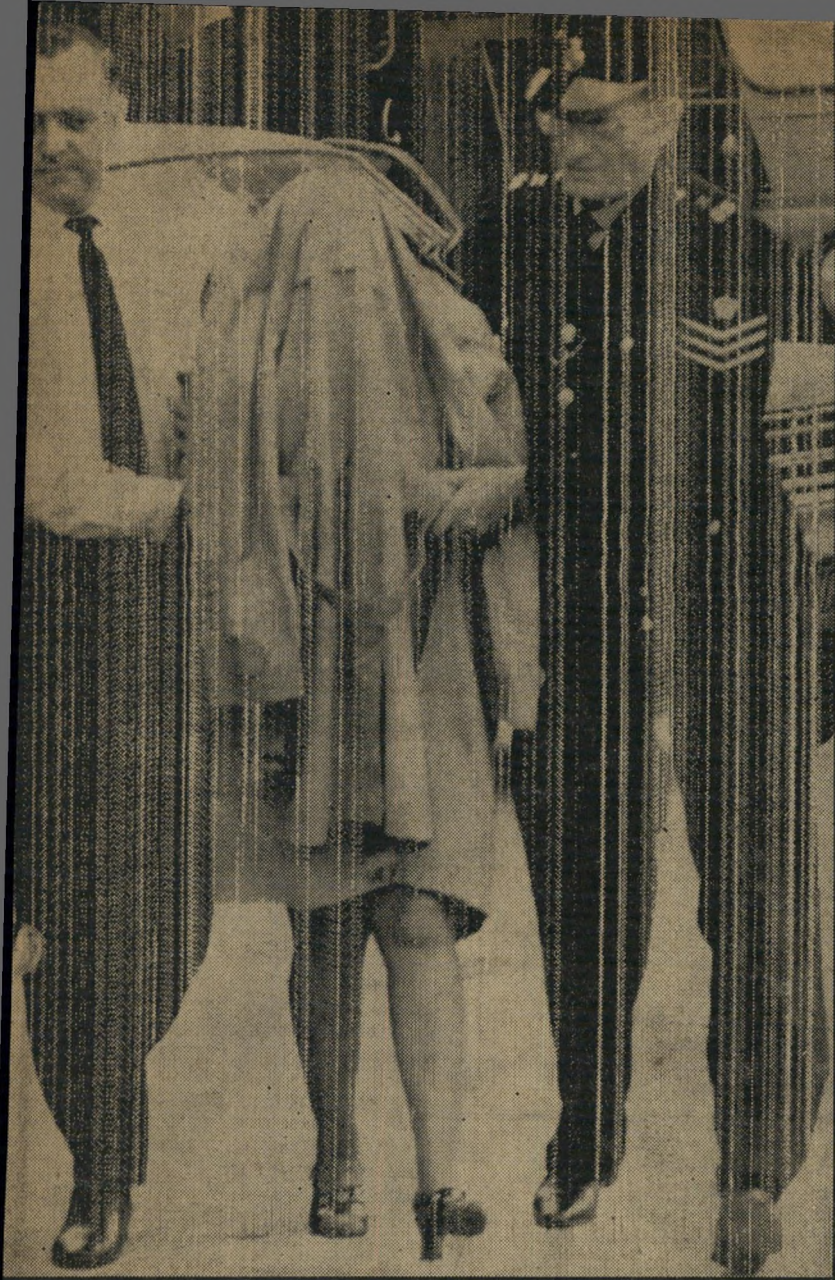
אשר לביצוע החטיפה עצמה — שאני כאן הוכח מחדש, לפחות בפרשת מטוס אל-על, כי האופי וקו-המחשבה הערביים אי גם הולמים מלחמת גרילה, שאחר מיסדורי תיה האלמנטריים היא — גורם ההפתעה: תוכנית החטיפה של ליילה חאלו ושותפה היתה זהה בדיוק לתוכנית החטיפה שהצליח חה — של ליילה מלפני שנה במטוס ט.ו.א. זינוק בנשק שלוף ובצריחת אימים מה מושב, פריצה לתא-הטייס, אילנצו של ה טייס לשנות כיוון, תוך כדי השתלטות על מכשיר הקשר והתמצאות במיכשור התא.

ואילו הרימון ששותרר — ושלא התפוצץ בנס — היה מסוג הדברים שקורים בכל מלחמה. בין ביבשה, בין באוויר.

חיבוק לדיילת מעניק קפטן המטוס, הקברניט אורי ברילב, לדיילת זינט דרמיון, בעת מסיבת-העיתונאים שהתקיימה בלוד עם הגיע הטיסה אל-על. ברילב מציג את הדיילות מיכל אדר וזינט דרמיון.

ליילה בת 18 (מסומנת בחץ) בתמונת סיום המחזור בבית הספר ה' אמריקאי בצור, לבנון. ליילה, כיום בת 26, 160 ס"מ, יפת מראה, הינה בת למשפחה של 12 ילדים, אשר נמלטה מחיפה ללבנון במלחמת העצמאות.

ליילה השבוע נראתה פחות זוהרת, כאשר הועברה, מכוסה במעיל גשם ו' מלווה עלידי שוטר ובלש בריטיים, משדה התעופה בלונדון למקום מעצר בלתי ידוע. ליילה הצטרפה לחזית אחרי ששהתה בכוויית, היתה מורה שם.

החוטטות

ליילה עלי חאלד (למעלה), שהשתתפה השבוע בנסיון הכשל לחטוף את מטוס "אל-על", הינה חוטטת מטוסים בעלת נסיון, זכתה לפירסומה העולמי לפני שנה, ב-29 לאוגוסט 1969, כאשר חטפה אז בהצלחה — מטוס "טינואי", אילצה אותו לנחות בדמשק, שם פוצץ ע"י "החזית העממית לשיחרור פלסטין".

ליילה באימונים

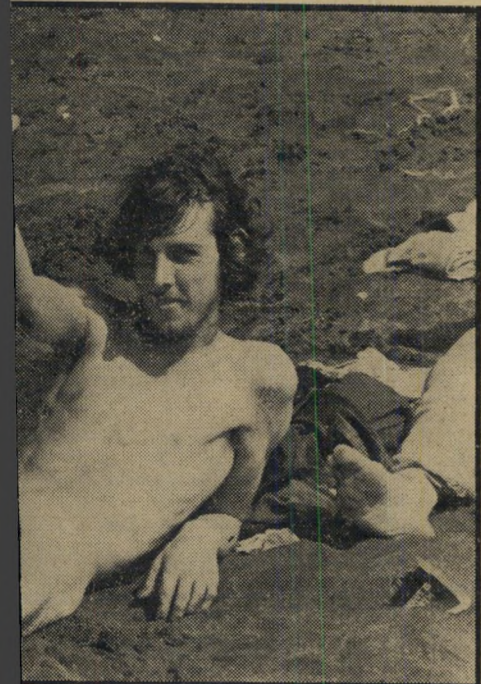
כמחבלת, עברה ליילה קורס ל' לוחמת גרילה במשך ארבעה חודשים, שכלל בין היתר קרבות פנים-אל-פנים וג'נדו (בתמונה, ליילה דשים, שכלל בין היתר קרבות פנים-אל-פנים וג'נדו).

על הריצפה, הפעלת נשק קל ואוטומטי, חימוש והפעלת חומרי חבלה. לאחר מכן התנדבה ל"משימת התאבדות" — חטיפת מטוסים, אומנה בהכרת המיכשור של בואינג 707 עלידי טייסים ערביים.

ילדי הרלם
מקהלת קילות הרלם בפעו
רי המקהלה לבושי הגיינס
מידים בגיל 10-17, עמדו להופיע בפאריס לאחר ה

מליון

עירומים כמו ביום היו צעירים וצעירות בפסטי

ה'ישראל
בין רבבות הצופים היה
גם הזמר דני בן-ישר
אל, בדרכו לארצות-הברית להקלטת תקליט.

עידום ועריה-ללא ידאה
שפת היס. העידום נראה בעיני רבבות הצעירים שהשתתפו בפסטיבל כחלק כה טבעי של
האירוע, שאיש לא ראה בכך משהו מוזר, לא לטש עיניים ולא הרביץ הערות מתחכמות.

ה מטרדה היתה — להאזין למוסיקת
1969. נכון — אבל מי אמר שתוך כדי
כך אי אפשר לעשות עוד כמה דברים?
רבע מליון הצעירים והצעירות שנאספו
באי ווייט האנגלי לפסטיבל ה-1969 שנערך
שם בסוף השבוע שעבר, עשו באמת, תוך
כדי כך, עוד כמה דברים. שניים ליתר
דיוק: מין וסמים.
ככל שהרביתי להסתובב בין חובבי ה-
מוסיקה חשופי השת שמילאו את המישט
חיים הידוקים, כן נוכחתי שהמוסיקה תש-
מש פה רק לאורגית המין והסמים ה-
גדולה ביותר שהתרחשה בהיסטוריה.

שניים לתוך שק-שינה אחד

חורים ובחורות, חלקם לבושים,
חלקם לא כל-כך, חלקם לגמרי לא,
הסתובבו בשטח בחופשיות, ביחידים, בי-
זוגות או בקבוצות קטנות, כשהם ניגשים,
שוב בחופשיות, למישהו או מישהי זרים
להם לגמרי, מציעים להם אהבה. עם רדת
החשיכה, קטן מספר המסתובבים. שלב
(המשך בעמוד 22)

רבע מיליון
צעירים וצעירות השתתפו בפסטיבל וייט. הם הגיעו
מכל רחבי אנגליה, וכן מארצות-הברית, צרפת, גר-
מניה והמדינות הסקנדינביות. הם ישבו, שכבו, אכלו, התלבשו, התפשטו, עשו
אלפי משתתפי

האוסטרלית
במכנסיים קרועים
ובנעלי התעמלות
וכובע בוקרים הגיעה נערה זו מאוסטרליה.

שליח „העולם הזה”
יעקב גרוס מדווח על
פסטיבל הפופ הפנטס-
טי שנערר בשבוע ש-
עבר באי וייט, אנגליה

פופ

ה. זמ
ט. תל
זמ. זמ

פסטיבל האהבה הסתיים בהתפוצצות אלימה,
כאשר בריונים פשטו בשטח ועשו שמות בכל

דם, משתכשכים בבוז, בחול ובמים, בילו אלפי
ל הבינלאומי שנערר לפני שבוע באי וייט.

האנגליה
צעירה אנגליה חושפת
זוג שדיים פושרים,
עטורים בציורי פרחים, לעיני כל שכניה.

וסם

חוזה בגן העדן
כאלפים אחרים דוגמתה, יושבת צעירה זו בלבוש חווה
אמנו, מוחאת כפיים בשיכרון למוסיקה של גדולי זמרי
הפופ בעולם. למעלה: בדרכה לפסטיבל, השילה הנערה את שרידי הציוויליזציה הכובלים אותה.

והאזינו למוסיקה — כל אחד בזמנו החופשי, ברצונו
כובלת או חוקים מגבילים. בתמונה למעלה: שניים מבין
בל הפופ — אחד לבן כסבון, אחד מכוסה בבוץ כהה.

(המשך מעמוד 21)

ההיכריות התפתחו לשלב המיטה. לא שהיתה מיטה יחידה בשטח, במרפאה, אלה הובאו כמה מקרי מכות-משמש ומעולפי-סמים. השטח המגודר ש-נועד לצופים ששילמו עבור כרטיסים, והי-גיבעה ממול שעליה ישבו מאות, אם לא אלפי מאוינים חופשיים, הפכו למיטה אחת גדולה. צינת הלילה קרבה לבכות. אלפי זוגות נדחקו שניים שניים לחוך שק שינה אחד.

סרטים גורנוגרפיים

על הברון

סחר הסמים התנהל בחופשיות. חשיש נמכר בתשע ל"י אצבע קטנה. נה. כל הישראלים שפגשתי התלוננו פה אחד על המחיר הגבוה. מחיר ל.ס.ד. בכ"ל הרקיע הפעם שחקים. ממש ספסרות. יחד עם זה, לא שמעתי אף אחד מתלונן שאין לו כסף למנה היומית שלו.

המשטרה, שניסתה בתחילה להשתלט על נגד הסמים, נתקלה בצחוק פרוץ. נראה היה שגם השוטרים עצמם הגיעו למסקנה שלא כאן המקום להילחם בזה — ויתרו על המשך מאמציהם.

בשעה מאוחרת באותו לילה נכנסתי לתוך בלון ענק, שהיווה טריטוריה מוגנת מכל התערבות, ובה התנהל המיסחר העיקרי בסמים. ברגע שעברתי בפתח, הוצעו לי בקולי קולות, כל הסמים שבועלים. על הקירות הוקרנו ללא הרף שיקופיות פסטי-כדליות משגעות את העיניים וסרטים פור-גורפיים שאיש לא טרח אפילו להעזיף במבט. כל זאת — על רקע הרעש מחריש-האוזניים של תזמורת פופ משובחת, ש"קולן מוגבר מאות מונים באמצעות הציוד האלקטרוני המשוכלל שבועלים.

ובתוך כל השמחה — אחינו בני ישראל. אינני יודע איך, אבל שוב ושוב הצלחתי להיתקל בהם בכל מקום. את המיבטא ה-אנגלי של הישראלי המצוי אפשר להכיר מ-קילומטר. שלא לדבר על התנהגותו. הישרא-לי הבולט בלט גם הפעם. אם לא בכמות — הרי באיכות.

הכי מצא חן בעיני צעיר שחרחר, שהזדהה כגבוקי מקריית-חיים. הוא וידידה ותיקה שלו — הידידות התחילה שעות ספורות קודם לכן — הסתובבו עירומים כביום היו-לום. הוא היה הישראלי היחיד שפגשתי כאן שהסתובב כך.

אבנים

בידיים

עם עזות השחר, החלו הרבבות נשל-פים החלצה מתוך שקייה-השינה. זוגות רבים ראו איש את רעותו לראשונה. הם התעוררו ליום החדש לקולם של ג'ואן באז, ג'ימי הנדריקה, טייני טים, החופשיים, עשר שנים לאחר מכן, המה המגיעים, שיקאגו ועוד כחמישים להקות צמרת שיצרו פופ באיכות מעולה במשך כל 24 שעות ה-פסטיבל.

לאחר כל ביצוע, פרץ קהל הרבבות ב-מחיות-כפיים שנשמעו כרעם אימתני. בין הסמים לקצב, נכנסו יותר ויותר צעירים ל-אקסטזה, ישבו מקישים באבנים או בכפות ידיהם לקצב המוסיקה. כשהתעייפו, קמו לאכול, ירדו לשפת-הים לטבול במים הצונ-נים, לקחו עוד קצת סמים, עשו עוד קצת אהבה, עם מי — לא חשוב. העיקר אהבה.

ברברים

ונדאלים

האהבה נמשכה כמעט עד הסוף. כמעט. לקראת הסוף, עם שחר, כאשר קהל הרבבות החל מתארגן לפרידה, התפר-צה השנאה לפסטיבל. השנאה והאלומות. כנופיות פירחחים מגולח-קרקפות ונעולי-מגנים פשוטו כרכובים על אופנועיהם, לתוך שטח הפסטיבל. הם פרצו מהגבעה ממול, עליה ישבו כל צופי הפסטיבל, האזינו בלי כסף, קרעו גדרות, הרסו ביתני מכירה ו-קיוסקים, השמידו כל מה שעמד בדרכם. "ונדאלים, פשוט ברברים", ייבב בחמת-זעם רון פולק בן 25, יום הפסטיבל ומארגנו. המסר הצונן שטיפס מאז הלילה, וקולו של ריצ'י הייבנס השר את הרי קרישנה, השלימו את התמונה המדאכה.

טאג-טאג

המסעדה היהודית יפו העתיקה, טל. 821002

המטבח היהודי הוא בגדר מסע אל מרחבי הטעם, הניחוח וחוויות החיך. במטבחנו מתחדשת מדי יום האמנות עתיקת היומין של עירוב התבלינים והכנתם, אמנות המקנה לכל מאכל ומאכל את אישיותו ואופיו המיוחד. טאג מאהל היא המסעדה היחידה בארץ המעסיקה שלשה אשפי מטבח שהגיעו במיוחד מבומביי.

אורה-בו

מאת אריאל גורן

הוצאת אלף, 336 עמ', 8 ל"י

הספר שכולם מדברים בו

ספור אהבתם של צעיר ישר-אלי ונערה כושית ניגריינית.

אכזוטי, שובה-לב, מחורז בפניני המזמר ושירה.

למבוגרים בלבד!

(המחאות: ת.ד. 410, קיראון)

מכו

פסיכולוגי

בהנהלת נתן רוניק

הרפית מתח ולמוד הפנוזה

טפול בחוסר בטחון ותסביכים

תיא. המלך גורב 44

בשעות: 15.00—18.00

חיפה, טלמון: 69300

מה קורה בקומה השניה של טופז?

האוניברסיטה הישראלית ללימודים אקסטרניים

הלימודים בת"א בבנין גמנסיה הרצליה, ז'בוטינסקי 106 • ובחיפה בבנין ב"ס במעלה, שמריהו לוי 30
ההרשמה לשנת הלימודים הבאה ללימודי ערב המכינים לתארים אקדמאיים מוכרים של

C.E.I. - The British
Engineering Institutions

LONDON UNIVERSITY

אגודות המהנדסים הבריטיות	אוניברסיטת לונדון
* הנדסת בנין * הנדסת מכונות * הנדסת חשמל * הנדסת ימית	* B.Sc. כלכלה או מדעי המדינה או סוציולוגיה * B.A. שפות: אנגלית, צרפתית
* הנדסת אלקטרוניקה * הנדסת ייצור	* B.Sc. מתמטיקה

תלמידים החסרים תעודות בגרות יתקבלו לראיון אישי לקביעת אפשרותם הצטרפותם ללימודים פרטים והרשמה במשרדי האוניברסיטה: תל-אביב, רח' ברנר 17 (מפנת אלנבי 55), בשעות 9—1 בבוקר, 5—8 אחה"צ. תל-אביב, רחוב ז'בוטינסקי 106, בבנין גמנסיה הרצליה, בשעות 5—8 אחה"צ בלבד. חיפה — רחוב שמריהו לוי 30, מפנת הרצל 14, בשעות 9—1 בבוקר, 5—8 אחריצההרים.

ימיה האחרונים של

א"י' נתן עומד בפתח מיסעדתו, שהיתה מוקד הבוהימה באשך יצו' שונה

אתם יודעים מה היתה קליפורניה ב־12 ששילי? שנים עברו עלי שם. כמעט שליש מהחיים שלי. ואלה היו שנים! את קליפורניה פתחתי אחרי שהייתי 15 שנים טייס. החלטתי לרדת קצת לאדמה. ה־רעיון המקורי היה חנות למימכר המבורגר ונקניקיות, אך מהר הפך המקום למה שהיה באחרונה: מרכז הבהימה הישראלית. את העסק פתחתי עם חשעה שותפים. רובם טייסים כאלעל. בכסף שהרווחתי ב־משך הזמן קניתי את החלקים שלהם. ה־תי הבוס העיקרי בעסק שהלך לא רע. עברו תי שם בכוחות עצמי. ואו היכרתי את הבר־הימה. לקליפורניה באו האמנים המיוחסים. אלה שהתחילו לעלות ולהר־וויח כספים. הם עזבו את כטיט ובאו אלי. במשך חודש אחד נע־תה מהפכית בחיי הבהימה התל־אביבית. קליפורניה הנפכה למרכז שלה. וזה עור לעסק. זה משך קליינטים.

ר **אנשים** **היו** **באים** **לקליפורניה** **לא**
רק **בגלל** **האוכל**. **כאו** **בגלל** **האחירה**.
ואת **האחירה** **יצרו** **האמנים**. **ביחוד** **אחרי**
כמה **כוסיות** **ויסקי**.

התחילו לכתוב על קליפורניה בעיתונים.
המקום הפך למרכז חברתי. התסכסכו שם
הלקוחים: צענים, גזרות זוהר, סטריפ
טוניזיות, שרים. אפילו משה דיין היה קר
פץ לאכול סטייק. הוא דווקא היה קליינט
טוב. ישב בפינה, אכל, שלים והלך. הבן
שלו, אסי, היה יושב לעיתים יותר תכופות.
אני זוכר גם קליינטים שלא היו אז כל-
כך מפורסמים כמו שהם היום. דליה לביא,
למשל. היתה נכנסת לקפה, יושבת בפינה
ושותה את התה שלה. עכשיו, כשהיא
שחקנית מצליחה, היא לא שוכחת את קלי-
פורניה: כשהיא באה לריקוד בארץ, היא

באה לקליפורניה כדי לעדכן את עצמה ב-
כלכליות האחרונות.
בכלל, רוב ההכרזות נוצרו בקליפורניה.
אבל לא רק רכילות. אחרי עסקי השעשוע-
ים באו הוויכוחים הפוליטיים. אני יכול
לומר בבואה כי כל החלק הברזיאלי של
מתנה השלום בארץ — החלק הצוללני של
אכל. גם התוכוח והחליט על פעולות.

וויבוחים המוליטיים בקליפורניה
היתה השפעה גדולה עלי. זה גם מה
שדחף אותי לערוך את
הטיסה למצריים.

נתן
הזמן הסוער ביותר ב-
קליפורניה היה בימי
שישי אחר-הצהריים. כל
שולחו עסק בנושא א-

חר. כאן ריכלו, שם התדכחו ושם חתמו
עיסוקי אמונת בהרמח-כוכית.
והתחביתו. אוף. ההתחביתו. ממש תהליך-
נה. כל אחת בבגד שונה מהשנייה. הן
באו בשביל שיראו אותן. קיו עוברות הלך
ושבו ונתן עיניהם אלה האובים ההתקיים,
שהיו בודקים אותן מלמעלה למטה. שיש
האפשר שלהן היה כשהיו מזמנים אותן
לשבת ליד אחד השולחנות.
בכל ההמולה הזאת של פינת פרישמן
דיזינגוף, שחיית אמי כמו דג. אהבתי את
החיים האלה, ואני ממשיך לאהוב אותם.
אבל כדי לנהל עסק כמו פספורטי, צריך
להיות במקום ולפסק על העניינים. אחרת
קורה מה שקרה לי: 17 חודשים האחרון
נים, בהיותי בחצולארי, הפסיד העסק הר-
בה כסף רק בגלל שלא הייתי פה.

עכשיו, כדי להחזיר את החובות, אני מוכרח למכור. רציתי למכור למישהו שימשיך במסורת, אבל אנשים לא מוכנים להשקיע כליך הרבה כסף במסעדה. לכן אני מוכר את המקום בשביל ארבע חנויות. בשבילי, לסגור את קליפורניה זה כמו להוציא חלב או פלד. אבל אני לא רוצה

כוכבים על המדרגות על מדרגות התיאטרון הקאמרי, הסמוך למסעדת קליפורניה, יושבת הבוהמה. זו בו-אמוץ (עומד עם הגב), אורי זוהר, אריק איינשטיין והציירת הקשישה רבקה ינאי. האם

כוכבים על המדרכות

חתיכה חדשה
פולקציה חשוכה של יושבי קליפורניה היא לבדוק את החתירה החדשות העוברות לפנייהם. למעלה: אחד המומחים בנושא — בני אמדורסקי.

אייבי הישן
לפני שהתחיל בפעולותיו הפוליטיות בבחירות של 1965, התפרסם בעל קליפורניה אייבי נתן כפלייבוי עליו, המוקף במיסב החתיכות. תמונה אופיינית לאותם ימים: אייבי והספרית סריסה אברגיל בפתח קליפורניה.

**„קליפורניה” -
מרכז החברה
הישראלית -
הגיעה השבוע
לסוף עצוב**

קפיצה מיקרית
העיתונאי אית סילי בי קשת (למטה) בביקור מיקרי בקליפורניה. מימין: השחקנית גילה אלמגור, הנחיתה שבת לאחת המבקרות הקבועות ביום שישי.

החוזרת
גילה ארקין, שנישאה ל-מיליונר צרפתי, נפרדה ממנו, חזרה לארץ ועבדה בקפה קליפורניה.

סתם יום של חול
מראה אופייני של קליפורניה ביום שישי אחר הצהריים. קבוצות קבוצות מתארגנות סביב השולחנות ובמדרכה של לידן: חלק אוכלים, אחרים הוגים מיצעים פוליטיים, שולחן של הילק הבוהמי של מחנה השלום, עיסקות אמנותיות וקשרים רומנטיים. מימין: אורחים קבועים דן בן-אמוץ ורעייתו בתיה אפולו.

תצוגת זוהר

חובה לאומית לכל מי שרצתה להפוך לנערתיזוהר, היתה ביקורים תכופים בקליפורניה. תחילה הן ישובו בשקט בפניה, נעצו מבטים באמינס. בתמונה: דוגמנית הצמרת הלית קסמור בפתח בית'הקפה.

טופול

האמן הישראלי שזכה לפירסום נרחב בחו"ל, בימים ש' היה מפורסם רק בארץ, מתחבק עם אייבי.

לידתו של רעיון

שיחה אופיינית בקליפורניה, בה קרמו עור רעיונות רבים ובה התבשלה גם 'סיסת השלוש' של אייבי. בועז עברול, חיים חפר, עמוס קינן, גברי בנאי ואורי לוי: אינטלקטואלים ובוהמים בצוותא.

האלופים
האלוף הצבאי דוד (דו) אלעזר (למעלה), ואלוף הבידור ישראל גוריון (למטה) בקליפורניה.

היום ההיסטורי

הוא היום בו הופצה הידיעה על מותו של אייבי ש' טס למצריים. אלפים נהרו לפינת פרישמן-דיננוף, כדי לשמוע את האיפורמציה ממקור ראשון. דמעות שמחה זלגו כשנודע שאייבי לא נהרג.

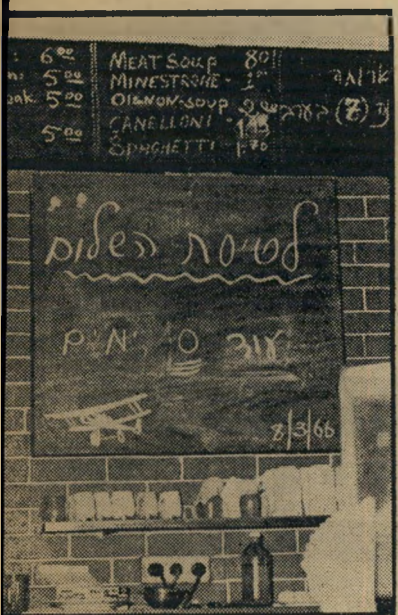
אמינס, שרים.

אלופים - כולם

ישבו שם

מחולל
הגיעה רוח'ה (בתמונה השמאלית, קיצונית מ' שמאל), מזכירת הקאמרי לשעבר, הנשואה לאיש עסקים מושינגטון, ישר לקליפורניה, כדי לחדש היכרות ולשמוע רכילות.

העולם הזה מגלה בפעם הראשונה את דמות האיש

המחמק את רוב פעולות הימין הקיצוני בישראל

ממשלת ישראל שלתה את מדיניותה בטיפול בבעיית יהודי בריה"מ. עוד לפני חודשים מספר לחמה הממשלה בכל כוחה נגד קו תוקפני בחזית זו, מתוך הנחה שזה יזיק ליהודים.

כאשר יצאו יאשה קאזאקוב וברוך שפר לינג, שני עולים חדשים מברית-המועצות, למסע הסברה בארצות-הברית, ניסתה הממשלה למנוע את מסעם, שמה לו מיכשולים.

האיש שכפה על ממשלת ישראל אל לשנות את מדיניותה, אינו חבר הממשלה. הוא אפילו אינו אזרח ישראלי.

שמו אינו מפורסם ביותר בישראל, למרות שיש לו חלק רב בחיים הפוליטיים הפנימיים במדינה, ובכמה תחומים ביחסיו החוץ שלה.

זהו ברני דויטש, אזרח ארצות-הברית, יהודי גוי ומקריח בן 36, ואב לשלושה ילדים. שמו נודע בפעם הראשונה לאזרחי ישראל כאשר היה קשור בשביתת-הרעב של יאשה קאזאקוב, לפני בניין עזרת האו"ם בניו-יורק, בתחילת השנה.

אז נודע כי היה זה הוא שהביא את יאשה על חשבונו לארצות-הברית, מימן את מסע התעמולה שלו ברחבי ארצות-הברית, ואת הפגנת שביתת-הרעב שלו.

אולם השפעתו של ברני דויטש חורגת מעבר לפרשת יאשה קאזאקוב וענייני יהודי ברית-המועצות. במידה מסויימת, קשור ברני דויטש כמעט לכל הפעילות של הימין הישראלי.

מתנחלים ובגין

הוא מגדיר את עצמו כמקורב לראש הממשלה גולדה מאיר ולמנהיג גח"ל מנחם בגין. כאשר ניסתה הממשלה למנוע מיאשה קאזאקוב את מסעו בארצות-הברית, טילפנה ראש-הממשלה אישית לברני דויטש, ניסתה להשפיע עליו להניח את ידו מהעניין. אחר-כך גם נפגשה עמו לשיחה אישית בעניין זה.

עם מנחם בגין יכול ברני דויטש לסעוד בכל שעה שיחפוץ. אם מתכנן בגין סיור קרוב בארצות-הברית, שיכלול מסע-הרצאות מרחף אל חוף, יש לברני קשר הדוק לאירגון המסע, וגם למימונו.

מתנחלי חבורת מדברים על ברני דויטש כעל גואל ואפטרופוס. אם בזמן הקרוב תצא משלחת של מתנחלי חבורת לארצות-הברית, כדי לגייס תמיכה בקרב היהדות שם, ולעורר את דעת-הקהל היהודית נגד הנסיגה, יש לברני חלק ניכר בכך. הוא יוזם הרעיון ומארגן סיור המשלחת, שנועד לחתור תחת מדיניות ממשלת ישראל. בישראל מופיע כתביעת באנגלית, המוכר וידוע יותר בארצות-הברית מאשר בישראל. זהו הטיימס אוף ישראל, המופיע בתל-אביב ובלוס אנג'לס בעת ובעונה אחת, משמש שופר לדיעות הימין הקיצוני בישראל, מהדור ישראל אלוד (שייב) ועד לדיעות גח"ל והמרכז החופשי. עורכו של העיתון הוא סטנלי גולדפוט, איש לחי לשעבר מדרום-אפריקה.

למרות העובדה שבישראל מעטים הם היודעים על קיומו של העיתון, הוא גורם נזק רב לישראל, שכן, בעיני יהודי ארצות-הברית, החסרים בטאון קבוע אחר באנגלית, הוא מצויר תמונה של ישראל מינית-קיצונית, שוחרת מלחמה וכיבושים, שהדור ישראל אלוד, בעל הדיעות הפאשיסטיות המובהקות, הוא הוגה-הדיעות הגדול שלה. גם כאן אפשר למצוא את ברני דויטש. הוא אחד ממייסדי העיתון הפאשיסטי, ואחד מבכעלי המניות העיקריים שלו.

בצורה זו או אחרת ניתן למצוא את שמי

ברני דויטש המיסתורין

מזה שלוש שנים ברור כי הגופים השונים הפועים לים למען "ארץ ישראל השלמה" משופעים בכספים, דבר המקנה להם תהודה והשפעה שאינם עומדות בשום פרופורציה לתמיכה הציבורית האמיתית שהם נהנים ממנה.

אחת הסיבות לכך נעוצה באישיותו של ברני דויטש — אדם ששמו הוזכר רק במיקרה, מדי פעם — אף שיש לו יד רגל במעשים רבים הנעשים בי מדינת-ישראל.

בעמודים אלה מתאר "העולם הזה" לראשונה מי הוא ברני דויטש — ומרים את הצעיף על חלק — אולי חלק קטן — של פעולתו המיסתורית.

סיפור זה מעורר שאלות חמורות מאוד בכמה מישורים.

למשל: האם אפשר לסבול מצב שבו יש למיליונר זר, שאינו אזרח ישראל ואינו מתיישב כה, השפעה רחבת-מדרים על המדיניות הפנימית בישראל, בעזרת השקעת כספים פרטיים?

אילו גופים ומגמות, נוסף על אותם שהוא מודה בהם, הוא מממן בישראל?

האם יכול איליהון זר, התומך במגמות הלאומניות הקיצוניות ביותר, וביניהן במגמות פאשיסטיות מוביקות, להביא להכרעות ציבוריות בישראל, מכיוון שאין מימון דומה לגופים שזוהי-השלום בישראל?

של ברני דויטש קשור כמעט לכל פעילות של הימין הקיצוני בישראל.
מי הוא ברני דויטש? מה כוחו ומה השפעתו? מה מריץ אותו?

יונה בבית, נץ בחוץ

ברני דויטש הפינאנסים ידוע שמו של ברני דויטש הרבה יותר מאשר בעולם הפוליטיקה. כי בגיל 36 יכול ברני דויטש לשאת על ראשו את הכתר של אחד ממלכי בורסת הכספים והמניות של ארצות-הברית. הוא אחד הלוחיתנים הגדולים בול-סטריט — מרכז עולם הפינאנסים האמריקאי.

למעמד זה לא הגיע ברני דויטש בזכות ירושה או גב חזק. הוא פילס את דרכו לצמרת עולם-הכספים האמריקאי בכוחות עצמו. הוריו היגרו לארצות-הברית מפולין, בשנות ה-20 של המאה. אביו, שהגיע למעמד של סוחר אמיד, לקח חלק פעיל בחיי הקהילה היהודית בניו-יורק, משמש עד היום נשיא של בית-כנסת גדול בניו-יורק.

ברני עצמו, יליד ניו-יורק, למד עד גיל 13 בשיכונה. אחר-כך עזב את לימודי התיכון סיים את אוניברסיטת ניו-יורק כבוגר ב-1941. זמן קצר אחרי שסיים את לימודיו, החל להיות מעורה בעסקי ההשקעות בחיל סטריט. עד שהצליח להקים חברת-ההשקעות.

כיום הוא נחשב לאיש פינאנסים בעל חוש בלתי-רגיל לעסקי מניות. הוא הונן מוערך במאות רבות של מיליוני דולארים.

אולם למרות הצלחתו ועושרו, שנאגר בעיקר בחמש השנים האחרונות, נשאר ברני דויטש יהודי דתי, המקפיד במיוחד ובעל דעות לאומניות, בכל הנוגע לעם ישראל, אין הוא דומה לבעלי-הון מופלגים אחרים מיהודי ארצות-הברית, המסתפקים במתן תרומות לישראל.

הוא מקדיש כסף רב וחלק ניכר מזמנו לפעילות המיועדת לשרת מטרות פוליטיות, שאינן זהות בהכרח עם מטרותיה של ממשלת ישראל.

האבסורד הוא בכך שברני דויטש פעיל גם בעניינים פוליטיים פנים-אמריקאיים. אלא ששם הוא מופיע כיונה. לא מכבר, בווילדט

ל נסאוח רבים

מלון הילטון בתל-אביב, התעקש ברני לשבת. אין הוא אוהב להצטרף לסעודות, בשל קומתו הקצרה. דויטש נשאר איש-מיתורין לגבי הציבור בישראל, עליו הוא רוצה לכפות את דעותיו המחממתות.

יושב ברני דויטש בחזרי הימין הישראלי, שם הוא מממן מספר פעולות של חוגים שונים ומשונים. בתמונה זו, שצולמה בלובי של

ראוהו שיעורו את דעת-הקהל. ברני נתן לגאולה כספים רבים למימון פעולות פוליטיות שהיתה קשורה עימן.

כך אירע שברני דויטש הביא את יאשה קאזאקוב ואת שפרלינג על חשבונם לארצות-הברית, שילם מכיסו עשרות אלפי דולארים כדי לממן את מסע-התעמולה שלהם. "הממ"ש של התנגדה לכך מסיבות מובנות", אומר ברני, "הממסד מקנא כשלוקחים ממנו את הכוח. ממשלת ישראל רוצה להיות באמי-ריקה האוטוריטה בענייני ישראל ויהדות ארצות-הברית. הם לא רוצים שמישהו אחר יתערב בעניינים אלה. אבל הגעתי למסקנה שבנסיבות רבות פועלת ממשלת ישראל לפי הכלל: אלוהים יודע הכל, אבל הישראלים יודעים יותר". אינני סבור שהממשלה יודעת הכל. במיקרים רבים יוזמה של פרטים היא יעילה יותר מאשר פעילות ממשלתית."

יש לברני דויטש עוד תוכניות רבות. הוא מתעניין להקים איזו מיסגרת אירגונית לנוער היהודי בארצות-הברית, להציב בפניו אי-תגרים כדי שיאבק עליהם. לא קשה לנחש מה יהיה צביונם הפוליטי של אתגרים אלה.

מדוע הוא עושה כל זאת? מדוע הוא משקיע בפעילות פוליטית סתם וזו מהונו? מומנו? מה המטרה איתה חותר ברני?

לי עצמי אין כל שאיפה להיות מדינאי או פוליטיקאי. טוען ברני. "הפוליטיקה היא עסק מלוכלך. אבל ברמה שאני עוסק בה אינני תלוי באיש, ואיני גוגע בליכלוד זה. איני עושה כסף מפוליטיקה, אלא מוציא כסף על פוליטיקה."

"זה רק בשביל התענוג הפרטי שלי ליעץ ולעזור לאנשים. אני משלם בכספי בשביל התענוג זה."

על חשבון הברון

יחד עם הצהרתו זו רוכש ברני דויטש עמדות בעלות השפעה גם בישראל.

כך, למשל, הוא אחד המשקיעים והבעלים הראשיים של בנק אגודת-ישראל.

הוא בעל מניות עיקרי בחברה המקימה בתי אבות בישראל. הוא משקיע בכספיו ברכישת קרקעות, ותומך בכספו בפעילות הפוליטית של הימין הלאומני.

האם אין זה מפריע לו שכל פעילותו בישראל קשורה בימין הקיצוני? "התחיות שמדביקים לאנשים אינם מענייני. בשבילי חשוב שאני סבור שהם צודקים. לא גוגע לי בכלל מה חושבים עליהם אחרים."

מבחינה מסוימת מהווה כיום ברני דויטש עבור הימין הישראלי את מה שהיה הברון רוטשילד עבור הישוב הישן בארץ-ישראל של תחילת המאה.

עד כה הוא פועל בצורה די-קרטית מאחורי הקלעים. אולם אין זה מן המנע כי למרות סלידתו המוצהרת מפוליטיקה, הוא יופיע יום אחד בדמות בעלת מושקע וחשיבות על המפה הפוליטית של ישראל.

רע הוא יאשה קאזאקוב בכך הכל גוייס לשירות צבאי סדיר.

"אני יונה בעניין ויאט-נאם, משום שאני סבור שהמלחמה שם צריכה להסתיים, ואין זה הוגן לשלוח אנשים להיהרג במלחמה בלתי-צודקת וחסרת-תכלית. אבל אם יש מלחמה צודקת, כמו זו של ישראל, צריך להילחם אותה עד הנוצחון."

"דעתי הפרטית היא שאסור לישראל לסגת מהשטחים שכבשה במלחמת ששת-הימים. אם צריך להחזיר משהו תמורת שלום, אני מעדיף שישראל תחזיר את תל-אביב במקום חברון. לחברון יש יותר משמעות, לגבי מאשר לתל-אביב. אני רוצה להקים בית בישראל, ולשלוח את ילדי להתחנך כאן."

"אבל למה אני צריך לבוא הנה, ולחיות כאן, אם מחזירים את השטחים? אני יכול באותה מידה להיות ביפאן!"

"כשאחזור לארצות-הברית אני רוצה להחיל במאבק כדי לעזור את דעת-הקהל היהודית והאמריקאית בארצות-הברית כדי להסביר ולשכנע מדוע שטחים אלה, שהיו שמורים לנו תמיד, שייכים לנו ככל שטחי מדינת ישראל, ומדוע על ישראל להתנגד לתוכנית-השלום של רוג'רס, שהיא בעיני תוכנית מנוכח של 1970."

ברני אינו שייך באופן רשמי לשום מפלגה ישראלית או שלוחה שלה בארצה."

אף על פי כן הוא מזהה את עצמו עם חרות. אבל פעילותו הפוליטית היא פעולה פרטיזנית של אדם יחיד, שיש לו יותר אמונה בעצמו מאשר לכל מפלגה בישראל.

"אצלנו בארצות-הברית יש פיתגום, אר-מר ברני דויטש, "אם אתה רוצה שמשוה יעשה — תן אותו לעשותו לאדם עסוק. אני אדם עסוק מאוד. אבל בעניינים אלה אני מכניס את כולי, את משפחתי, את אשתי, את ידידי. אנחנו הופכים את זה לחלק מחיי היומיום שלנו. אנשים פרטיים יכולים לעשות בתחומים מסוימים הרבה יותר מאשר יכולות לעשות הממשלה או גופים רשמיים אחרים. והטיפול בפרשת יהודי ברית המועצות הוא דוגמה לכך."

בשביל התענוג

פעילותו הפוליטית של ברני דויטש בקשר לישראל החלה, למעשה, באמצעות בעיית יהודי ברית-המועצות. לפני שבשנים הצטרף ברני לליגה היהודית האמריקאית למען יהודי ברית-המועצות.

הוא היה אחד הפעילים של ליגה זו. "הרגשתי", הוא אומר, "שבמלחמת-העולם השני לא עשתה המנהיגות של יהודי אמריקה די למען יהודי אירופה. לא רציתי שהפרשה תחזור לגבי יהודי ברית-המועצות. לא רציתי שילדי ישאלו אותי: מה עשית אתה למען הצלת יהודי רוסיה? לכן אני עושה מה שאני חושב לנכון, ולא איכפת לי מה חושבת המנהיגות הרשמית על כך." לפני שנתיים הביאה הליגה את גאולה כהן, לשעבר פעילת "לח"י ותומכת נלהבת של ה"ד"ר שייב, לארצות-הברית. היתה זו גאולה כהן ששיכנעה את ברני דויטש שהפעילות במיסגרת הליגה היא חסרת תכלית, וכדי להווי את העניינים יש לצאת בפעולות

עמון פאשיסטי

זהו אחד השטרים של השבועון טיימס אף ישראל, המטיף נגד השלום, מטית נגד שוחררי-השלום בישראל. השער מר-אה את "מפת השלום" של הימין הקיצוני: ארץ-ישראל משני עברי הירדן, יחד עם סיני והגולן. היא מורכבת מתחלומיו של אב דובווינסקי, שמעולם לא דרש את סיני ואת הגולן.

קולנוע

תדרוך

בטלויזיה

לסוב ודרק (אנגליה), סרטו של לי תומסון, עם דירק בוגארד וססיל בארקר, בתיאור משעשע של חיי זוג צעיר המתחבט בשטרות ובחובות (יום ג', 9.9.70).

תזאוב

★ אל קאפונה (בן-יהודה, ארצות-הברית) — ביוגרפיה של הגנגסטר הי אמריקאי המפורסם, עם מישק טוב של רוט שטייגר בתפקיד הראשי.

★ אשת הכוהן (ירון, איטליה) — סרט מעניין של הבמאי דמיאנו דמיאני, על כוחה של המאפייה בסיציליה. בימוי ו-משחק משכנעים. כדאי לראות.

★ ההוראה (פאר, צרפת) — סרט פוליטי על משפטי-ראווה מאחורי מסך-הברזל. מרשים בגלל הדומה האנושית של הגיבור (איו מונטאן) שנופל קרבן למנגנון שערור להקים.

★ המסערה של אדים (פריז, ארצות-הברית) — מבט אל עולמם של "ילי-די הפרחים", המאמינים באהבה ובחיים ב-צוואה, אבל אינם מצליחים תמיד להגשים חלומותיהם. הבמאי: ארתור (בוני וקלייד) פן.

● פאני היל בשוודיה (סינרמה, שוודיה) — "מומלץ" כאחד הסרטים הרעים ביותר של השנה. איש לא ציפה ממנו לי-אמנות או לעומק מחשבה, אבל אפילו נעי-רות בבית-ספר עממי אינן מתרגשות מ-סצינות המין המעטות והעלובות שבסרט.

חיפה

★ המשוגעת משאיו (אורלי, אנגליה) — סרט סימבולי, שטחי למדי, אבל עמוס כוכבים, על המשוגעים המצילים את העולם מן האסון אליו מטילים אותו ה-שפויים בדעתם.

ירושלים

★ אדן 31 (אורנג'יל, שוודיה) — שביבת-פועלים בעיירה שוודית, לפני ארבעים שנה, מתוארת בעין פיוטית ו-צלומים יפים, ע"י הבמאי בו (אלוירה מאדינג) וידרברג.

★ אנטוניוניו זאברסקי (הבירה, ארצות-הברית) — צרותיה של אמריקה כפי שהן משתקפות בעיניו של הבמאי האיטלקי הגדול. חוויה חזותית נדירה.

כוכבים

האמנות

בדס

לא מעטים הם הסוענים שהצועני המפור-סם ביותר היום בעולם הוא מניס דה-פלא-סה, נגן גיטרה הפלאמנקו הגדול, שלא למד אף פעם מוסיקה, ואף על פי כן הצליח להדהים עולם ומלואו בטכניקה שלו. והנה לאחרונה קם לו לגיטימיות (ששמו אינו אלא כינוי: "ידידי הכסף" בספר-דית) מתחרה רציני, ילד בן 12 בשם ז'אן פיארו קארגול, שהיה תוך מספר חודשים לכוכב-קולנוע בינלאומי.

ז'אן פיארו הצעיר (השם הוא ייצוגי יו-תר משימושי, בבית קיראים לו בכינויים רבים, ורק לא בשמו זה) זכה לתהילה אחרי שפרנסאזה טריפו בחר בו לתפקיד הראשי בסרט "יד פרא", סרט מוזר על ילד שנמצא בעובי היער, שם גדל עד גיל 12, ועל המאמצים שעושה המדע כדי להחזירו אל חיקו. טריפו עצמו מגלם את המדען ה-מטפל בילד, ואילו על ז'אן פיארו מוטל לשחק, במשך שעה וחצי, את בן היער, מי-בלי להציג מפניו דבר פרט ליללות וקולות מקוטעים.

מייצור-פרא הולך על ארבע, הוא הופך אמנם לקראת סוף הסרט כמעט לילד, אם כי עדיין רחוק מיצור גורמלי. השחקן ה-צעיר הצליח להביע בעיניו הרבה יותר מ-שיכול לבטא הדילוג המפוקח ביותר. לכן יש אומרים שהוא, ז'אן פיארו קארגול, עתיד להיות הצועני המפורסם בעולם. אחרים טוענים שהתפית אינו נופל רחוק מן העץ. זאת, משום שז'אן פיארו קארגול הוא לא אחר מאשר בן-אחיו של מניס דה-פלאסה, והצלחת השניים היא שמחה גדולה לכל בני שבטם.

ריצ'ארד האריס: נבל נחמד מדי

לים, ואילו המלשון, אף כי מעשיו מופקקים מאוד, זוכה לאהדה מלאה, אולי משום שריצ'ארד האריס הוא המגלם אותו. בכל אופן, קשה לומר שהוא מתלבט יתר על ה-מידה בבעיות מצפוניות. בסך הכל, סרט מרשים מאד את העין, טיפול שטחי אבל סוער של הנושא, ומישחק מצטיין של שון קונרי, מנהיג הכורים.

סרטי ושמרון: אופנועים במקום אנשים

גיה-בגרוש צצים מכל עבר, הצילום דהוי והמישחק דהוי עוד יותר. אם כבר כנופיות על אופנועים, "רוץ, אנג'ל, רוץ" היה הרבה יותר מפחיד, על אף כל חסרונותיו. שם, לפחות, היו שתי דמויות חיות. כאן יש רק אופנועים.

פונדה ופאואר: לאור הזכרונות

או בגלל סצינות המבוימות בכישרון רב, כמו תיאור הערב שלפני מושפט ג'סי גיימס. אמנם, מערבוני היום אלימים, אזכוריים וריאליסטיים הרבה יותר, והם גם מרגישים חובה לעצמם לשאת איזו בשורה שהיא כדי לזכות בעמדת, "אמנות", אבל כדאי לעיתים לנוח במערבון, "פסטורלי" כמו "ג'סי גיימס".

אלימות

בנויכרות הפחם

אגרוף הפלדה (אלנבי, תל-אביב; ארצות-הברית) — הוא סרט הנושא את כל הסממנים האופייניים לבמאי מרטין ("האד") ריט: מצבים דרמטיים סוערים, ביצוע טכני מלוטש, צילומים נהדרים (של גיימס וונג האו, אשר צילם את מרבית סרטיו האחרונים) ובעייה רצינית שיכלה להיות מעמיקה, אבל מתנסמסת בדרך. "אגרוף הפלדה" הוא סיפור על מאבקם של כורי-פחם בעיירה אפורה, אישם במעמקי פנסילבניה, על אגודות הסתר שהקימו כדי להלחם במעבידיהם, ועל איש שחודר בחשאי לשורותיהם ומוסר אותם לידי המשטרה. ואם לא די בכך, הרי שיש לכורים ולמשטרה ריב נוסף: הראשונים הם אירים, והאחרים ממוצא ולשי. לסיפור יש כמובן השלכות אקטואליות רבות: התנג-שות על רקע סוציאלי, גזענות (אמנם לא נגד הכושים, אבל בכל זאת גזענות), שאלות של מוסר (האם מותר להשתמש באלימות, ומתי להשתמש בה?), ולבסוף: בעיית האישיות של המרגל, המזדהה עם רגשותיהם וכאביהם של האנשים בהם הוא עתיד לבגוד, וצריך בעצם להיקרע בין מה שהי-טל עליו לעשות לבין מה שהיה רוצה באמת לעשות. מרטין רוט אינו מנסה לרדת לעומק כל הנקודות הללו. הוא יוצר על הבד שורה של דמויות, הרוכשות את אהדת הקהל, ומעמיד מולם שורה אחרת של דמויות, המעוררות סלידה ואחר-כך הוא נותן לשניים להתנגש: הצופה כבר אינו חושב לצד מי הצדק, אלא את מי הוא מחבב. לכן נראים כל הכורים כאנשי-חייל, כל השוטרים כנב-

פרסומת

לאופנוע

ברנשים על אופנועים (חן, תל-אביב; ארצות-הברית) — הוא סרט-פרסומת משכנע לאופנועים למיניהם, המצביע בבירור על השימוש הרביגוני שאפשר לעשות בכלי זה, ורומז על המשמעות הארוטית שיש ב-רכיבה עליו. כמיל מושלם לסוס במערב הפרוע, דוהר ב-כביש ובשדה, במידבר ועל מידרונ הרים, ולא ממלאים אותו בדלק יותר משטוענים את אקדחו של איש המערב. בקיצור, האידיאל הגברי בהתגלמותו. אמנם, "ברנשים על אופנועים" צריך בעצם לתאר את אחת התופעות האלימות השליליות ביותר שפשטו בשנים האחרונות על ארצות-הברית, כנופיות, "מלאכי הגיהנום", אולם מאחר ואחת מכנופיות אלה משתתפת בעצמה ב-סרט, לא העז איש להתבטא בצורה מפורשת לגביהם.

גרמי סליט וטום שטרן, שני שחקני-מישה הוליוודיים, שחקו כנראה באור הזרקורים, הפיקו, כתבו ואף משח-קים בתפקידים הראשיים בסרט זה, הנושא את כל הסמ-מים של הפקה זולה ובלתי-משכנעת. העלילה, הצריכה כביכול להצדיק את כל צילומי האופ-נועים והמלאכים מטיילי-האימה הרוכבים עליהם, מס-פרת על שני נערי-שטוענים שמתחפשים לרוכבי אופנועים, כדי לשדוד קיזנו בלאס-וגאס. דיאלוגים שדופים ופסיכולו-

כשהיו נבלים

צעירים ויפים

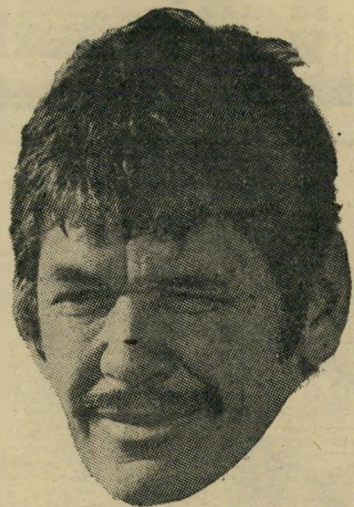
ג'סי גיימס (תל-אביב, תל-אביב; ארצות-הברית) — אכן, הזמנים משתנים. היתה תקופה, לפני שנים רבות, כאשר נדמה היה ש"ג'סי גיימס" הוא דוגמה לסרט מיקצועי על המערב הפרוע, סרט גדוש פעי-לות ועניין, בקיצור, סרט הראוי בהחלט להחרת בזיכרון. אלא שהיום נראה שקני-המידה השתנו מן הקצה אל הקצה. בהשוואה למשל ל"חבורת הפראיים" (ויש בשני הסרטים כמה נקודות משותפות), נראה "ג'סי גיימס" כי-לימונדה פושרת.

טייוון פאואר המנוח והנרי פונדה, המגלמים את שני האחים ג'סי ופרנק גיימס, אשר החליטו לנקום בחברת-הרכבות אשר נישלה אותם מאדמתם, נראים כל כך צעיר-רים, יפים ובלתי-מזויקים, עד שקשה ממש להאמין כי הם מסוגלים להרע לרובו. המהלומות שהם מחלקים על הבד, או היריות, מצלצלות כהצגה שאינה צריכה להפחיד מדי. הרבה מאוד דיאלוגים פתטיים בין ג'סי ובחירת-ילבו מזכירים את הפארודיות על המלודרמות ההוליוודיות, ואילו הנבלים נראים מצחיקים יותר מאשר מסוכנים. אם בכל זאת כדאי עדיין לראות היות את "ג'סי גיימס" הרי זה בגלל אווירה מסויימת של אהבת אדם הנובעת מתוך הסרט, בגלל הופעתו המשעשעת מאוד של הווארד הול, כעורך עיתון במערב הפרוע, המוציא להורג מדי שבוע, במאמר מערכת, את אלה אשר העלו את חמתו;

היתה תקופה כאשר לא ידעו כיצד לכנות אותו. היו שקראו לו הפרצוף המכוור ביי תר בהולנד. אחרים סברו שהתואר האיש שאתה אוהב לשנוא מתאים לו הרבה יותר. אחרים הסתפקו בהנבל הנצחי. אבל כולם יחד הסכימו שאין נועד אך ורק לתפקידים מישניים, כאלה בהם צריך להפחיד בהתחלה ולמות בסוף.

כציפורניים ובשיניים. במשך שנים רבות מאוד חשב גם צ'ארלס ברונוסון עמוצו שליוות מזה לא יוכל להגיע.

כוכב ברונוסון
מממקי המיכרה

מרשימים הרבה יותר, ואילו סניו האכזריים ממש אידיאליים לתפקידים אינדיאנים למשל. צ'ארלס ברונוסון, שהפך בינתיים לברונסון, מתחיל בשורה ארוכה של תפקידים משנה.

הוצאה לחורג. מי זוכר, למשל, את המערבון שהוצג בתחילת שנות החמישים, בשם רעם התופים, שבו גילם ברונוסון את אחד המנהיגים האינדיאנים הרבים בקאריירה שלו? אמנם כוכב הסרט היה אלן לאר, אולם את ההצגה גנב ברונוסון. כאשר הוא נלכד, בסרט, בידי השלטונות העומדים להוציאו לחורג, בא כומר לכלא ומנסה לשכנע אותו להתחנך ולמות מוות נוצרי, כדי שיהיה לו חלק בעולם הבא. הנפלא כל-כך. ברונוסון מתבונן ישר בעיני הכומר ומשיב לו בחיוך, שהיום הוא כבר מסורסם ברחבי העולם: "אם כל-כך טוב שם, מדוע לא הלך אתה במקומי?"

12, הנועזים. הכל הסכימו שהוא יודע לשחק, אבל מה לעשות עם פרצוף כזה? אמנם הבמאי רוברט (12 הנועזים) אדלרין טען מן הרגע הראשון כי "סרי צוף כזה שווה יותר מפנים", נתן לו הוד דמויות רבות וחזרות להוכיח זאת, בסרטים כמו ורה קרוז, אפאש, ארבעה לטקסס ו-12 הנועזים. אבל הוליווד עדיין אינה מתרגשת. אם כבר נותנים לו תפקיד ראשי, הרי זה בביוגרפיה של גנגסטר מפורסם משנות השלושים, קלי המכונה מכונת יריה. ברונוסון מתבונן סביבו, רואה את חבריו לכיעור, לי מארוין וג'ק פאלאנס מקבלים תפקידים שמנים, בעוד הוא ממשיך להישאר בצל.

מכוור, פקסי וזועם. יום אחד, כש הגיעו מים עד נפש, החליט כי מוטב שיחפש מזל באירופה, שם סוגדים הבמאים הצרפתים הצעירים לסרט-פעולה האמריקאיים בהם הוא נהג להופיע. הוא צדק. רק הגיע לצרפת, צורף מיד לשלום לידי. מאז שכרו הולך ועולה. הוליווד עצמה מגלה לפתע עד כמה הוא מוכשר (זאת אומרת

ברונסון, אשתו וחמשת ילדיהם

— למרומי הוליווד

מושך קהל). הוא הופך אפילו לסמל הגבריות הסקסית הצרפתי. וזוהא עם פרצוף שכזה!

אלא שכל זה לא הפך את ברונוסון לאיש נוח לבריות. הוא עדיין זועם. אמנם, לקראת גיל החמישים זכה בתהילה, אולם זה עוד לא מספיק לו. שנות מרידות ארוכות השאירו חותמן. הוא שונא חברה, נוסה לנסות, וזה עדיין בכל התסככים של נער השכונות אשר אינו יכול לסלוח לאלה אשר התחלתם היתה קלה יותר.

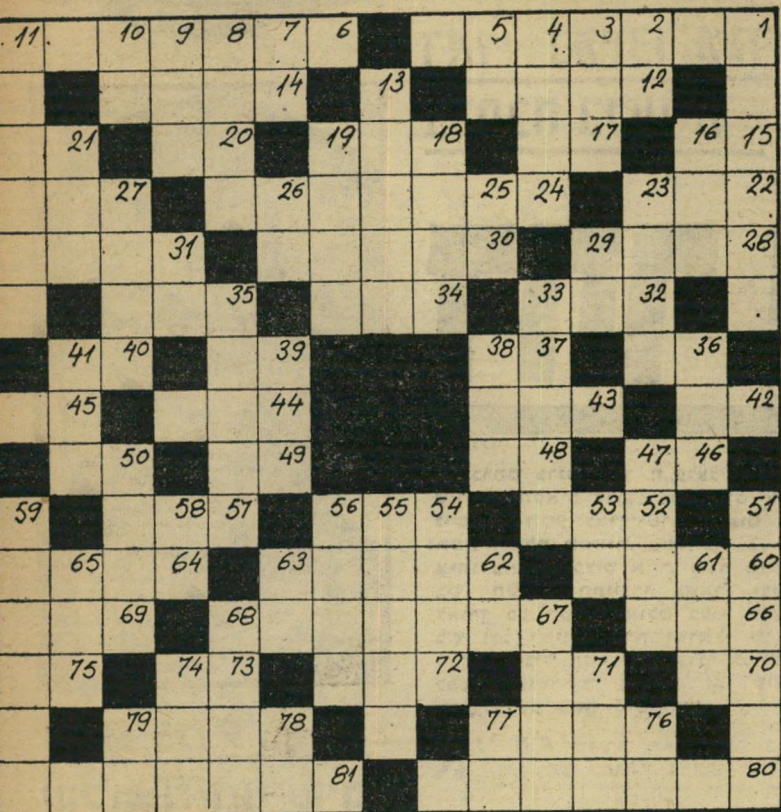
מנוחת הלוחם. שאיפתו האחרונה, כי יום, היא להוכיח שהוא לא רק שחקן (אם כי רבים טוענים שהוא לא שחקן אלא סתם טיפוס) אלא גם איש רוח. לכן הסכים כנר-אה לגלם סופר (אפילו מפוקפק) בסרט אומ'לל כמו טוינק. זאת גם הסיבה שהוא מס'תגר לאחרונה בבית בחברת אשתו, גיל אילנד, שחקנית לשעבר אשר בעזרתו חווה רת עתה לבד, וכותב עימה תסריט. 98, התסריט 98, ויכול מאד שאם ברונוסון יס'כים להופיע בו, ימצא גם מי שישלש כסף להפקתו. אולי אז ימצא הבריון הזועם את מנוחתו.

אם לא, יאלץ להתנחם בשכר שיקבל עבור הסרט הבא. כשזה מגיע לחצי מיליון דולר לסרט, לא קשה להתנחם.

אך בכל זאת לא ויתר, טיפס למעלה בצפורניו ובשיניו.

בנו של גולה רוסי שנמלט מצבא הצאר, ושל אם ליטאית אשר ילדה 15 ילדים, צ'ארלס ברונוסון נולד בעיירת-כורים בפני-סילבניה. בגיל 14 ירד למיכרה, כדי לעזור בפרנסת המשפחה, אחרי שאביו מת באותו מיכרה, שבע שנים קודם לכן. שבתה כל-לית נישלה אותו מעבודתו. הוא יצא לעיר הגדולה, היה נגר, סלל כבישים, היה צלם-רחוב, שולית-אופה, ועסק באלף מלאכות אחרות, כשהוא מתגורר בחזרים עלובים באחד הפרברים של פילדלפיה.

פנים אכזריים. אבל מגבורה — אין פרנסה. שמונה שנים נוספות עובד צ'ארלס ברונוסון בכל מלאכה בווייה שמתגלה גלת לידיו. בו בזמן הוא לומד דראמה. כשנזמה לו כי הוא כבר יודע מה זה לשחק, הוא יוצא להוליווד, על מנת לגלות שאין שם צורך בשחקנים. תפקידים הוא מקבל — אבל לא לגלל כשרונותיו הדרי-מטיים. זרועותיו העבותות וחזהו השרירי

את פיתרון השבוע יש לשלוח לתיד 136, תלאביב, ולציין על המעטפה "השבוע 1723" בין הפותרים יוגרלו 3 פרסי ספרים.

מאונך:

1) מלך גרר שלקח את שרה מאברהם (2) אחריהם; (3) הקדש מוסלמי; (4) טוחן; (5) קדומת שם הולנדי; (7) מילת חיוב; (8) קמח חיטה מנופה ונקי; (9) זכות לבטי החלטת רוב; (10) שליטה המודת של גאנה; (11) אנורלמוסיה; (16) אחד המולות; (18) ביח"ר גדול לשימורים; (19) מהוה, קרוע; (21) צוללת ישראלית שטבעה; (23) שוב בבר; (25) מבני נוח; (26) מטבע יפני; (27) יוצר יש מאין; (29) שדה מרעה; (31) סימן; (33) בגדה בשמשון; (35) עצב, וכאן; (36) שכל; (38) צמח בר ממשפחת המורכ; (39) בגידה; (41) עזרה; (47) יודע את העתיד להתרחש; (50) חכם, פיקח; (51) פני; (53) מיכל לנוולים; (54) ירק מאכל; (55) ביח"ר לגלידה; (56) מעמיד לבחינה; (58) רשע; (59) לבוש גברי; (61) תעלת שופ; (62) כין; (63) לוח, טבלה, קרש; (63) מילת תנאי; (65) יתרה; (67) סנדח'י; (68) מספר הכתובים; (71) מובן; (74) קליע מונחה; (76) צונן; (77) מתנה, דורון; (78) היכן? (79) מודד אורך, זווית, וכיוצא בזה.

מאונך:

1) מלך פרס בימי המן; (6) כלי נגינה; (12) פועל כשורה; (14) שומר; (15) מצבה; (17) נכשל, חלוש; (18) תקחה; (20) מספר הצדיקים; (21) מתגורר; (22) שליט עליון; (24) פרי הדר; (27) עיר נפט בקרקו; (28) שיח נוי ממשפחת הויתיים; (30) אביו של הרמב"ם; (31) נותן במתנה; (32) שיח נוי שכיח; (34) יללה, בכי מר, קינה; (35) נושא מכתבים; (36) נוזל בגוף החי; (37) מפלגה; (39) דל, אביון; (40) קלף; (42) תבואה; (43) שמחה, עליצות; (44) תכ' שיט; (45) לאום, אומה; (46) בסיס; (48) מער, גילגל בדידי; (49) מילת תנאי; (50) עמוד מים; (52) הול למעות; (54) לכלך; (57) שקר; (60) תכשיט לצוואר; (62) התרר ששות, התנחנות, ירידה; (64) כבה, גזע, הולך וכלה; (66) עמק; (67) יישוב עתיק ליד הכינרת; (69) נרחיק; (70) אבר בגוף; (71) הצד החיצון; (72) משקה משמח לבב אנוש; (73) סוטה, סורר (תהלים, מ, ה'); (75) רצור עה; (76) רוטב המכיל גילטי; (78) תוקפני; (80) בגדים לבנים שכורכים בהם את גוף המת; (81) מוסד לילדים לפני גיל בית-ספר.

חשבוע 1723

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות כפל, חילוק, חיבור וחיסור יש למצוא איזו סיסרה מייצג כל סמל של ריבוע.

$$\begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacksquare & \square & \square \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array} \times \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array}$$

את התשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד לתיד 136, תלאביב, ולציין על-גבי הגלויה: חשבוע 1723. הפיתרון צריך להכיל את כל התרגיל במספרים. המועד האחרון למשלוח ה' פיתרון' 15.9.70.

בין הפותרים נכונה יוגרלו פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

ידיד נעורים של מלך
העולם התחתון היש-
רארי במינוח מגלה
בכתבה בלעדית

נרצח לפני
שלושה חודשים

רק השבוע

נתגלה סיפורו

האמיתי והמלא

מדי

לשתינה יחד עם קבוצת נוער מניצולי מח-
נות ההשמדה, ושלוו אותנו לקיבוץ מענית.
אברהמ'לה היה אז בן 16. למרות שלרוב
שתק, הרי מדי פעם היה פורץ ממנו סיפור
ועוד סיפור על הקורות אותו עם הפרטיז-
נים הצ'כיים, איתם עבר את המלחמה.
בשעות לצון היינו מכנים אותו אברהמ'לה
הפרטיזן.
בארץ ישראל לא היתה לו נפש חיה. אמו
מתה במחנות העקורים, ואביו היגר לארץ-
צוה'לית והתחתן שם מחדש. דבר זה
השפיע קשות על הנער, שעבר כבר הרבה
בחייו עוד לפני כן. הוא לא הצליח להסי-

דחף אותו לפשע?

אברהם ברגר, מלך ה"פלצל" במינוח,
שנרצח והשאיר ירושת מיליונים לבתו
בישראל, הגיע לארץ-ישראל בתום מל-
חמת העולם השנייה, כנער בן 16. יחד
איתו בא נער פליט אחר, משה מושקור
ביץ. השניים התיידדו, נשארו ידידים
לאורך כל השנים. אולם בעוד מושקור
ניצל גדל להיות אזרחי מן ה-
שורה, חובל הנורל את ברגר לגרמניה,
לפושע, לעושר — ולמוות. זהו סיפורו
הבלעדי של משה מושקוביץ.

אני הוא שצורתי לאברהמ'לה ברגר,
מלך העולם התחתון במינוח, להסתלק
מישראל, לפני 11 שנה. היתה זו אז הפעם
האחרונה שהתראנו, לאחר שהיינו ידידים
בארץ במשך שנים ארוכות.
עדיין מצלצל באוזני השם המורד הזה,
מלך העולם התחתון. שכן כאשר היכרתי
את אברהמ'לה לראשונה, לא הייתי מתאר
לי בחלומות הפרועים ביותר שזה יהיה
הישגו הגדול של הנער הצנום והשתקן —
או שזה יהיה סיפורו.

היכרתי אותו בתום מלחמת העולם
השנייה, בשלהי 1945. הגעתי אז ל-

שילוח כיתה
אברהם ברגר (בעי-
גול) בעת שילוח עם
חברת-הנוער של קיבוץ מענית, ב-1945.
ככל חבריו בתמונה, היה גם ברגר פליט
השוואה, אך בניגוד לרובם, לא הצליח לשקם
את עצמו. מכות נוספות שנחתו עליו בארץ
גרמו לבנייתו לגרמניה, שם הפך למלך
העולם התחתון במינוח. בתמונה מימין ל-
מעלה: אברהם ברגר, זמן קצר לפני הירצחו.

תגל לחברת הנוער שלנו. היה ברור שהוא
אינו מוצא את מקומו. לאחר חצי שנה
במענית ביקש ממסדות עליית הנוער הע-
ברה למושב. "שם יש יותר אינדיבידואל
ליות", הסביר לי.

עבירו אותו לבאר-טוביה, ושם הוא
בילה כשנה וחצי. אבל גם שם לא
מצא את מקומו.

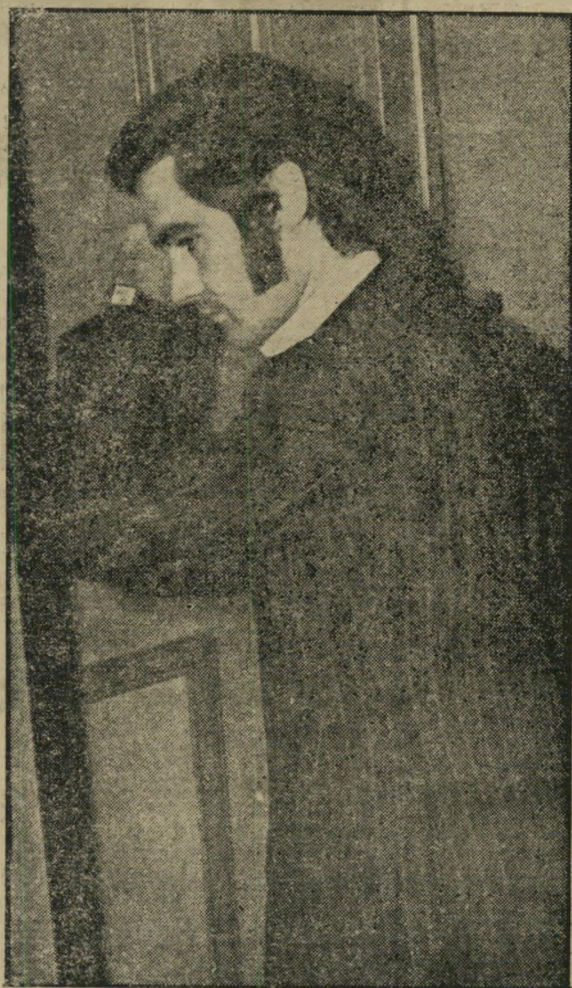
גיליתי זאת בעת ביקוריו התכופים אצלנו
במענית. אברהמ'לה ואני היינו ידידים קר-
בים, כי שנינו היינו היחידים בחברת-הנוער
ממוצא צ'כוסלובקי. בביקוריו השתפך בפני
לא פעם שהיה רוצה לחזור לצ'כיה, להתי-
חתן עם שיקסה, ולשכוח שהוא יהודי.
עם קום המדינה, ניתק בינינו הקשר. אני,
יחד עם הקבוצה, הלכתי לגוש עציון, ואי-
ברהמ'לה התגייס לצה"ל.

הקשר חודש ב-1956. עברתי אז לגור
בשיכון עממי בחולון — ואת מי גיליתי
להפתעתי כשכנ לי, באותו שיכון, ברחוב
קוגל 15? כמוכן.

אברהמ'לה הפך אורח תדיר בביתי. סיפר
לנו את הקורות אותו מיום שנפרדנו. כי
צה"ל הוא שירת כחבלן. לאחר מלחמת
השתחרר קיבל מקדון קיימת עבודה לעקור
פרוסים נטושים עלידי פיצוץ העצים. נר-
אה היה לי שהוא מתפרנס בכבוד, אבל הר-
שם שלי היה, עדיין, שהוא אינו מאושר.

רצח מלחמת סיני, וזמן מה לא
התראינו. תקופה מסוימת לאחר המל-
חמה חזר אברהמ'לה והופיע אצלי. הוא בא
עם סיפור עצוב, וביקש עזרה.
הסיפור העצוב היה שהוא התחתן.

הוא סיפר כי במלחמת סיני הוא הכיר
אחות צבאית, בחורה בשם מול מורח, מי
משפחה יוצאת תורכיה. "היא בת 31, סיפר,
אפשר לומר שהתאהבנו ממבט ראשון."

השוד פרץ

יתגלה כי תאריך זה הוא לאחר הראשון ליולי, הופכים ילדיה של
אניטה ליורשי המיליונים, לא עיריית הישראלית.

חלומות הפרשה :

תעלומת המיליונים
של מלך ה-פלצל"

כאשר נעלם אברהם אלברט ברגר ללא עקבות ב-16 למאי
השנה, לא הודגה מכך משטרת מינוח במיוחד. היא היתה
משוכנעת שהוא ירד למחתרת כדי להתחמק משורת משפטים שע-
מדה תלויה נגדו.

הפרשה התפוצצה בעיתוני גרמניה בשבועי ליולי, כאשר דייג
מצא את גחיתו כפותה ועטופה בשק באגם צימסה: "מלך העולם
התחתון של מינוח נרצח", זעקו הכותרות.
היא התפוצצה לממדים בינלאומיים כחודשיים מאוחר יותר, כאשר
התברר שהמלך השאיר ירושת מיליונים, ושוו שנחשבה כאשתו
וילדה לו שלושה ילדים לא תקבל מהם מארק בודד — בגלל
שלא נישאה לו כחוק. היררשה, נתגלה אז, היא בתו של הנרצח
מנישואיו הראשונים: ילדה ישראלית בת 12,
שכמעט ולא ראתה את אביה מעולם.

רגר עזב את אשתו ובתו בישראל

ב-1959, ירד לגרמניה מאוֹכוב וממור-
מר. תוך שנים מעטות עשה הון בעסקים
מפוקפקים — כפי הנראה, במסחר ברכוש
גנוב, הענף המשתלם ביותר בעולם הפ-
שע. הוא השקיע את כספיו בבארים מפוק-
פקים ומכובדים, וכן בעסקים נוספים.

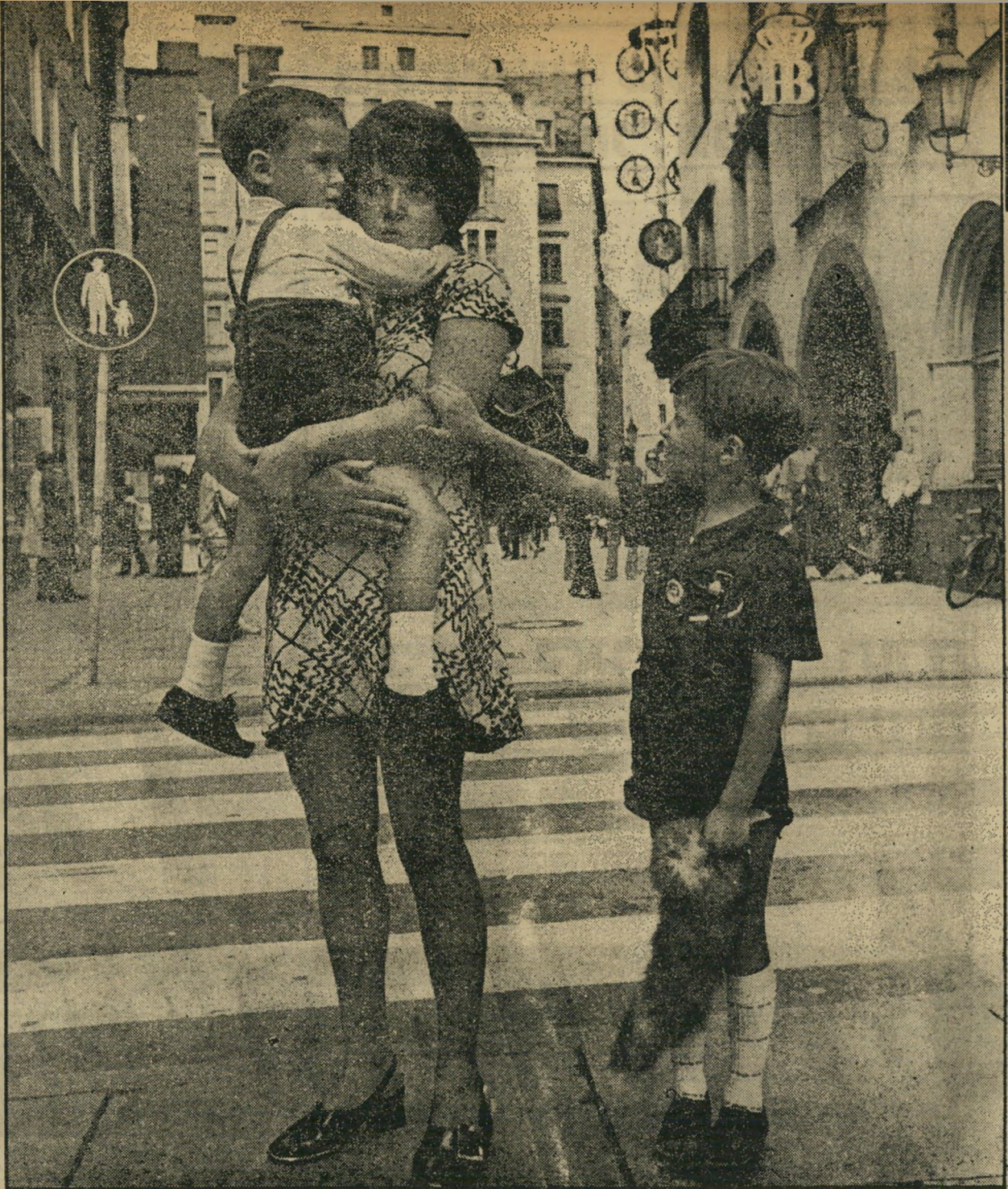
לפני שנים מיספר החל חי עם מלצרית
בת 17 בשם אניטה, שהפכה לידועה בציבור
השוד מורמרשטיין שלה, ילדה לו שלושה ילדים. כאשר נעלם,
לפני שלושה חודשים, הקציבה אניטה פרס
של 5000 מארק (כ-5000 ל"י) עבור איתורו. לאחר שנתגלתה
גופתו, והזכר שהיא לא תזכה בירושתו, יצאה אניטה למאבק
משפטי, שבמהלכו היא מתעתדת לבוא גם לישראל, לתבוע חלק
מהמיליונים. בשלב ראשון, מכל מקום, קבע בית-המשפט הגרמני
כי הירושה כולה מגיעה לעירייה, בתו של ברגר מנישואיו הרא-
שונים למול, גרושתו הישראלית.

בינתיים ברור דבר אחד: הפרשה המסעירה רחוקה עדיין מסיימה.
רק בשבוע שעבר עצרה משטרת מינוח שני חשודים — את שני
שותפיו של ברגר: לסלו מורמרשטיין (46) והלמוט פרסל (26).
עיתוני גרמניה ידעו לרמוז כאלו השניים דיברו — והרבה.
האפשרות המרתקת כרגע את דמיונם של מיליוני קוראים: אם
יתגלה הרוצח, יתכן כי יוכל לספק הוכחה לתאריך הרצח. אם

רשומה על שמה של מטי.
כן נודע לי, מאוחר יותר, כי בטרם עזב
את הארץ נפגש אברהם עם אחיה של מטי,
איתו היה מסוכסך, וירה עליו באקדח.
מאז לא ראיתי עוד את ידידי — עד
שתמונתו התפרסמה לאחרונה בעיתונים,
תחת הכותרת "מלך העולם התחתון השאיר
יורשת מיליונים לבתו".
פעם אחת בלבד קיבלתי ממנו ד"ש עקבי.
היה זה לפני שלוש שנים בערך, כשחבר

בתמונה למעלה: מזל, זוהר, לשעבר ברי-
גר — אשתו הראשונה של הנרצח, אותה
נטש עגונה — בישראל עם בתם עירית
(בזרועותיה), שלה לה את הגט מאוחר
יותר מגרמניה. למטה: עירית, יורשת
המיליונים, שהיא כיום ילדה בת 12.

אניטה ברגר — הידועה בציבור של הנרצח, יחד עם מוריס ומיכאל, שניים
משלושת הילדים שנולדו לבני הזוג. יש הטוענים כי אברהם ואניטה נישאו אצל רב
ברומניה. מה שברור הוא, כי הם לא נישאו בנישואין אזרחיים — ועובדה זו
מנעת בעדה, בינתיים לפחות, לרשת את המיליונים של הנרצח. לפי החוק הגרמני
שהיה בתוקף ביום הירצחו של ברגר, גם ילדיו שנולדו מחוץ למסגרת הנישואין
אינם זכאים לרשת אותו. שבועיים לאחר מכן שונה החוק — מאוחר לילדי ברגר.

האשה הגרמניה

מי תזכה בירושת המיליונים?

הבת הישראלית

משותף שלנו ביקר במינכן ונתקל בו במק-
רה. אבל אברהם מלה לא היה מעוניין אפילו
להחליף עימו מילה. הוא ברח ממנו.
אני חושב שפגישה זו היתה אופיינית
לכל חייו של ידידי, לדעתי, כל חייו הוא
רק ברח מעצמו. סבלות נעוריו, הפרידה
מאביו, האכזבה מנישואיו — כל אלו דחפו
אותו להוכיח שהוא איננו כישלון.
העולם התחתון בגרמניה איפשר לו זאת.
שם הצליח אברהם מלה, הנער למוד הסבל,
לגרוף הון, להפוך לסמל ההצלחה — ולוא
רק בעיני פושעים. אולם אני אישית מסו-
פק אם כל הדברים האלה הביאו לו את
האושר המיוחל.
לדעתי, אם הוא מצוי עלינו כיום מאיזה
מקום מלמעלה, הוא מאושר אולי בפעם
הראשונה, כשהוא יודע כי בתו, שגולה ברי-
ללו ללא אב, תיהנה מכל המיליונים שצבר.

היקשתה עליה להסתגל לחיי משפחה. הוא
התלונן שלא היתה מכינה אפילו ארוחות,
רק מבלה כל הזמן אצל הוריה.
לאחר שברחה ממנו פעם שנייה,
גילה אברהם מלה, כי הוא היה מתג-
נב בערבים, לצדף של הוריה והסתתר
ממול, כדי לעקוב אחרי הבאים והיוצאים.
לדבריו, הוא הבחין מחדש באותו שוטר
מימי ירח'הדבש, כשהוא משוחח ארוכות
עם מטי, וכן ראה את כל מעשיהם כשי-
ההורים לא היו בבית.
למרות כל זאת, המשיך אברהם מלה להפ-
ציר במטי לחזור אליו.
מזל סירבה, למרות שבינתיים נולדה לה
בת. כאשר נואש אברהם מלה מתקוותו, שינה
את טעמו, החליט לנקום בה.
הוא החליט להסתלק מהארץ תחת שם
בדוי, להשאיר אותה עגונה לכל חייה.
אולם את זאת הוא גילה לי רק ברגע
האחרון. לפני כן הוא ביקש ממני למכור
עבורו את דירתו. מצאתי לו קונה ב־7,000.
ל"י. רק לאחר שצוּב את הארץ התגלה
הדבר לאשתי, כאשר שלחה מישהו לראות
מה עם הבית, וזה מצא שם את הדיירים
החדשים. הסתבר בכלל שחצי הדירה היתה

יימת, עד שהיא ברתה להוריה.
בקשתו של אברהם מלה ממני היתה פשוט
טה: בתור ידידי היחיד, לנסות להחזיר
אליו את אשתו. מובן שהסכמתי.
■ ■ ■
נצאתי את מזל בבית הוריה, צדף
בן דל בשכונת שפירא בתל-אביב. בתחיל
לה היא התייחסה אלי בחשד וסירבה בכלל
לדבר איתי. בסוף נעתרה.
היא הסכימה לי שאיננה מסוגלת לחיות
עם אברהם מלה. לטענתה, הוא היה קמצן
וחשדן איום, ולא פעם גם הרים עליה ידו.
למרות זאת, הצלחתי בסוף לשכנעה לני-
סות שוב. הבטחתי לבוא לעזרתם בכל עת.
הנסיין לא נמשך זמן רב. כעבור זמן קצר
שוב ברתה מטי לבית הוריה. שכנים סיפרו
לי שכל ערב היו בוקעות זעקות אימים
מבית הברגרים.
הפעם, היה אברהם מלה מלא טענות חד-
שות על אשתו. הוא טען כי החיים עימה
בלתי נסבלים, כי היא איסטיסטית נוראה,
נגעלת מכל דבר, מתנגבת בשלוש מגבות,
מסרבת למלא את תפקידה כאשת-איש. לי-
דבריו, העובדה שחיתה לבד עד גיל מאוחר

לאחר שיצאו יחד זמן קצר, החליטו א-
ברהם מלה ומטי להתחתן. "בירחתי עם אביה
את הגדוניה והתנאים שהיא מוכן לתת לי",
סיפר אברהם מלה, "וקבענו תאריך".
אבל הצרות התחילו עוד לפני שעמדנו
מתחת לחופה. אביה של מטי לא קיים את
הבטחתו, ולא כתב בכתובה את הסכום
שהוסכם עליו. כמובן שלא הסכמתי לקידור
שין עד שימלא את הסכום.
■ ■ ■
זוג הבררי יצא לירח'הדבש. "זה היה
זוג גיהנום", המשיך ידידי במרירות. "כבר
ביום השני אחרי שהגענו לבית-ההבררה,
הופיע שם אזה שוטר וחפיס את מטי.
בתחילה לא חשדתי בשום דבר, אבל כשהוא
המשיך להגיע כל יום, התגנב ללבי חשד
שמא זה מאהבה לשעבר. מה פתאום בא
גבר לבקר את אשתי, כל יום — בירח'
הדבש שלנו? התחלתי לחקור אותה, אבל
היא טענה שזה סתם מכר.
"כבר בירח'הדבש הורעו היחסים בינו.
לא יכולתי להבין איזה מכר משונה זה.
כשחזרנו הביתה, לא יכולנו למצוא שפה
משותפת. הבישכנו לחיות יחד תקופה מסוי

בת־דודתו של שי עגנון – מזכירתו של מנהל בל"ל

מביאה לארץ את תורת מנהיגם של החיפושיות

רישי להפיץ כאן את תורתו, בחברת בת־
לחייה. זוג המפיצים הוסיף להשכלתה של
ראומה. עד כדי כך, שהחליטה כי הגיעה
העת לנסוע בעצמה אל המורה הגדול.

מצליחה. לפחות — לדברי המאמינים בה.

ראומה

נוסעת להודו

ראומה רכב התעניינה מאז ומתמיד
ביוגה ובכל הקשור לתורות שמוצאן

הגורו

ביא לורה' שלום עליכם

ערב מלחמת ששת הימים מגיעה ראומה
להודו, מתקבלת לקורס אצל הגורו. זהו
קורס לא רגיל. מספרת ראומה:

התיידדה עם

מיה פארו

כל האווירה היתה שונה, כבר מה-
רגע הראשון. משהו מיוחד. והי-
תלמידים ששם. כמו שהגעתי, ראיתי שם
את ארבעת החיפושיות. דווקא לא הייתי
כל־כך מעוניינת להיות איתם יחד. פחדתי
שזה לא יהיה רציני איתם. טעיתי.
התיידדתי בצורה לא רגילה עם ג'ורג'
הריסון. הוא משוחח בצורה יפה ונעימה
מאוד. פול מקרטני יותר יוצא־דופן. לארז
חת בוקר היה יורד עם הגיטרה. בכלל היא
לא משה מידיו כל הקורס. רק אכל וניגן.
באותו קורס, שנמשך שלושה חודשים,
הכירה ראומה גם את הומר האמריקאי הי-
מפורסם דונובן, את מיה פארו, ורבים
אחרים. גם עם מיה היא התיידדה, למרות
שלא ידעה בכלל בהתחלה מי זו: „אני
לא הולכת הרבה לסרטים“, היא מתנצלת.
„סתם ראיתי ילדה צעירה, שהתגובות שלה
מצאו־חן בעיני אצלי, כשמשחו מוצאתן
בעיני, אני אומרת. בהתחלה היא לא הבינה.
אחרי־כך פרצה בצוחק, ואז התיידדנו.“

הגורו —

פיסיקאי מוסמך

כאשר חזרה ראומה לישראל, הבחי-
נו כל מכריה בשינוי שחל בה. „זה

ברמהצ'ארי סטיאנאד (מוזקן), מעוזריו הקרובים
של המאהארישי, בעת ביקורו בישראל, אליה
הגיע כדי להפיץ את התורה. כאן — בעת ביקור ליד הכותל, בחברת הגרעין הראשון של
המאמינים הישראליים. בחליפת מכנסיים לבנה — ראומה רכב, הנראית גם למעלה (במשדך).

מהודו. ב־1966 הפגיש אותה הגורל, באק'
ראי, עם אשה בשם פרידה אדלר, ששהתה
בהודו ויצקה מים על ידיו של המאהארישי
הגדול.

ראומה למדה שמץ מהדברים מפי אדלר,
התרשמה עמוקות. „ראיתי שאני הופכת
לאדם אחר“, היא מספרת. „חיי השתנו.“
שנה לאחר מכן הגיע לישראל אחד מי
עוזריו של הגורו, שנשלח על־ידי מאהא

היה יותר טוב מחשיש או מל.ס.ד.
„הסמים נהיים מיותרים. שלוש שנים
לקחתי סמים מדי יום. היום אינני נוגע
בסם. אני פשוט לא זקוק לזה. אבל למ-
רות שחיתרתי על הסמים, השתנו חיי מק-
צה לקצה. אני רגוע, שליו. אפילו קפה
אינני שותה. ויחד עם זאת — אני נמצא

כהתעלות מתמדת.“
הדובר הוא אחד הציירים המפורסמים
בישראל, מהידועות בדמויות דיוגנוף —
לשעבר. כיום הוא יושב בצפת, יוצר בקצב
כמותו לא יצר שנים ארוכות, ומרגיש
עצמו כמי שנברא מחדש.

יחד עם

„החיפושיות“

ה„זה“ שעליו הוא מדבר איננו סם
חדש. זוהי תורה חדשה בישראל, אך
בת אלפי שנים במזרח הרחוק. תורה הי-
מופצת בעולם על־ידי תלמידיו של הודי
מוזקן, ששמו המלא הוא הגורו מאהארישי
מאהיש יוגי.

השם מוכר? נכון. זהו האיש שזכה
לפירסום עולמי, כאשר הפך למורה הרוחני
של החיפושיות ושל כוכבי הוליווד ידועים.
ואכן, הישראלית שהביאה את התורה
לישראל ומפיצה אותה כאן, למדה אצל
הרבי הגדול באותו קורס עצמו בו השתתפו
החיפושיות. גרושתו של פוינק סיגטרה,
מאיה פארו, ושמות נוצצים אחרים.

הישראלית הזו היא ראומה רכב, בת-
דודתו של ש״י עגנון ז״ל, ומוזכרתו, עד
למותו, של ד״ר ישעיהו פורדר ז״ל, מנהלו
הכללי של בנק לאומי לישראל. עם מותו
של ד״ר פורדר, עברה ראומה לעבוד במ-

התבטא בהתנהגותה, כדיבור שלה, בכל, אומרים הם.

המזכירה הרצינית החלה מקדישה את כל זמנה הפנוי להפצת התורה שלמדה. היא מגינה על מורה בלהט מפני ההשמצות שהופצו עליו ברחבי העולם: "זהו אדם משכיל, בעל חומר מ.א. בפיסיקה, שהציקן לו שאלות החיים היסודיות. הפיסיקאי הגדול לא התבייש, קם והלך ללמוד תורה אצל אחד הגורואים המפורסמים בהודו, שהה במחיצתו 13 שנה. כאשר נפטר המורה, תפס מאהארישי את מקומו. יום אחד נתבקש להרצות בפני קבוצת מבקרים מהמערב. הללו התרשמו ממנו, הזמינוהו לאירופה וארצות-הברית, וכך קנה את פירסומו העולמי.

להסביר לעיוור

מהי זריחה?

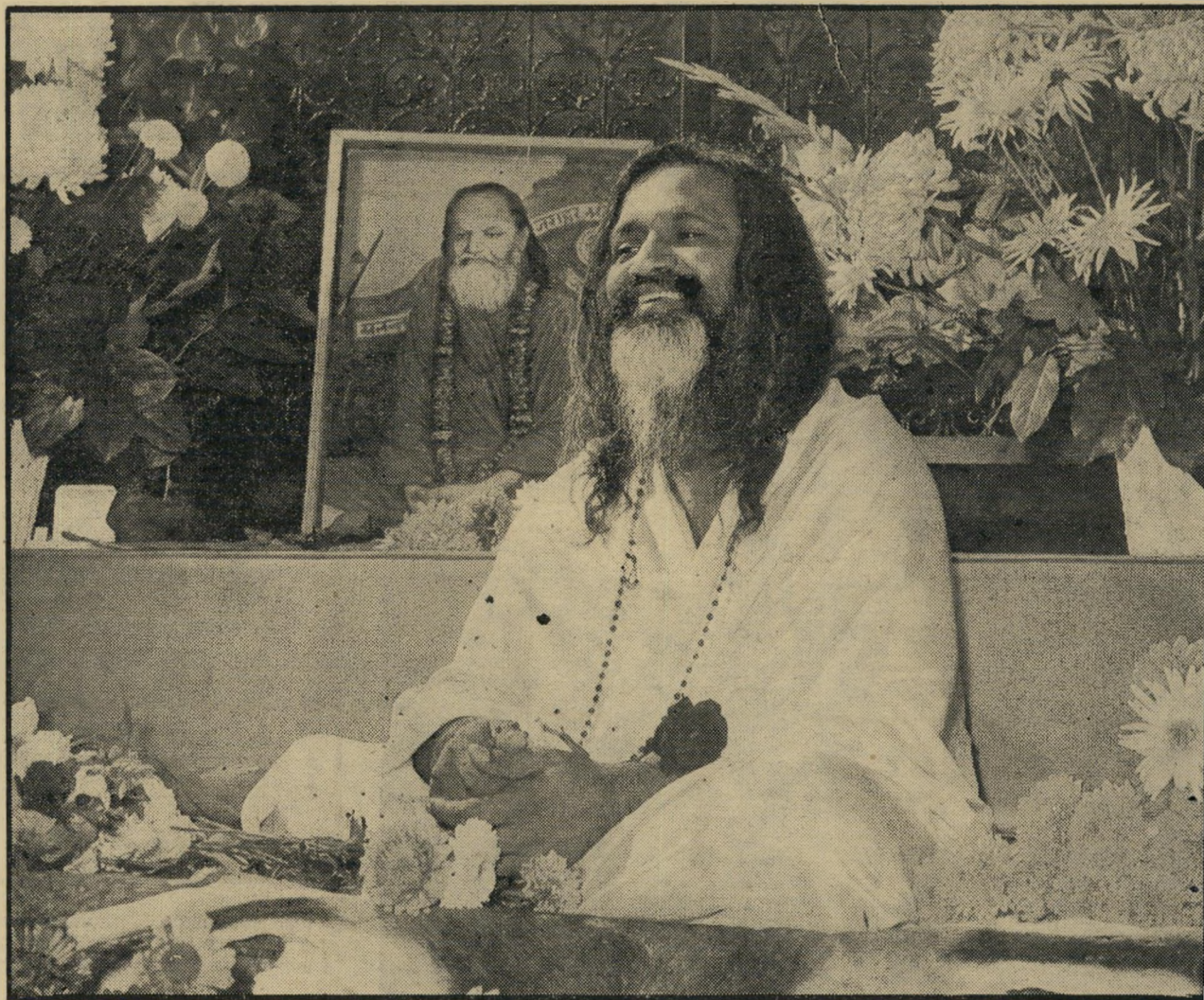
מהי התורה הנסמרת, המסוגלת להביא אנשים לויתור על סמים, להרגיש כי נולדו מחדש? אומרת ראומה רכב: "להסביר זאת, זה כמו להסביר לעיוור מלידה מהי זריחה. אדם שלא התנסה בחיייה פשוט איננו מסוגל להבינה". "זה כאילו תנסה להסביר מסע ל.ס.ד. למי שלא טעם בחייו ל.ס.ד." משלים את ההסבר אחד המאמינים הנהלבים.

המעט שניתן להסביר, הוא כי התורה מלמדת את שיטת המדיטציה — ההירהור, ההתעמקות. למי שאינו מבין מהי שיטה זו, מוכנה ראומה להסביר כי לכל אדם יש צילל מיוחד שלו בעולם. כאשר הוא מוצא אותו, הוא מוצא את האושר. לא

תלמידי הגורו

הקהל המאזין להרצאותיה של מפייצת תורת הגורו בתל-אביב הינו מגוון ביותר: לצד ביטניקים והיפים, באים עיתונאים, אקדמאים,

עקרות-בית, מרצים באוניברסיטת חמאפיין את כולם: הקטב העמוק אותו מצליחה המרצה להשרות עליהם. בעוד שבישראל חדשה היתנועה, הרי שבשוודיה, למשל, היא נתמכת כיוט על-ידי הממשלה.

הגורו מאהארישי מאהיש 'וג' - המורה של ראומה רכב

ברור? הוא אשר נאמר: לך תסביר לעיוור מהי זריחה. יותר מוחשי הסברה של ראומה כאשר היא אומרת: "אני מתעוררת כיום עם חיוך בבוקר. דבר זה לא קרה לי בעבר. שמחת חיים, יצירה, אגירת כוח לקראת המחר — אלו התוצאות של שיטת המדיטציה". מוחשי עוד יותר, אולי, הסברו של הד"ר אלדד שפירא, רופא למחלות-נפש תל-אביבי: "ייתכן כי מאהארישי ותלמידיו מצליחים להפנט בצורה כלשהי את תלמידיהם. או אז אין ספק שההיפנוט משפיע לטובה. אם

מצוים עליהם לראות שהעולם יפה, יראה העולם לתלמידים יפה".

קורס

לתלמיד אחד

בימים אלו יוצאת המזכירה החלוצה מבנק לאומי להתקפה רבתי להביא את האושר לישראלים. היא פותחת עתה בסידרת קורסים, שיימשכו חמישה ימים כל אחד, כשעה וחצי מדי יום, ויתנהלו,

ככל שהדבר נשמע פרוזאי, בבית פקיד בנק לאומי ברחוב שלום-עליכם בתל-אביב. הקורסים אינם זולים במיוחד — 120 ל"י לאזרח, 60 ל"י לסטודנט וחילל — אולם יש לזכור שהם ניתנים בצורה אינדיבידואלית. מאהארישי אסר על תלמידיו ברחבי העולם לנהל קורסים לקבוצות. "לכל אדם אופיו שלו", מסבירה ראומה, "והוא חייב לקבל טיפול אינדיבידואלי".

זה גם די ברור, בעצם: כדי שהצליל שלו לא יתערבב עם הצלילים של האחרים. ברור מאוד.

הסופר הנודע בנימין תמוז, עורך המוסף ה"ספרותי של היומן הארץ, מאזין להרצאה.

אמונה הבעה אופיינית לרבים מן המאזינים למורת הגורו בישראל, שמשעותה: אמונה, תקווה, רגיעה.

איפור לאורחת
המאפרת של חברת הלנה רובינשטיין, שמוצריה שימשו את כל הי מומעדות, משפיעה את מומחיותה והידע הרב שלה על חנה פרי, שהיא נסיכת ימי כינרת, אשר הופיעה בתחרות זו כאורחת.

מלכת הים התיכון

מלכה קטנה ליים גדול

הנכים המזומנים
פצועי צה"ל, העוברים תהליך שיקום והבראה בבית קיי בנהריה, הוזמנו חזרה למופע, ישבו על החול בקטע המגודר בשורה הראשונה. לקהל נגרמה אכזבה כשאריק איינשטיין והצ'רצ'ילים לא הופיעו.

עליה לרגל כמו שראתה נהריה ב" ליל שישי האחרון, ספק אם ראתה אפילו מכה באותו לילה. למעלה מ- 4,000 איש נהרו, עם ערב, אל חוף הר- חצה העירוני. משאיות עמוסות גברים מכפרים ערביים מרחבי הגליל. משאיות עמוסות פועלים, שבאו במאורגן, ממפעל לים ברחבי האזור עד המינרץ וחזרה. מלחי חיל-הים, מחלימי צה"ל מבית קיי (כרטיסי כינס) וסתם אזרחים. כולם ירדו בערב הנעים והקריר ל- שפתי-הים, להיות נוכחים בטקס בחירת מלכת היס-התיכון — הסיביב השלישי בתחרויות המוקדמות (לאחר תחרות מלכת יס-סוף בשארם א-שייד, ותחרות מלכת הכינרת בטבריה) לפני התחרות

הסופית: תחרות מלכת המים, שתת- קיים בהיכל-התרבות בתל-אביב בתשיעי לספטמבר. הם באו בחליפות-ערב ומכנסיים קצר רים, בשמלות מאקסי וג'ינס. והם עמדו על רגליהם במשך כל הערב, כדי לראות את ג'ימי לויד, הנוודים, ואת מני פאר מנחה את טקס הבחירה הנוצץ, שבסופו נבחרו שתי חיפאיות כסגניות: דבורה צ'רינסקי לסגנית ראשונה, ואופירה בן- ברק לסגנית שנייה. הכתר עצמו נפל, לאכזבתם של הי לוקל-פטרוטים, בידיה של תל-אביבית קטנה (166 ס"מ). לנסיכת יס-סוף נבחרה ברכה (ביאט- ריס) שוורץ, 17.

ערבים מכפרי הגליל

ופצועי צה"ל

נשות-חברה בשמלות מאקסי

וביטניקות בגינס —

כולם היו שם

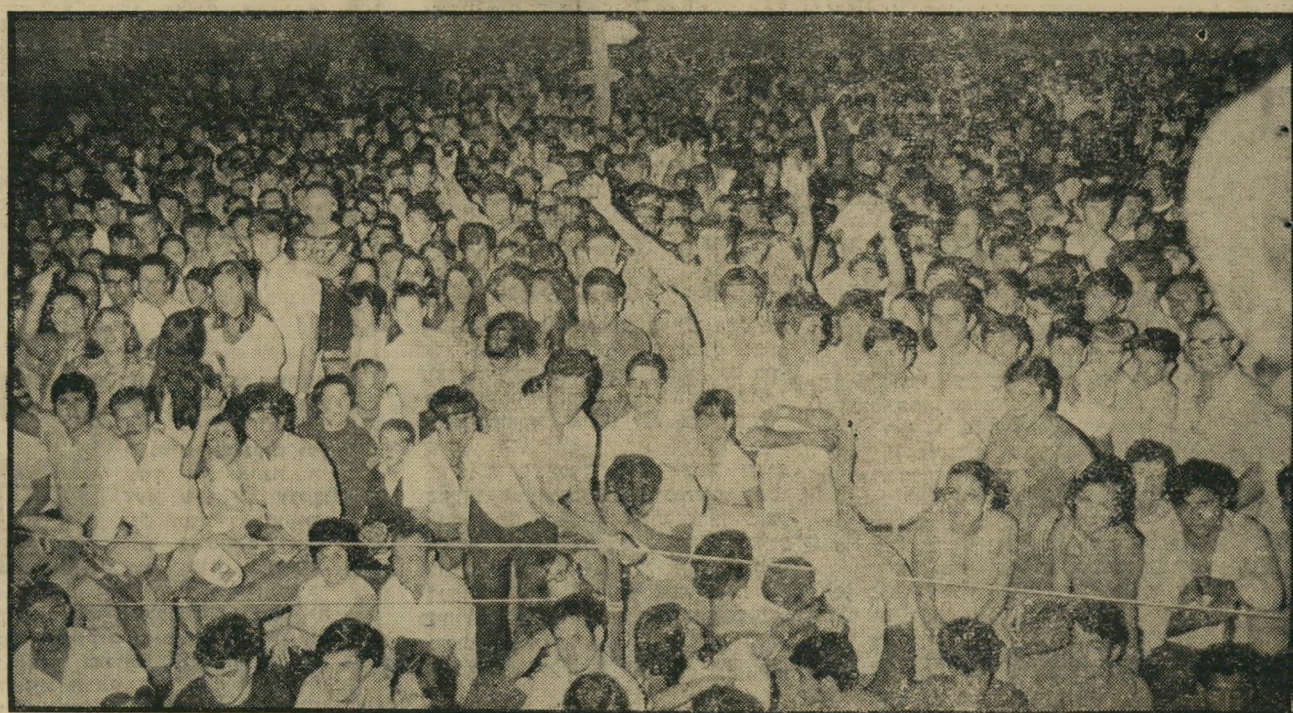
על חוף הים

של נהריה

הסגן ממלא-מקום ראש עיריית נהריה, יצחק מליק, שהיה הרוח החיה באירגון המופע, קוצר את פרי עמלו, מכתיר את הנסיכה במונן נשיקה מצלצלת.

4000 א'ש עמדו על שפת ים נהריה כדי לחזות בבחירה הגדולה

השפן הנמין

פרדי דורה, בעל המסעדה האקס-קלוסיבית, מגיש מטעמיו לביאטריס שוורץ.

השני. עד שלבסוף קם צוציק, אולי בן חמש, בשורה הראשונה וגוער בי ברוג זה: "סמבל! לאן אתה הולך?" "גו, איפה אפשר לזכות בחתייה כזו עם קהל מבוגר?"

דראמה מצחיקה

הביקור (תיאטרון קאמרי) ליל קסלר, האמריקאי שהתכוון לכתוב דרמה אקטור אלית, מצליח דווקא, מדי פעם, להצחיק את הקהל. קשה להאמין שזו אכן היתה כוונתו, במחזה המתאר משפחה אמריקאית ששיכלה את בנה יחידה בויאטינגאם. אבל

זוהר וביכור, ב. הביקור — שיעמום עם אמא משוגעת

כך נראית התוצאה הסופית בתיאטרון הקאמרי. מי חכם ויסיכר מדוע בעצם בחר הקאמרי בביקור? איזה עניין יש לצופה הישראלי באמא אמריקאית טיפוסית העומדת על סף השיגעון, אבא משוגע לבייטבול, וצעירה בהריון חודש מדי פעם, כתוצאה מנאפוי פיה הנצחיים. כל זה — באווירה שכול מעדתה, כשויאטינגאם נראית יותר כאופנה מאשר סיבה, בחיך מעוקם, ובמחנה רדוד בעל שיאים דרמטיים מאולצים הבאים משום מקום ומובילים לשום מקום. ניבוליהפה חסרי-ההשראה, והצעקות הרמות המשטות מדי פעם את המחזה, נראים יותר כאילו הוכתבו בודדו על-מנת להוציא את הצופה המסכן מאישותו, מאשר על מנת לזעזע באמת.

הבימוי והשחקנים הצטיינו במעוף שעמד על רמה דומה לזו של התמליל.

הטרגדיה של מוליאר

טארטוף (התיאטרון העירוני, חיפה) — מי שחשב פעם כי ז'אן באפטיסט פוקלן, המכונה מוליאר, היה מחבר הקומדיות, אינו יודע עדיין את כל האמת. לאחר טארטוף בחיפה, מסתבר שמוליאר כתב דרמות חברתיות בעלות שליוותו סוג ציאלית, דרמות שיש בהם המון מלים מעייפות שמטרתן לתאר את הבורגנות הרי קובה עד היסוד, הטמטום המסנוור את עיניה והאווילות השולטת בצאצאיה, ולי עומתה, את המשרתים הפיקחים, השנונים המתכננים כבר להפיקה הצרפתית, שעמדה על הסף (אבל חיכתה שם עוד מאה ו-עשרים שנה). ואילו טארטוף, אשר נבערים מדעת ראו בו עד היום סמל הצביעות, הוא מלאך נוקם ששני עטוף שחורים, המפליא מכותיו בבורגנות הבויה.

אמנם לא זה בדיוק מה שכתב מוליאר, והטקסט מפריע לפעמים לכונותיו של הבימאי גילברטו טופאנו. הוא מנסה לחפות על כך בכל מיני תנועות, קפיצות ועוותים של מקהלה יונית אילמת, אבל בסופו של דבר יש להניח שהיה מעדיף מתנה שמתאימה יותר לכונותיו שלו. מה אפשר לעשות, למוליאר יש מגבלות.

תיאטרון המלאך הגונב את שירי החומש

סטאגילאבסקי אמר פעם שאין תפקידים קטנים, יש רק שחקנים קטנים. הדבר הוכח כבר טעמים רבות בעבר, והוא מתחזק שוב לכל מי שהולך לראות את החומש לידער של איציק מאנגער.

באחד התפקידים הקטנים יותר בהצגה, כמלאך צנוע עונד כנפיים, לצד שני מלאכים אחרים, גונב שחקן בשם משה נתן את ההצגה מהכוכבים המפורסמים והמורכרים יותר שם. לקהל האידישאי שבא להצגה, שמו של משה אומר אולי יותר משל רבקה זוהר או גדי יגיל. כי משה, הנוהג כל השנים להתאפר כמו ידיו, הופיע עד היום בהצגות אידישאיות רבות מספור. לגבי דוברי העברית, גם כאשר אינם מבינים את אשר הוא אומר על הבימה, מהווה משה תגלית שרבים ירצו בודאי לשוב ולחזות בה.

אני מספר. משה שייך לגזע המכונה שחקן ברם. מספר הוא: "לאבי היה תיאטרון בפולניה, תיאטרון מכובד מאד, אבל לא רצה לקבל אותי אליו. הוא רצה שאלמד. אז ברחתי מן הבית אל התיאטרון הגרוע ביותר שהיה קיים באותה תקופה בפולין.

"שנה שיחקתי את החתן בדיבוק ובו בזמן עשיתי גם את כל המלאכות האפשריות מאחורי הקלעים. כדי להתקבל לתיאטרון רציתי יותר, הייתי צריך לעבור מבחן של אירגון השחקנים. מאחר והתפקיד היחיד בו השתתף היה החתן בדיבוק, החלטתי להופיע בו בפני הוועדה שבחנה אותנו.

ביקשתי משחקן אחר שהיה לי לפארטנר ועליתי על הבימה. הפארטנר, שגילם את המלמד, ניסה להרגיע את החתן, כלומר את חתן, לפני החתונה. הוא דורש לי ארוכות, על שאין לפחד מפני החתונה, ואילו אני עונה, אבל רבי, אני מספר: עוד דרשה ארוכה מצידו, ושוב אני: רבי, אני מספר חדש, וחוזר חלילה. הסוף? אם אתה מספר או לך הביתה, אמר לי אחד הבוחנים. ואילו

נתן (שמאל) וזינגר (ב.חומש לידער) — חזיונה עם ילדים

לפארטנר אמר: ואתה יכול להחזיר לי את פנקס הארגון שלך.

טמבל. לאחר מלחמת העולם עלה נתן לארץ, ומאז זרמו תפקידים רבים על הכמות. הוא שיחק עם בולוף בדוריה, עם בודו ועם דוויגאן בורה ובתיאטרון העונות, הרבה בתיאטרון אידיש ולא מעט בהצגות ילדים.

הוא אוהב מאוד לשחק בפני ילדים. במיוחד אני אוהב את תגובותיהם. כאשר הופעתי באי המסמון, הייתי צריך לחפש דגל על הבמה. ביקשתי מהילדים באולם שידריכו אותי ויראו לי על איזה עץ תלוי הדגל. הם הראו לי כיוון אחד, ואילו אני פניתי בכונה לכיוון השני, לא לשם, הם צועקים לי, לצד השני. ואילו אני בשלי. והם שוב צועקים אלי: לא, לשם, לצד

אל חנטור טינה, ותן לבני אדם עוד צ'אנס. גם אתה טועה לפעמים. אז תחליט החלטות דראסטיות מבלי להיעץ באדם קטן שמת.

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

המאבק שהתחיל בשבוע שעבר, נגמר. בינתיים אתה יכול להמשיך בעבודה ה

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

לנהל את חיי החברה הערים, ואל תהי ססי מלעשות טובה לאנשים קרובים.

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

אין לך פנאי לקריאה והרחבת השכ

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

הצלחה הרומנטית שזכת בה לאחרונה תביא לך רוב אושר. אל תפזל לצדדים.

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

יהיה זה עבורך שבוע טוב לחתימה על מסמכים. אנשים בעלי סמכות ישיפיעו על עתידיך השפעה חיובית ביוח, אך זה תלוי בך, ובדרך שתנהג איתם. ה

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

ל תהיה כפוי טובה אל תהיה ספקן. ה

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

א, ויסבכו קצת את חייך החברתיים. ול תשכח שבזיווג אוהב אותך מאוד.

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

בת סרטן — חברה קנאית עלולה לקחת או

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תהיה חזקה יותר ח' סימה ואוהבת, להראות לו שהוא חשוב לך וי

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

קר לך, ולמנוע מליבו כל ספק ביחס לנאמנו

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

תל אביב

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

סטריפטז בחתונה

אבא, אלא גם בגלל ששם נפגשו הכלה והחתן לראשונה, כשדני הופיע במועדון לפני כשנה. אורחי "כליף" הרגילים, לוא היו מזדמנים במיקרה למסיבת החתונה, היו רואים תוכנית מוכרת. כי המסיבה כללה בעצם את התוכנית הרגילה של "כליף", מלבד מספר אחד, אותו סיפק במיוחד לחתונה אבי הכלה, לאחר שששה כמה כוסיות מיותרות: הוא עלה על שולחן במרכז האולם, הגיש תוכנית ריקודים משובחת בביצועו האישי. מה לא עושים כדי לשמח לב הבת?

אולי 3000 איש השתתפו ביום ראשון השבוע בחתונה של הזמר דני גרנות עם טובה לוי. מי לא היו שמה? בני משפחה, שחקנים, רקדנים, אישי ציבור, שמפניה, מעדנים — וחשפניות. את החשפניות סיפק חיים האבא של הכלה, חיים לוי, בעל מועדון "כליף" היפואי. מובן שהחתונה נערכה במועדון. זאת אומרת, רק המסיבה. החופה לא, חס וחלילה. עוד זה חסר לנו. זה היה גם צודק, דרך אגב, שהחתונה נערכה ב"כליף". לא רק בגלל ה-

חתן דני גרנות וכמה טובה

איך למצוא כללה בבית-הסוהר

הופעה: היתה שם קבוצה של איזה 15 צדיקים שבאו כולם לערער על עונשיהם — ובאמצע יושב לו צדוק שלנו, מגונן במגפי עור עד הברכיים, שגרמו לכבוד ה' שופטים העליונים אלפרד ויתקין, יו"ר אל זוסמן וחיים כהן ללוש עיניים. צדוק הסביר להם שכמעשהו הוא ברח בגלל שאביו קיבל התקפת לב, והעירייה הנוכחית שלו הוא בגלל שהוא עומד להתחתן. עומד להתחתן זו תמיד סיבה טובה להקטין תקופות-מעצר. אבל מה שאני הייתי רוצה לדעת, זה עם מי הוא עומד, בעצם להתחתן. כשהוא הוכנס לבית-הסוהר, הוא היה ידידה של ז'אקלין סיקלס, התירת האמריקאית שנעצרה יחד איתו בגלל החשיש. ז'אקלין היתה אז האשה היחידה בחייו. היא שוח' ררה ועזבה את הארץ. אז מאיפה — רק מאיפה, אני שואלת — יש לו עכשיו מוע' מדת לחתונה, כשהוא כה הומן בכלא?

איך באמת? את התשובה לכך אינני יודעת. אבל אני יודעת על משהו שיווע. ואם זה מעניין אתכם, אתם יכולים לפנות אליו. המישהו הוא צדוק קראוס, אחיו של הזמר שמואליק קראוס. צדוק הוכנס לחצי שנה לקלוש על ברי-חה ממעשיהו. למעשיהו הכניסו אותו בג' לל 36 קילו חשיש שמצאו אצלו. את הח' שיש מצאו אצלו כש... אבל כל זה היסטור' ריה. הסיפור עכשיו הוא, שלאחרונה הופיע צדוק בבית-המשפט העליון בירושלים, כדי לערער על מה שנראה בעיניו כעונש חמור. הופיע אמרתי? הייתם צריכים לראות

קראוס מהוררה

זה הקטן גדול יהיה, הכריזה פעם נע' ורת-הזוהר מיקי בדיקין, בהתכוונה לידדה מרדכי (פופיק) ארנון. בשבוע שעבר החליט גם פופיק עצמו שהוא גדול מספיק גדול כדי להתחתן. הוא עשה את זה עם נירי אדון, חיילת בת 19 שאותה הוא פגש סתם ככה, יום אחד, ברחוב אבן-גבירול בחלאביב לפני חצי שנה. פופיק הלך שם ברחוב, ונילי הזכה שם גם כן ברחוב, עם עוד חברה שלה. פופיק הכניס בה מבט, וירא כי טוב. בדרכו המ' יחדת, ניגש אליה דוגרי, הכריז קבל עמי ועדה: "רגע, רגע, מה אתן רצות? מה יש למהר פה? אתן הולכות, ואני הולך, אז

אינני יודעת אם משהו מיכם מכיר את שאול שטרנברג, מוריג'יניה, ארצית

תביא חתן ותשתוק

הברית. גם אני לא מכירה אותו. כל מה שאני יודעת עליו, זה שלפני שבועיים הוא שלח מכתב למערכת, וטען שכל הסיפור כאילו מרגלית אנקורי נסעה לניו-יורק כדי לככב בהצגת זורבה בברודוויי. הוא להד"ם, כי ההצגה נסגרה, ובכלל מרגלית פוטר ממה ערב הצגת הבכורה לפני שנתיים, ובכלל מרגלית היא בת 36, בכלל, ותחביישו לכם. ובכלל.

זה היה לפני שבועיים. אתמול, קיבלתי מכתב מבעלת הדבר עצמה. אז כה אמר זרחוטסרא:

"שמע אדון שטרנברג, מי שאתה, כדאי שתברר את הפרטים, לפני שאתה שולח מכתבים להעולם הזה. נכון שפוטרתי מה' צגת זורבה עוד לפני שהגיעה לברודוויי. אבל הסיבה שפוטרתי היתה הבן הקטן שלי, שהוא כיום בן שלוש, שהעדפתי לדאוג לו — על חשבון הקריירה שלי.

לדיעתי: הצגת זורבה מתחדשת עכשיו עם צגת חדש. את זורבה ישחק מייקל קרמוויאן, שחקן קולנוע ידוע. את מא' דאם הורטאנו (בבולניה) תשחק ויניאן בליין. ומרגלית אנקורי תשחק את תפקיד הקונפרנטייה — תפקיד שנכתב עבורה. ההצגה תערוך סיבוב ברחבי ארצות-הברית.

אתם מוכרחים להודות: היא יודעת לצ' יין, האנקור הזה.

אנקורי רוקדת

החתונה של פופיק

בואו נכך ביחד. נלך להצגה יומית, טוב? נו, ראיתם כבר בחורה שמסוגלת לעמוד בפני קסם אישי כזה? הגיעו שתי החיילות ופופיק לקולנוע, ורק אז שמו לב שהה' צגה היומית כבר נגמרה מזמן. בלי-ברירה, עלו לדירתו של פופיק, שבמקרה מוזר היתה קרובה למקום, ושמו קפה כמו ש' אומרים. מפה ומשם הצליח פופיק לאבד את החיילת השנייה, ונשאר עם נילי. עכשיו, כנראה, הוא יישאר איתה כבר עד הסוף. החופה נערכה ברחובות עם המשפחות ואחריה נערכה מסיבה במיני-מנדס, אליה הזמנה כל הבהימה. עובדה שניכרה היטב במיעוט המתנות שנתקבלו.

יצאו מהכלל רבקה'לה זוהר, שהביאה שתי בובות, נחמה ליפשיץ, שהביאה ציק גדול, פשני ועוד אחרים. השאר רק

אכלו ושתו. אבשלום דרורי היפנס את תיקי דיין, השכיב אותה בין שני כיסאות ונעמד עליה, וכל האורחים מחאו כפיים וחיסלו ארגז ויסקי. והיחידי שסבל בין כל העליזים והמתרוננים היה חתן השימ' חה עצמו, ששיפסף כל הזמן את צווארו הכואב: הוא עדיין בתהליך הסתגלות להביט כל הזמן מה'ס' שלו ל'ס' של אשתו. אין דבר, חביבי, תתרגל. שלא יהיו לך צרות יותר גרועות בחייו.

פופיק מציץ

בעד גולדה, נגד גולדה

בכל חמש שנות קיומו בכנסת לא היינו במצב כה עדין כמו עכשיו. מצד אחד, אנחנו תומכים בממשלה בעניין הנכונות לקבל את יוזמת-השלום האמריקאית. הצבענו בעדה בעניין זה, כדי לצמצם ולבודד את האופוזיציה הסיפוחיסטית.

מצד שני, איננו יכולים לתמוך ב-טכסיסי הממשלה סביב הפסקת-האש ושיחות-יארנינג. הדבר מגביל את יכולתנו להצביע בעד הממשלה גם בעניינים מדיניים. אנחנו רוצים לדחוף אותה לכיוון ברור וחד-משמעי.

ומצד שלישי — היינו ונשארו אופוזיציה קיצונית למיסד ולממשלה, בידינו מדיניות הפנימית, הסוציאלית ועוד. כך, לפני כל הצבעה, אנחנו צריכים לשאול את עצמנו מחדש: איך להצביע הפעם?

★ ★ ★

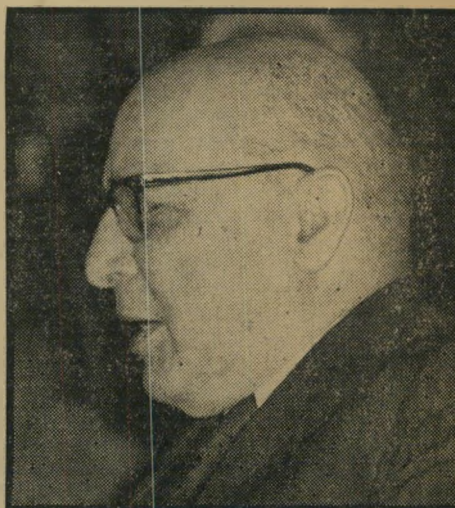
בשבוע שעבר ישבה הכנסת במשך יום שלם, בישיבת-פגרה לפי בקשת הממשלה. הצבענו עשרות פעמים. איך? בבוקר נדונו חוקי-המיסים החדשים, ותקציב-הביטחון החדש. הצבענו נגד מיסים, ואמרנו עליהם דברים חריפים. נמנענו מן ההצבעה על תקציב-הביטחון, מתוך התנגדות לצעדיה האחרונים של הממשלה, ובעיקר עיכוב שיחות-יארנינג. אחר-הצהריים הובאו לדיון חילופי-הגברי שחלו בממשלה בעיקבות פינוי תיקי גח"ל ומות משה חיים שפירא. היתה זאת הזדמנות לנאום מדיני מקיף על המצב (ראה מיסגרת). גם כאן נמנענו מהצבעה, כדי להביע את מורת-רוחנו על טכסיסי הממשלה.

★ ★ ★

מצב זה יוצר לנו מעמד מיוחד בכנסת.

אשליות במקום חלב לילדים

בין שאר המעשים שמתחנו עליהם ביקורת, אגב התנגדותנו למיסים החדשים שהוטלו בשבוע שעבר, גילינו:

ספיר

באופוזיציה האנטי-סיפוחיסטית אנו נבדלים מאוד מרק"ח וממק"י. רק"ח מודרכת באופן בלעדי על-ידי הקו של מוסקבה, והיא חוזרת עליו ללא סטייה. מק"י של סנה, בבריתות הקדחתניות מן העבר שלו/שלה, מוקלמת נגד "תכ"ת"ב אמריקאי-סובייטי" ונגד "התבוסה תנים" המחייבים את תוכנית-רוג'רס. היא נמצאת עכשיו מימין למפ"ם ול-אגף-השלום של מע"י, אישם בין אבן לדיין.

מובן שאנו מתייצבים בבירור נגד ה-אופוזיציה הימנית, המורכבת מגח"ל, המרכז החופשי ורוב ע"מ. אנו אומרים להם את הדברים ששותפיהם מאתמול בקואליציה אינם מעזים להגיד להם. בעיני המיסד הדתי נשארו, כמובן, אויב מושבע.

לגבי המערך אנחנו נמצאים במצב מוזר. חלק מאנשיו רואה בנו — בגלוי או בחשאי — נושאי הדברים שהם עצמם היו רוצים לאמרו בעניין השלום, אך אינם יכולים לאמרו מסיבות מפתיות או ממלכתיות. החלק השני, ה-סיפוחיסטי, רואה בנו אויב ממדרגה ראשונה.

מצבנו נשאר מיוחד, וכמו תמיד ברור שאין תחליף לסעה זו, שהמשקל ה-סגולי של עמדתה עולה בהרבה על מיספר חבריה.

אורי אבנרי

אורי אבנרי: אני תמה גם על מעשים מסוימים אחרים שעושה הממשלה ברגע זה, שקשה ליישב אותם עם נכונות רצינית לנהל את שיחות יארנינג בכיוון של השגת הסדר-שלום.

אני מתכוון, למשל, לפעולות התיישבותיות בפיתחת רפיה, ובמקומות אחרים בשטחים המוחזקים, מחוץ לגבולות ישראל — דבר המהווה לא רק חבלה בשיחות השלום, אלא גם ביובוץ כסיים עצומים לריק.

יכול כל אדם לחשוב מה שהוא רוצה לחשוב על סיכומי שיחות יארנינג וסיכומי שיחותינו עם ארצות-הברית, אבל ברור לי-גמרי לכל בר-דעת שמקומות שבהם מבוימים עכשיו מיליונים להקמת ישובים, לא יישארו מחר בידי מדינת ישראל.

מרבכי סורקים: יישארו! יישארו! הכל יישארו!

אורי אבנרי: מתוך דבקות בתפיסות של אתמול, באשליות של אתמול ובחלומות של אתמול, ואי-הנכונות להסיק מסקנות מהמצב החדש, מבזבזים עתה מיליונים של לירות בזמן שמטילים מסים על מוצרי צריכה חיוניים להמונים, ומייקרים את מחיר החלב לילדים.

אינני מבין גם את התכונה הרחופה לה-פקיע קרקעות באזור ירושלים. כולנו מקחים שירושלים תישאר מאוחדת בהסדר-השלום שיושג. אבל ברור לכל בר-דעת שיחולו שינויים מהותיים בסטטוס של ירושלים, כפי שהוא קיים היום.

אם כן, מה הטעם לבזבז עכשיו מיליונים על מעשים שאין להם שחר, שלא יעמדו בהסדר שירושג, שלא זו בלבד שיגרמו לכיבוץ של מיליונים, אלא שהם גם מחבלים בשיחות שאנחנו רוצים לנהל אר-תן מתוך רצון טוב ומתוך שאיפה כנה להשגת שלום?

„נישאר בחיים גם אם משה דיין

יחליט לפרוש...”

„אם נפר את הפסקת-האש, נעמוד

בעימות מאסיבי עם כוחות היבשה.

הים והאוויר של בריה"מ...”

„אצל גולדה יש מלחמה בין הלב

הדבק בשטחים ובין השכל

הדוחף לשלום...”

להלן נאומי של אורי אבנרי על חילופי הגברי בממשלה: **אורי אבנרי:** גח"ל נטשה את הממשלה — ועל זה בירכנו. אבל נותרו בממשלה גחלים בוערים, העלולים להבעיר את האש מחדש, ומפני זה אנחנו מזהירים. יש גופים — כממשלה ומחוצה לה — המתפרנסים עתה מנסיונות לזרוע בציבור פאניקה, מבוכה והיסטריה, לפנות אל פחדים פרימיטיביים, ביים, כדי לשתק את השכל הישר.

מה הם אומרים לציבור?

הם אומרים: הוות הטילים הסובייטיים לעבר התעלה היא אסון למדינה.

מהי האמת?

פרשת הטילים היא חמורה, בלי כל ספק. אך יש תשובה לכל אתגר ומענה לכל סכנה. איזון הכוחות אפשר להשיג על-ידי הוות הטילים אחרת. אבל אפשר להשיג את אותה מטרה על-ידי הגברת כוחנו שלנו, קליטת כלי-נשק חדשים, העמקת הביצורים שלנו ויצירת הבסתון הגמור, שעם חלילה תחודש הלוחמה, לא יוכלו להזיז את צה"ל מהתעלה. **אני יודע שזה נעשה. העלמת האמת הזאת מן הציבור על-ידי זורעי הפאניקה למיניהם, מטילה צל כבד מאוד על כנותם ועל כוונותיהם.** אל נהפוך את הטילים לשדים שאי-אפשר לעמוד בפניהם, ואת הוותם למטרה בפני עצמה, המטרה היא יצירת מצב שבו לא יהיה כדאי לחדש את הלוחמה, ושבו יהיה כדאי והכרחי להמשיך בהפסקת האש — עד להשגת הי-שלום. זוהי המטרה!

מי היה זקוק להפסקת-האש?

כבוד היושבי-ראש, נוצר ריב ילדותי סביב השאלה: מי היה זקוק יותר להפסקת-האש, המצרים או אנחנו. **אני אומר:** היו זקוקות לכך האמהות, שלהם ושלנו. לא עשינו טובה לאיש, כשהסכמנו להפסקת-האש. עשינו טובה לעצמנו. כשם שנאצר עשה טובה לעמו שלו, כשהפסיק את האש לפני שהצבא הסובייטי הפך לגורם מרכזי במצרים.

איוו מטרה משרת הדבר, גברתי ראש-הממשלה, כשאת משפילה את כבוד המצרים, ואומרת להם שרק הם היו זקוקים להפסקת-האש והתחננו לה?

את מה זה משרת? האם את רוצה לזרוע אותם אחרת את האש?

האלטרנטיבה: מצדה שנייה

ברגע זה יש הדורשים שאנחנו נחדש את הקרבות ונשמיד את הטילים בעצמנו. **אני מניח שיש בכוחנו לעשות זאת, כשנרצה בכך.** אך מה המחיר? סיום הפסקת-האש על-ידינו ימחוק במכה אחת את האהדה העצומה שזכינו לה בעולם עם קבלת יוזמת רוג'רס.

חשוב מזה: סיום הפסקת האש על-ידינו יביא, בלי שמץ של ספק, לעימות מאסיבי עם הצבא הסובייטי. לא עם כמה טילים ולא עם כמה טייסים; אלא עם כוח המחץ המרכזי של ברית-המועצות באוויר, ביבשה, בים, ואולי בחלל. אותו עימות שיצחק רבין הזהיר מפניו הי-שבוע בטלביזיה, בלשון רמזים.

גרוע עוד יותר: סיום הפסקת-האש יגרם למשבר חסרת-קדים ביחסינו עם ארצות-הברית, וסתימת מקורות הנשק והכסף שהיו נחוצים לנו פי אלף, כשנעמוד בעימות עם הצבא הסובייטי.

גיבורי ארץ-ישראל השלמה — זחם גיבורים גדולים — מוכנים להכי-ריו מלחמה על הערבים, על ברית-המועצות, על ארצות-הברית, כולם יחד, בעת ובעונה אחת.

הם מוכנים לצאת למלחמה שתרשום פרק מפואר נוסף בהיסטוריה העברית, הפרק של מצדה השנייה. אני נותר על הפרק המפואר הזה.

פשיטת הרגל של החבילה

על הצד הכלכלי של המיסים החדשים, אמרנו:

אורי אבנרי: כבוד היושבי-ראש, יש כאן פשיטת-רגל מוחלטת של עיסקת-הח-בילה, פשיטת-רגל מוחלטת של מדיניות ה-ממשלה, פשיטת-רגל המגיעה עד כדי מער-לה באמון הציבור.

הממשלה איבדה כל שליטה על המחירים. יש מירון מטורף לי העלאת מחירים, עם קשר ובלי

קשר להעלאת המיסים הצפויה. כל מי שנכנס לחנות, כל מי ששואל עקרונות ביתי, יכול להיווכח בתדהמה היום-יומית המשתלטת על הציבור, כשמדי יום ביומו עולים מחירים. הממשלה עומדת מול תופעה זו כמעט באדישות, והודאי באולת-די.

האליבי המשונה, כאילו משתלמים מעני-קים למעוטי-יכולת — האם זה עומד במיד-חן של ביקורת? מחירים עולים בעשרים אחוזים ויותר, ואילו הזקנים, המקבלים כמה לירות לחודש, השאירים המקבלים קיצבות-סעד — הקצבותיהם אינן עולות כלל. המחירים החדשים פירושם חרפת-רעב ממש, פשוטו כמשמעו, לשכבה מסוימת בציבור, וסף של חרפת רעב לשכבה אחרת!

האם הכנסת, כשהיא רנה בחור-קים אלה, יכולה להתפטר מאחי-

וזאת, הרי, האלטרנטיבה היחידה. לא שמענו על אלטרנטיבה אחרת, לא מפי גח"ל ולא מפי שאר גיבורי הסיפוח למיניהם.

"תכתיב" אמריקאי-סובייטי

מדינת ישראל קמה על ברכי שיתוף-הפעולה האמריקאי-סובייטי. זאת לא היתה אז מילת גנאי. אפשר לומר בסיגנון ימינו כי החלוקה היתה תכתיב אמריקאי-סובייטי, אותה חלוקה שהולידה את מדינת-ישראל.

גם השלום יקום, כנסיבות הקיימות, על ברכי שיתוף פעולה אמרי-קאי-סובייטי. זוהי המציאות הבינלאומית.

הפצרנו בכך מעל במה זו — וכולכם יודעים זאת — הפצרנו בכך פעמים רבות לנוקט ביוזמת-שלום ישראלית עצמאית, לפני שהמעצמות הגדולות יכנסו לזירה בשתי רגליהן. לא ניצלנו הזדמנות זו, ההזדמנות שהיתה.

היום המציאות היא שהסדר-שלום יכול לקום רק על-פי שיתוף פעולה אמריקאי-סובייטי. ואין בזה כל פסול.

התפטרותו של משה דיין

התשובה המיידית לסכנות הצבאיות היא חימוש צה"ל והעמקת הביצורים בתעלה. התשובה האמיתית לסכנות אלה היא השגת השלום שהוא אפשרי, השלום הריאלי של חוכמת רוג'רס.

שלום זה לא יהיה מושלם, לא יהיה איריאלי, לא יהיה איריאלי אפלי-טוני — אבל יהיה צעד מכריע לפתיחת פרק חדש בין שני עמינו. לכן, אדוני היושב-ראש, יש לגנות בחריפות קיצונית את התמרונים האחרונים — שלא לומר: ההתחממות האחרונות — של הממשלה לגבי שיחות יארינג.

משה דיין, כך אנו למדים, איים להתפטר, ולמענו עיכבו את מר תקוע בארץ.

הייתי מציע לחשוב פחות על השלום עם משה דיין, ויותר על השלום עם שכנינו.

שמענו פה היום, מפי סיעה המתיימרת לייצג את משה דיין (ע"מ) איומים על פרישתו מהממשלה. איימו עלינו בחידוש מסע ההיסטריה, הזכור לדיראון, של מאי 1967. אולי

דין

הביניים. חבר-הכנסת אבנרי, דבר לנושא.

אורי אבנרי: אני בחברה טובה, במיקרה זה, עם בן-גוריון, עם משה שרת, וגם עם גולדה מאיר. כולם היו "יודנראטים" בעיני חבר-הכנסת תמיר.

מאבק בין הלב והשכל

גברתי ראש-הממשלה, את מי משרת עיכוב תקוע בארץ? את מה זה משרת? האם אנחנו עושים טובה למישהו, כשאנחנו מסכימים להשתתף בשיחות-שלום? האם אנחנו רוצים לעורר את הרושם שאנחנו באמת רוצים במלחמה, ורק כדי לעשות טובה לאמריקה, תמורת "פאנטומים", אנחנו מדברים

משה דיין הנוראי?

על שלום וחולכים לשיחות יארינג?

יש לי הרושם, גברתי ראש-הממשלה, שעדיין יש כך מאבק בין הלב ובין השכל. **ראש-הממשלה גולדה מאיר:** העיקר טוב שיש לי את שניהם.

אורי אבנרי: בזה אין ספק. מעולם לא פיקפקתי בכך, יהיו הספקות שלי כאשר היו ויהיו.

השכל שלך, כך נדמה לי, אומר שיש ללכת בדרך רוג'רס, שתוביל להסדר-שלום ריאלי, בלי סיפוח שטחים, אך עם סידורי ביטחון שלא חלמנו עליהם במאי 1967. הלב שלך, ולא רק שלך, דבק בשטחים, ואינו יכול להשלים בנקל עם פינויים. **אני חושב שהשכל ינצח, כי אין ברירה. פשיט אין ברירה. אך אני רוצה שגם הלב שלך יתמסר להסדר-השלום המסתמן עכשיו לפי תוכנית רוג'רס.**

תפקידם של כוחות-השלום

המצב שנוצר ברגע זה במרחב הוא כזה: גמאל עבד-אל-נאצר מעוניין בהסדר שלום, אך חושש שלא יקום בגלל שאיפת הסיפוח שלנו, ומתכוון למלחמה הבאה. ממשלת ישראל מעוניינת בשלום, אך חוששת מפני המחיר שיש לשלם, ועל כן היא מתכוונת למלחמה.

לכן דרוש לא רק שינוי במדיניות, אלא גם של לב ורוח, משני הצדדים. יש ראשיתו של שינוי זה אצלם, וגם אצלנו. נאצר לוחם בפידאיון וחולל בשבועות האחרונים פלא בעולם הערבי, בהורידו את ראשם של הפידאיון. הוא לא הפך אותם. עדיין לגורם מבוסס, אבל הוא הרדיקל אותם הרחק מן העמדה שריתה להם עוד לפני כמה שבועות בלבד. אצלנו פרש גח"ל מן הממשלה.

אך כוחות-השלום משני עברי הפסקת-האש — והיום אנחנו יודעים שיש כוחות-שלום גם שם — חייבים ליצור את הדינמיקה של השלום, שתספק למדיניות החדשה את חומר-הדלק ואת כוח-המחץ. לגבי הצבעתנו: הבטחנו לתמוך בממשלה, כשהיא הולכת בדרך של קבלת תוכנית רוג'רס. לכן לא נצביע נגדה היום, כשמעבירים את התיקים שהתפנו בעיקבות פרישת גח"ל. לצערי אינני יכול להצביע היום בעד הממשלה, כל עוד לא תתברר לגמרי המדיניות הנוכחית שלה לגבי שיחות יארינג. **על כן אנחנו נימנע מהצבעה.**

נראה גם את "נשי וינדזור העליונות" מרקדות שוב ברחובות.

זה לא ילך כפעם השנייה. כפעם השנייה לא יטילו אימים על העם! שמואל תמיר: אתה בוזאי מצטער גם על כל מה שנעשה אז.

אורי אבנרי: נשארנו בחיים אחרי פרישת גח"ל; נישאר בחיים גם אם משה דיין ירצה לפרוש.

קריאה מספספי גח"ל: וגם אחרי נאומך **אורי אבנרי:** נשארנו בחיים גם בלי משה רבנו; נישאר בחיים גם בלי משה דיין.

מרדכי סורקיס: רק אורי אבנרי — **אורי אבנרי:** נצח ישראל לא יסקר גם בלי משה דיין, תאמינו לי. **קריאה מספספי גח"ל:** אבל זה יחייב אותך להצטרף לממשלה. **אורי אבנרי:** נישאר בחיים גם בלי דיין. אם אתם רוצים לבדוק את הנבואה הזאת, אני מציע לכם לנסות. יפרוש משה דיין מן הממשלה, אם הוא רוצה בכך, ונראה אם עם ישראל יישאר בחיים. אני מוכן לסכן את זה.

אינטרמצו עם תמיר

שמואל תמיר: אתה תישאר בחיים גם בתוך "יודנראט" יהודי, בזה אין ספק. **אורי אבנרי:** חבר-הכנסת תמיר, בוא אגיד לך מה שאני רוצה להגיד לך כבר הרבה זמן. אם אתה כבר מגרה אותי, אגיד לך את זה.

אתה סיפקת לכרית-המועצות את תעמולת הזוועה, ועיקרית נגד הציונות ונגד מדינת-ישראל. הם משתמשים בדברייך יומם ולילה, בדברים שאמרת במשפט קסטנר, ועל דברים שאמר חבר-כנסת מסויים אחר על מכירת נשמות לשטן. אתם נתתם לרוסים את הנשק הזה. אתם סיפקתם להם את העלילה הנווראה הזאת, שהציונות שיתפה פעולה עם הנאצים ברצח היהודים, אתה המצאת את זה! **שמואל תמיר:** אתה התלהבת מזה מאד בשעתו. הקשר שלך וההזדהות שלך עם הסובייטים היום באמת צריכים לעורר היריונים.

אורי אבנרי: אני מציע לך שלא לדבר על "יודנראטים".

שמואל תמיר: אני מדבר על "יודנראטים". בדיוק כך. אני יודע על מה חושב נאצר כשהוא חושב על "יודנראט" בארץ-ישראל ובתלאביב וברחוב דיזנגוף.

אורי אבנרי: אצלך גם בן-גוריון היה "יודנראט".

היו"ר ראובן ברקת: חבר-הכנסת תמיר, אני מבקש להפסיק את קריאות

* הכוונה לח"כ בנימין הלוי, שכיהן כשופט במשפט קסטנר וקבע בפסק-דינו שקסטנר "מכר את נשמתו לשטן".

אשלה או

אחוזות מפלגתיות

בעת הדיון על חילופי-הגברי, אמרנו גם כמה דברים על מיבנה השלטון: **אורי אבנרי:** אני חושב שיש להגיע לשינוי קונסטיטוציוני במדינת ישראל, שי אפשר לראש-הממשלה, כל ראש-ממשלה, לבחור בעצמו את הצוות של ממשלתו כדי צוע מדיניותו, כפי שעושה נשיא ארצות הברית.

לא ייתכן שהמפלגות כוחות ב"שרים. מפלגות מוגדרות לקואליציות, אבל ראש הממשלה צריך לבחור בשרים הרצויים לו, הנר-

רוצה לעמוד עליו. לגבי המס הזה יש שני סוגי ישראלים: אותם ה"משלמים אותו, האזרחים הפשוט, ואותם שאינם משלמים אוי תו, פקודי הממשלה ושלוחיה ה"שונים, ומנהלי החברות הנוסעים על חשבון מסי-ההכנסה.

שמענו היום שוב מפי יושב-ראש הוועדה מישאלות חסודות — שצריך לתקן את זה; יבוא יום ויתקנו את זה; שמן הדין שנתקן את זה. אך התיקון הזה איננו בא, ואני מרשה לעצמי, מעל במה זו, להביע פיקפוק רציני מאוד אם אי-פעם הדבר יבוא על תיקונו. וזאת מהסיבה הפשוטה, שאותם ה"צריכים להחליט הם עצמם חברי המעמד הזה, החי על חשבון החשבון הזה. כל זמן שהמצב הוא כזה, איננו סבורים שמן הצדק ומן הדין להטיל את המס הזה על אחרים.

ריותה במצב זה, להתעלם מקיומו של המצב הזה, הגלוי לכל עין, וההעמיר פנים שכל זה לא קיים, כאילו עיסקת-החבליה נשארה על כנה, כאילו הכל בסדר, ובסדר-הכל מטילים עין קטן נוסף בגלל צרכי הביטחון?

נגד מס נסיעות

אורי אבנרי: אנחנו מתנגדים לרוב המיסים המוטלים היום. אך אנו מתנגדים במיוחד למס-הנסיעות, שאין לו, כמדומני, אח ורע בעולם התרבותי. הוא בלתי-חינוכי, בלתי-סוציאלי, מגמתו היא לסגור אותנו בדלת האמות של מדינתנו הקטנה. **יש לכם הזה צד נוסף שהייתי**

איים מתאימים לביצוע מדיניותו. יגאז תורבין: זה הדבר היחיד ה"כחו שאמרת עד עכשיו.

אורי אבנרי: אתה רואה, משהו מ"שותף יש תמיד.

שנית, אני מצטער על כך שה"ממשלה לא ניצלה את ההזדמנות הזאת כדי לקפל משרדים ממשלי תיים מיותרים וגמרי, שהוקמו מלכתחילה רק כדי לספק אחוזות מפלגתיות.

הייתי מציע שראש-הממשלה תזמין מ"מחיייעול בינלאומיים — יש חברות כאלה, המתמחות בזה — כדי לייעץ לממשלה איך לחלק מחזור את סמכויותיה בין המיניס"טריונים הדרושים, אותם שישנם ואתם ש"אינם, ולא להמשיך עד אין סוף, מתוך אינדיצה גרידא, בחלוקת המשרדים שקמו באקראי עם קום המדינה, ובמשך הזמן במצבים קואליציוניים מיקריים.

בלעדי!

ה' אלול תשי"ז, 9.9.1970

שנה 34

מספר 1728

העיתון המוסף של מאוס אל-על

הצליחה

לחטור

מסוס

TWA

נכשלה

בחטיפת

מסוס

אל-על

מיבצע

חטיפת

המטוסים

זוהי הצעירה

ילידת חיפה

שהשתתפה

סיון החטיפה

ליולה עלי חאלד

כפי שצולמה לפני שנה